

עוד לא היה מבצע כזה! ריבית אפקטיבית שנתית 31.2%

עד אזילת המלאי

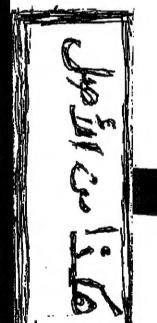

טלויזיה"20"טלויזיה 1,728 ב

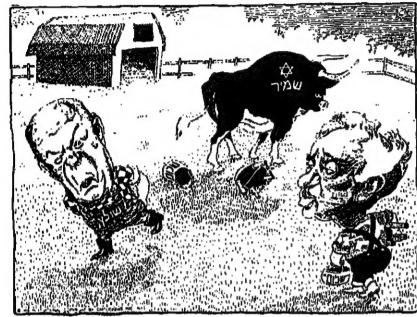
במשביר-המבחר אדיר והמחיר ... סביר

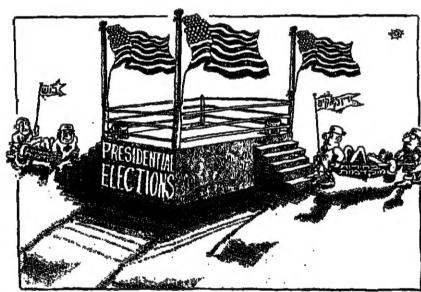
את ואני ובירה מכבי

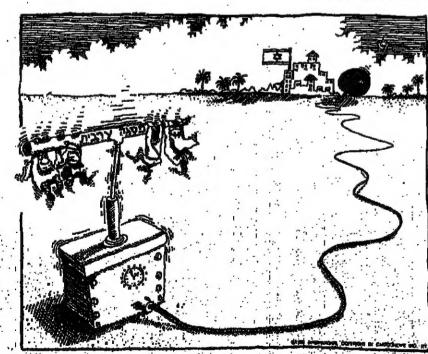
K1714 /18/2

הצלחה, שווארדנאדוה".

חמאבק על הנשיאות מתחיל

5 Sipeola

RIDEDIO

ב' בתמוז, תשמ"ח 17.6.1988

1988 © כל הזכויות שמורות ל"מעריב" This Magazine is a Supplement to Maan'v International Edition

> חלומות קבורים בחול אביבה מץ

> > ארון שמעון אכי מורגנשטרן

החאג' של ו'בוטינסקי צחק ברחורין

העיניים של המרינה **25** יהונחן גפן

בגלל הלילה עומר מורג

טיול סופשבוע, נחל מערה והר יערן נילי פרידלגדר

סקס, כמו בסוניה עירית שמגר

לאכול בחוץ **35**

שטח פרטי, מרטין וייל טרית ברצקי

42 תצלום: הכשלון העצוב תלמה ארמון

> מתים להיות חולים אורית הראל

> > ראש טוב הודית חנוך

שיפודים **53** מאיד עוזיאל

פנטהאוז 5**5** יגאל לב,

כוכבים נבית הלבן רות אלי

הורוסקופ 59

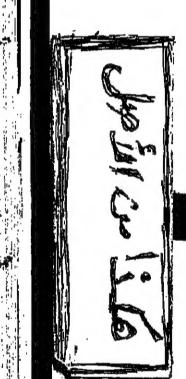
מעריב לילדים 52

בשער: סוגיה ברגה, כוכבת. גם טקסית, גם מצחיקה. ראיון מיוחד לסומשכוע, עמוד 32.

עודך: עמי דור־און סגנית עורך: דניאלה בוקשטין סגנית עורך: אורית הראל עורך גרפי: יורם נאמן מעצבות: אורלי אנשל, יעל חורן, נטע גרינשמן מודעות: אורל דגן

הבינלאומי מציע לך "75% ממחיר הרכב החדש בהלוואה מיוחדת

הלוואה שיקלית לפרעון ב־24 תשלומים חודשיים בריבית בסיסית,(פריים) בתוספת 1.25% לחודש. (כיום 2.5% לחודש). הלוואה צמודה למדד לפרעון ב־36 תשלומים חודשיים 🖼

בריבית של 0.9% לחודש.

בטחונות: הרכב וערבים בלבד.

סכום ההלוואה מוגבל עד 30,000 ש״ח.*

פרטים נוספים בכל אחד מ־80 סניפי הבנק הבינלאומי הראשון.

הבנק הבינלאומי הראשון. יוצא מהכלל

יהיה מקום כפרי, שאני אסמדר... שיגיע היום, כשמורקנים קצת, שיהיה לי לזיקנה. דונם ושליש. רונם עלה אז 57 לירות. אני הרווחתי שבע לירות ושמונים גרוש לתודש. עברתי ב'קרן הקיימת' וקראתי בעיתון מורעה על ארמה למכירה. ספסר יהורי בשם לאלו תיווך בין הקונים לבין מוכר הקרקע – ערכי יפואי בן למשפתה ידועה – משפחת ביידס".

זמן שהציונות התל־אביבית הצעיר התרכזה בשטח שבין שדרותירוטשילד הבימה־כיכר צינה דיזנגוף, גם החלומות לא חרגו מגבולות ההגיון. החלוצים שקראו את המדעה ההיא בעיתון לא ראו כחזונם את שיכון לי, 🐗 בבלי או רמת־אביב ג'. הארון כהן והארון וולק ראו רק

נלהבים אחרים שרכשו בתחילת שנות הארבעים הלקות אדמה קטנות בשטה שמצפון לירקון. רוגם, דונם וחצי, שני דונם – בסך הכל כ־566 דונם כגוש מספר: 6620. הרוכשים שמרו במשך השנים על שטרי הקניין המקוריים. שילמו מיסים לעיריית תל־אביב. הכל כשביל החלום. מה קרה מאוז הציונות שינתה מזכויות הקרקע עברו כירושות ובצוואות לדור שני

ולכן, כאשר ב־1973 קיבלו סוף־סוף מרבית בעלי המגרשים הומנה לפגישה בעניין מימוש זכויותיהם, לא היה כץ לשמחתם. ארטרטו נראה להם האור בפצה המנהרה – גם אם רובם כבר היה צריך לצפות כו

אליהו סלמה ואשתו נעמי: בשנת 1943 קנה אליהו חלקת אדמה בשטח שומם שאז לירקון". לגור הם גרים עד חיום כאיזור התחנה המרכזית בתליאביב.

מעס, אוחזים כידיהם את ה"קוסנים" ומחכים למוצא

מספר אברהם גולרפלד, שאביו רכש את הקרקע ב־1942 תמורת 136 לירות: "הומינו אותנו לערב חגיגי בבית סוקולוב. באתי עם אבא שלי. היו שם קורם־לכן היו לי מגעים בנושא הקרקעות הללו עם מאות אנשים, רובם זקנים שבקושי הצליחו לעלות אנשים בעיריית תל־אכיב, בעיקר עם שיפמן המנוח במדרגות למקום הכינוס. על הכמה עלה עורך־דין אכרהם (אייבי) נאמו, הראה לנו דגמים מיניאטוריים ודיאגרמות מרשימות וסיפר לאנשים שהוא הצליח להציל מהעירייה 90 דונם (מתוך 566) שבהם, במירה שלהם עכשיו, מיר, עוד בחייהם. גם אייכי נאמן שנסכים לכך, נהיה זכאים לקבל דירות. זאת אחרי שהעירייה תפקיע את כל השטח וכתנאי שאנחנו -כלומר בעלי הקרקעות - נחתום לו על יפוי כוח מהזקנים האלה בלי לחת להם אפשרות להתייעץ עם

כמותם עשו למעלה משלוש־מאות ציונים בזמן שנקבע להם בנית סוקולוב בתל־אביב. נרגשים שיש לו שם דונם ארמה, יקבל דירה ממוצעת וארבעה או המישה חדרים) כפרוייקט שיוקם, וזכויות במרכן המסחרי וכקאונטרי־קלאב שגם הם ייכנו במקום".

"ביקשתי את רשות הריכור. עליתי על הכמה והצעתי לאנשים לא לחתום כבר כאותו ערכ. עוד שהכטיח לעזור אחרי הכתירות לעירייה, מפני שחשב שנעשה לנו עוול. כל הוקנים קמו, צעקו עלי, הורידו אותי מהכמה. הם רצו לראות את מימוש ההשקעה התעצבן עלי ואמר שיורירו אותי. אני לא התמתי לו על יפוי הכוח. חשכתי שזה לא הוגן לכקס זאת

עו"ד מנחם ברגר: מישהו צריך לבדוק ולאשר. את זה אני עושה.

מד מבעלי הזכויות בגוש 6620 תוא עורך־דין מנחם ברגר, לשעבר ראש לשכת עורבי־הדין בישואל. לו ולאשתו היו שלושה דונם בשטח. אולם עו"ד ברגר איננו סתם עוד בעל זכויות. המעורבות שלו בפרוייקט החלה אמנם מאוחר יחסית, רק בשנת 1981, אך מאז הספיק לצבור תאוצה והיום, אפשר לומר, הוא מהווה צלע חשוכה ביותר ב"אזורי תן":

"חתחלתי לפעול לצידו של עורך־דין נאמן ועורכי דין אחרים כדי לממש את הזכויות", מספר עו"ד ברגר, "טענתי אז, ב־1981, שאחרי שבע שנים של טיפול הגיע הזמן לנקוט בצעדים יותר קיצוניים, ודעתי נתקבלה. כעבור זמן הגשנו תביעה נוד עירוית תל־אביב".

במשפט, אגב, היה עו"ד ברגר מיופה כוחו של עו"ד אייבי נאמן. התביעה – על שך 42 מליון דולר (ו) – גררה

בעקבותיה את הסכם המשרה שנחתם בתחילה שנת 1984 וקיבל בבית־המשפט תוקף של מסק דין: "חחיק ומצא כל הזמן בפיקוח בית־המשפט, ואני מדווח עכשיו מידי שישה חודשים על ההתפתחויות ויכול לומר שפסק-הדין מקויים כלשונו עד עצם היום הזה".

מה בעצם מעמדך בפרוייקט "אזורי חן"ו של בעלי הזכויות וחברת 'אזורים'. אני נותן אישור מוסמך שאכן כעל הזכויות הוא בעל הזכויות ומה גודל הזכויות שלו. זה מסובך כי מדובר בקרקעות שנרכשו בתחילת שנות הארבעים, ומישהן צרין לכדוק ולאשר. את זה אני עושה".

למה דווקא אתהו "נתכקשתי על ידי ארגון בעלי הקרקעות ובחשכמה 'אזורים', שאני אדם שהם יכולים לסמוך עליו". (בעלי הקרקע איתם דיברנו שותם לא "ביקשו אותו", א.מ.).

"לא. חברת 'אזורים' משלמת לי". כלומר, היום אתה מייצג בעצם גם את בעלי הקרקעות, גם את חברת 'אזורים' וגם את עו"ד (אמןז "לא הייתי אומר שאני מייצג, אבל אני הנאמן. זו ההגדרה". -

ואתה עושה את זה בהתנדכותו

"מכחינה אחית זה

האם אינך רואה טתירה בין כל הכובעים שאתה חובש כאןו אתה עצמך בעל זכויות, חברת "אזורים" משלמת לך, אתה נאמן של

"העבודה שלו היא טכנות. איזה ניגוד אינטוסים יש פהו תאמינו לי שבעניין האחיקה

בעלי הקרקעות ואחה גם מיופה כוחו של עו"ד

ידוע לך שבעלי זכויות רבים מחלונוים

שהם בעצם מפסירים מכל הסיפור הזהו: "כן. יש הרבה אנשים שמתלוננים. חתלונות תן בעיקר לגבי התמורה. אנשים סבורים שלא קיבלו את התמורה הנאותה. ואת אומרת שתמורת יונם, לדעתם, תגיע להם חרבה יותר. השמעו, אילו היום היו עושים את החסבם הזה עם חברת 'אוורים', בודאי היו מקבלים אחוזים חרבה יותר גבורים, אני מנית שמי שעשה או את התקבם היה מודע למצב בשוק.

כראש לשכת עורכי הדין לשעבר, האם זה וראה לך אתי שעו"ד נאמן לקח כדמי טירחה מכל אחד מבעלי הקרקעות ארבעה אחוזים מהקרקע שלהם, ולא דרש כסף כמקובלו

עו"ד ברגר לא עונה מיד. הוא מתרווח בכסא, מושך קצת זמן, חושב ולכטוף משיב: "וה מותר. מבחינה אתית זה מותר. מה זה לקה קרקעו זה עוד לא מומש בינתיים. כאשר זה ימומש...; הוא לא שאל אותי. כאשר אני באתי האתוזים כבר

הוא יכול היה לכקש: תשלמו לי בהמחאה סכום כזה וכוה בעבור הטירתהז "אני מתאר לעצמי שלו הוא היה מכקש כסף מזומן לא תיו מתנים לו, ואו אי אפשר היה להזיו

ידוע לך כמה בעלי זכויות בשטח בחרן לממש את וכותם ולקנות דירה ב"אוורי תן"ו "האחוז הארי בחר לפכל כסף ולא לקנות דירות. סך חכל, רק פעטים בין בעלי תזכויות

מימשו את זכוחם לרכוש דירות". והעובדה הזו לא נראית לך קצת משונה: אולי יש טעם לפגם בכך שדווקא בעלי הזכויות, בעלי הקרקעות, לא רכשו דורות בפרוייקטי

"תראו, הוכויות שוות כסף. אם הן שוות מאה אלף דולר, שמונים אלף או מאה עשרים אלף לפנות דירה שלפי המחירוו שוות מאה ושישים אלף דולר, ויש לו זכות רק לשמונים אלף, או הוא צריך לתופיף עוד שמונים אלף דולר. אם יש בורו צרסו בעניינים כאלה קשה לדכר על צרק. עורך דון ואמן, אגב, ומנה על בעלי הזכניות המעטים שכן רכשו דירה ב'אינורי חו". אולי אחה יודע איך אפשר לקבל חנוכה

יומוקשרו למשרד שלו, שם יענו לכם, ישנה עו"ד ירודית נרניט, ודיא מספלת בנושא".

אם אתה נמנה על אחת הקבוצות הבאות:

חסרי דיור: זוגות צעירים ● עולים חדשים ● משפחות חדיהוריות ● בעלי דיור: משפחות המתגורחת בצפיפות ● בריאות לקויה

יחידים מעל גיל 27 ● מתיישבים בישובי פיתוח ● זכאי מפעל חסכון המחייבת שינוי בתנאי המגורים ● מוכרי דירות לפני 1982 ● דירי שכונות שיקום ● רוכשי דירה שניה באזורי פיתוח ויש"ע ● מחזיקי דירה בשכירות סוציאלית ● זכאי מפעל חסכון לבניין.

בנוסף לסכומים אותם "חייבת" לכם המדינה תוכלו לקבל הלוואות משלימות ממקורות הבנק. המומחים למשכנתאות יבדקו את גובה זכאותכם, ידריכו, יכוונו אתכם ויעזרו לכם לקבל את המשכנתא ביעילות ובמהירות אפילו בו ביום. היכנסו עוד היום לאחד מסניפי בנק טפחות ושאלו את המומחים.

FRY OUT OF THE STATE OF STATE

אברהם גולדפלד (מימין), משה סלמה ו"החיים לפי אזורים". למי שיש כסף.

(המשך מהעמוד הקודם) עורך־דין. הלכתי הביתה. בשלב מאוחר יותר חתמתי גם אני. בגלל אמא שלי, היא הפעילה עלי לחצים".

באותו עניין מוסיפה רוזה חי: "כל האנשים האלה הלכו כמו צאן וחתמו. הציפו אותנו בהצעות וטלפונים כדי שנהיה מאורגנים. פתאום אומרים לנו לבוא לשלם... מה פתאום לשלם. אני התמתי רק בגלל זה שהבטיחו לי דירה. אחרת לא הייתי חותמת. היו בינינו עורכי־דין, רואי־חשבון, אכל נאמן בא אלינו כמו איזה מושיע והבטיח הבטחות: 'כרונם הזה לפחות תקבלו רירה'. זה מה שפיתה את האגשים".

ברהם גולדפלר מצא עצמו כמיעוט. אם היו בחבורה מהססים או ספקנים גוספים, השתיקו אותם. למרבית האנשים שנכחו במעמר החגיגי, לא היו ספקות. הם לא רצו לשמוע יותר. פחרו שאם לא יחתמו יאחרו את הרכבת וישארו כלא כלום. כאיש אחד נהרו לעכר השולחן שהוצכ בירכתי האולם ושם חתמו על יפוי כוח בלתייוזור לעו"ר גאמן לייצג אותם בכל המגעים עם הרשויות, ככל הקשור לאדמה שלהם. מי שביקש לקחת העתק מיפוי הכוח הביתה, לברוק ולהתייעץ – בקשתו נדחתה. עו"ד נאמן ידע שרק אם יצליח להחתים שבעים וחמישה אחוזים מבעלי הקרקעות, תסכים העירייה לשתף עימו פעולה. זו היתה הסיבה סבורים היום מי שנכחו שם – לכך שנאמן צייר באוזני האנשים שכאו לאסיפה תמונה ורודה למדי.

אזנו_יום עונובנה נה

שבעיעשרה שנה לאחר מכן, בשבוע שעבר, אומר בנו של אליהו סלמה: "מישהו צבע כורור, ויצא

נכון להיום, לא הוא ולא אניו יכולים לממש את זכותם לקבל דירה תמורת הקרקע השייכת להם, אותה רכש האב בשנות הארבעים. על ארמתם מקימים עכשיו רבי־קומות מפוארים, מכשירים את השטח לבניית מרכז מסחרי וקאונטרי קלאב, אגם מלאכותי עם סירות, מזרקות וברווזים. אכל הם לא יהיו זכאים להיות חברים בנוצץ היוקרתי הזה. לא בזכות נחלת אבות. תמורת כמה עשרות אלפי דולרים - אם ירצו ויוכלו לשלמם – בנקשה.

"אבי פנסיונר", אומר הכן של אליהו סלמה: "לא רוצה דירה ארבעה חדרים, מוכן להסתפק בשלושה

להם, לרכוש דירות בפרוייקט במחירי השוק".

וכאן בעצם מתומצת כל הסיפור. אם נחבונן

באחד מבעלי הקרקע שקנה כאן בומנו דונם אחד,

הרי היום – כמעט חמישים שנה לאחר שרכש את

האדמה – הוא נשאר בלא קרקע (שנמכרה לחברת

'אוורים'), עם סכום כסף שמספיק לקניית חצי

דירה ממוצעת בפרוייקט המוקם על אותה אדםה

("אזורים" הבטיחה רק 35% ממה שהיא תקבל

תמורת מכירת הדירות), ועם הוכות ה"גדולה"

לרכוש דירה בפרוויקט, במחיר השוק, אם יוסיף, כמובן, את מחצית שווייה (מדובר בדרך כלל

האם לכך ייחלו בעלי הקרקעות כאשר נתנו לעו"ד נאמן יפוי כוח בלתי חוזר לייצגם

יוסי פישלר סבור שכקופו של דבר עשו בעלי

הקרקעות "עיקקה יוצאת מן הכלל, עובדה שבשטחים אחרים מסכיב שום דכר לא נגנה,

ואצלנו כן. לקתנו אדמה שהיחה יכולה לשכב עוד

היה ברור שהקרקע הואת מיועדת לכנייה, ושלא

אומר עורך דין אחר: "כנר בשנות השישים

או מה קרה כאן והאמנם לא הבינו בעלי

"אני לא יודע. נדמה לי שלא היתה אי הבנה.

בעניין השטחים חציבוריים העיריים אוסה אתנו

לרכוש אוחם ממנה לאחר שבעלי הזכויות זיתרו

עליהם, ועכשיו השטחים שייכים לנו ולא

בסכום הקרוב למאה אלף דולרים).

הולכים לגדל עליה חפוחי אדמה".

הקרקעות מה מגיע להסו

ולפעול בשמסו

שנים ובנינו להס".

and the second s

חדרים, העיקר לצאת מהתחנה המדכוית, רוצה לחיות עם אשתו את שארית ימיו בשקט, ולא נותנים לו". מיטת ברזל. מי שרוצה, שיבוא לראות. אני אף פעם

אוכל מהפה של הילדים שלי. ומה יש לי עכשיוז" גם בעלי זכויות הקרקע האחרים שואלים אותה

אומר יורם וולק, כנו של ישראל וולק: "אנחגו חשבנו שנקבל דירה ממוצעת של חמישה הדרים. באותו שלב חשבנו שאנחנו מיליונרים. כל השנים היה מקח וממכר בין עו"ד נאמן שייצג אותנו כלפי הרשויות לבין העירייה. כל הומן אנחנו ויתרנו. כסוף אמרו לנו שנקבל דירה ממוצעת של ארכעה חררים. זה מה שאמרו לנו כ'אזורים'. כל השנים גרנו בשכירות. חשבנו שאויטויטו נקכל דירה. כסוף הגיע תורנו. עלינו בהגדלה. הלכנו למשרר, ולהפתעתנו אמרו לנו שאם אנחנו רוצים דירה - אנחנו צריכים להוסיף עוד

אומר אברהם גולדפלר: "אחרי שהתחילו את

אותה דירה כשוק החופשי היה או 115,000 דולר". בעלי הוכויות לא רצו להאמין שכך הוא המצב, שכדי לקבל נחזרה מה שלקחו מהם, עליהם להוסיף עוד עשרות אלפי דולרים. אכל לאט־לאט התברר להם שלתחויות האופטימיות מן העבר אין אחיוה במציאות. הבטחות שהוכטחו לא קויימו.

השתלשלות הארועים כנוש 6620 מסוככת וקשה 900 יחידות דיור ויתאלקו כין בעלי הוכויות בהגרלה:

שלי. ומה יש לי עכשיוז"

לכל בעל קרקע בשטח של 1,000 מ"ר בגוש. במושע (לפני ההפקעות שנעשו בגוש) תוקצה ותרשם על שמו קרקע במושע נטו, אשר תקנה לו לפי תוכנית בניין עיר שתחול על המקום זכות לבניית יחירות דיור בשטח כולל של 280 מ"ר, בתנאי ששטח כל יחירת דיור לא יפות מ־100 מ"ר. הקרקע המיוערת לחל כין כעלי הקרקעות שבנוש תכלול את האיזור המסחרי שתוכנן בגוש. העירייה מוותרת כואת על זכותה לגבות מכעל הקרקע מס השבחה לגבי זכויות הבניה המוקנות לפי חוזה זה". כך החרוה, ועוד כתוב בו שווצאות הפיחות, כולל סלילת כבישים וכן ועצאות:

ב־1975 געשתה עיסקת קומבינגיה בין הברת הבנוית "אורים" לבין כעלי הוכויות שהיו מיוצגים עליירי עריר אברהם נאמן. עליפי החרוה שנחתם, מכרו בעלי וכויות הקרקע את וכריותיהם לחברת "אזררים" (המשך בעמוד חבא)

n vinesia

היה דונם קרקע? נשאר כסף לחצי דירה

אחר שרוב בעלי הזכויות חתמו על יפוי־כוח כלתייחוזר, היה עו"ד אייבי נאמן חופשי לפעול כראות עיניו. הוא בחר דווקא כחברת "אזורים" מקבוצת כלל לבנות את הפרוייקט. הוא גם קבע את שמות שלבי הפרוייקט: שלב א' ושלב כ' נקראים: "אזורי הו" – ראשי תיבות שמה של אימו: חנה נאמן. שלב ג' נקרא בשמו המפורש: "מגדלי נאמן".

"אזורים" לא הבטיחה דירות לבעלי הקרקעות יש זכות במקום לקבל את הכסף המגיע

סמוכ"ל אזורים

חופשי לפעול

עו"ד אייבי נאמן.

סמנכ"ל חברת "אזורים" יוסי פישלר מודה שהחברה לא קיבלה את תפרוייקט בעקבות מכרו אלא בעקבות הסכם עם עו"ד ואמן ועם ועד בעלי הקרקעות, שעו"ד נאמן ייסד ועמד בראשו. רק אחר כך חתמו על תוזה עם עיריית תל-אביב:

לדוורום. לפי דעתי הרבה אנשים מדברים... הקרקעות או לבעלי הוכויות, העירייה אישרה הדיורים ותל-אביב עומדים לקבל פרוייקט יפופה, לבנות שתי דירות וחצי על כל דונם, אכל איש לא וכל דייר שרוכש בו דירה מקבל נכס שעובו עולה התחייב לבנות את המספר חות, ומלת המפתח היאו אמשרות לבנוח שתיים וחצי דירות. העירייה כל הזמן". לא בונה דירות ולא נותנת דירות. בחוזה שלנו עם במכתב ששלה ועד הארגון להבריו בייוני 74 בעלי הזכויות נאפר שאנחנו קונים מהם את : כחוב במפורש: "בהתאם להשלם עם חברה 'אזורים', יקבל כל בעל דוום אנג מהחקכולים של הקרקע, ותמורת זה נשלם לרום 33% ממה שוקבל חדירות שתמכרות סכום זה יאפשר לו לקנות אם וכאשר נמכור כל מה שייבנה על חקרקע בניכוי כל חסכומים המונדרים בחווה כסכומים ! דירה בשכונה. בנוסף יקבל החבר את חלקו ממכירת תחנניות והמרכו המסחרי בשכונות", שאינם מניעים להם. זאת אומרת שלכעלי אן הימה איהבנה. או לא היתחד

וגעמי סלמה אומרת: "עד היום אני ישנה על לא הייתי באילת. קניתי את הארמה הזאת, הוצאתי

סאלה. באוקטובר זה' הופיעה כעיתונים מודעת אינצ'ים כזו הלשון: "הודעה דחופה. ביום ד' זא.10.12 תתקיים אסיפה בהשתתפות אישי צינור ומשפט, בעניין תפיסת רכושנו ועתידנו, כבית המורה. השתתפותכם חשובה כיותר". לאטיפה הנ"ל הגיעו כמאה וחמישים בעלי זכויות - מאוכוכים, כלשון המעטה - שהחליטו לפעול כמשותף נגד מה שהם מכנים "בעלי אינטרסים", ולסלק אותם מארמתם.

.60,000 דולד". עבורות הכנייה כמקום כאתי למשררו של יו"ר הועד חיים ורד, שנפטר בינתיים. הוא שאל כמה רונם יש לי בשטח. אמרתי לו שיש לי דוגם אחר. אז הוא אמר שאני צריך להוסיף בין 100,000 90,000 דולר כדי לקבל דירה. על הזכויות שהבטיחו לנו בקאונטרי וכמרכז המסחרי בכלל לא היה מה לדבר. מחירה של

לפיענות אפילו לאחדים מן המשפטנים והשמאים אליהם פנינו. אם לתמצת בקצרה - ב־1971 נתתם חווה בין בעלי הקרקע לכין עיריית תליאביב. ההווה קובע כי העירייה תפקיע את השטח כולו, ובתמורה תקצה לכעלי הוכויות שטח של 90 רוגם עליו ייבנו

ו נעמי סלמה: "אני ישנה על מיטת ברול. אף פעם לא הייתי באילת. כשקניתי את הארמה הזו הוצאתי אוכל מפי הילדים

תכנון ההפקעה והחלוקה, יחולו על חעיריית

שישלמו רוכשי כל הדירות או החגויות שתכנינה

כל האמור לעיל הצטיירה התמונה הגאה: תמורת רונם קרקע, יהיה וכאי בעל הקרקע לקכל 2.8 דירות. בניכוי התמורה לקבלן ר'אזורים"), ישארו בידיו 33% מערך הרירה 🖊 כפי שתימכר כשוק התופשי, או לחילופין לו עצמו.

אך למרות כל המאמצים, ההסכם עם חברת "אזורים" נשאר תַּקְוּע. שר הפנים סירב לחתום על היתרי הכניה כגלל שרהידב, שרה התעופה הסמוך, ומחקנים צבאיים שכאיזור. כחגובה, כשנת 82 חבע

"כל יהודי שדאג אז לעתיד רצה רפאל משעני, יורש כעל קרקע: "היום אנחנו לקנות אדמה. חשבתי: שיהיה לי

ואחר מבעלי הקרקע, עורך־רין במקצועו, אומר: "מבחינה מסחרית העיסקה מקפחת את הלקוחות. בעיסקת קומבינציה בעלי הקרקע מקבלים שליש. היום במקרקעין האלה אפשר לקבל 50% ויותר. לא מובן לי מדוע בנו את העיסקה הזאת כך שכעלי המקרקעין מכרו את הקרקע ל'אַזורים' וְאחרי־כן קונים מהם בחורה את הדירה. זה לא מקובל בעיסקות קומבינציה. יוצא שבעלי הקרקע המקוריים צריכים לשלם היום מע"מ ומס רכישה כאילו רכשו דירה חרשה. אם זה היה מתבצע כמקובל, כך שאני נשאר בעליו של חלק מהמגרש והקבלן רק נותן שרותי בניה, לא הייתי צרין היום לשלם מע"מ ולא מס רכישה. לתקוף את זה מכחינה משפטית – קשה. כי זה נחתם. אני פסימי. בטוח שעורכי הדין האלה סגרו הכל היטכ. הכסיס לעיסקה מקפח. לא מתאים לעורכי דין כאלה לעשות עיסקה כזאת".

בשום מקרה לא הייתי עושה זאת".

הולך. לא מעניין אותי. אני רוצה את הקרקע שלי". כדי לחוק את טענותיו ערך אברהם גולרפלד,

2.8 יחירות ריור על כל רונם, אלא דירה אחת כלכר אישי. כולם ביחד (מדובר בכמאה חמישים מתלוגנים תמורת כל דוגם (עד היום יש ויכות איזו דירה). לא זכויות בקאנטרי קלאב ולא במרכז המסחרי.

על העיסקה הזו אומר עו"ד מאיר לם, משפטן שמטפל בעניינם של חלק מבעלי הוכויות שפנו אליו כבקשת עזרה: "ביפוי־כוח שנתגו בעלי הקרקע בשעתם לעו"ד נאמן, יש טעיף המאפשר לו להתפשר עם הצרדים כרצונו. אני מעולם לא הייתי עושה פשרה בלי להתייעץ קודם עם הלקוח שלי. זה הכסף שלו".

תשעה יורשים על שני רונם. ההורים שלי קנו את הארמה הזו בשנת 1941. הועד שלנו נגדנו... אנחנו לא בחרנו בהם. יוס אחד מודיעים לנו – ייש ועד'. מי בחר בוז אני לא יודע. לרעתי הוא התמנה על־ידי אינטרסנטים שמעוגיינים לנשל את כעלי הקרקע מהוכויות שלהם. כל שינוי בתנאים היה צריך להיות על דעתנו, וכמשך השנים – איש לא שאל אותנו

מוסיף אכרהם גולדפלר: "משנת 73', מאז שנאמן אסף אותנו והחתים אותנו על יפוי כוח כלתי חוזר, מעולם לא שאלו אותי אם אני מוכן בכלל ללכת על פשרה. הוא מצפצף עלינו. מסתתר מאחורי הזכות שמקנה לו יפוי הכוח".

ד"ר משה ברונוכסקי, משפטן מהפקולטה למינהל באוניברסיטת תל־אביב: "זה מטופש. מ־77' בטוח לא היה מקובל למכור את הקרקע לקבלן בעיספת קומבינציה. נדמה לי שגם לפני כן לא נהגו כך. אני

מסכם אברהם גולרפלר: "אנחנו טוענים טענה פשוטה – זו הונאה לאור היום. אנשי ציבור, שמות גדולים, משחקים כנו משחקים. לקחו נייר תמים ההתימו עליו אנשים כני שמונים שככר רצו לראות קצת אור כקצה המנהרה. יש כבר דור שלישי שבכלל לא מתעניינים ברירות. אבא שלי, ב־42', גאל את הקרקע. היום שולחים לנו מכתבים – בוא תכחר דירה. מי יכול בכלל להתקרב לשם במחירים כאלה. אני לא

לבקשתנו, טכב טלפונים אקראי וזימן לכיתו כמה "אחים לצרה". הגיעו כשלושים איש, זועמים, לאחר יאוש. לא ספקולנטים. אנשים פשוטים, קשי יום, שחוקי ביורוקרטיה, ממורמרים. כל אחד עם סיפור

שכאו לאסיפה כבית המורה), לא משלימים עם מה

תגובה. לטלפון ענתה מלי, שהודיעה חד משמעית

שהם, כלומר המשרד, לא מטפלים בנושא "אזורי חן".

לשאלה מי מטפל ענתה מלי שהיא לא יודעת. כניסיון

שני הסכימה הנ"ל לכרר. הכירור העלה שעו"ד גאמן

אכן לא מטפל, כי הוא לא בארץ. יש עו"ר אחרת

במשרד, אמרה מלי, יהורית גרניט, שמרכזת את

הגיירת. עו"ד יהודית גרגים ממשררו של עו"ד נאמן

אמרה שהמשרר שלהם בכלל לא מטפל יותר נגושא

כדי שנוכל לקכל ממנו תגובה. "אנחנו לא יכולים

כסופו של רבר מצאגו מי כן מטפל. יצחק

"אנשי ציכור, שמות גדולים,

משחקים בנו משחקים. לקחו

יצחק אונגרזון לא טרח להיות נחמר: "אגיד לך

את האמת, אני לא רואה סיכה למה אני צריך לענות

לך. בואי נוריד את הכפפות. אני יורע בערך מה חלך

שם (הוא לא היחיר), אכל אני לא הכן־ארס שלו.

התבקשתי לטפל בנושא, לפני חודשיים, אחרי שטירתו

"למה אני חייב לך את זהז". ואחרי שתיקה קברה

כל בעלי חקרקע שפנן אלינו אומרים

לא מכבר נכנס לתמונה חבר הכנסת רו כחו

חד־משמעית: "לא היתה כל ישיכה. איש לא שאי

מהשר לחקור את הנושא מאופן ימודי ולתערב לשונה

בעלי הזכויות העשוקים, כדכריו. תשוכת שר השיכו

אביבה מץ ובני עום

"עו"ד נאמן, כישיכת הועד שהיתה, הוסכם עלייר

מי ביקש ממך לטפל בנושא?

אין לי עניין לפרסם ולהתפרסם"

- היתה ישיבת וטר?

של היו"ר הקודם".

אותנו דכר".

טרם התקבלה.

שרצו לראות קצת אור".

למסור את מספר הטלפון שלו", אמרה עו"ר גרנים

אותוז אני לא. הקליקה ממשיכה להשתולל".

אם יהיה זה נכון לומר שבהעדר עויל

נאמן מהארץ, האנשים נשארו ללא

"אני לא יודעת", ענתה עו"ר גרנים.

הזה. נקורה. "אני לא יודעת מי כן מטפל".

התקשרנו למשרדו של עו"ד נאמן לקכלת

שקורה בפרוייקט "אזורי חן".

אתר הבנייח ב"אזורי חן". מי שרכשו בשנות ה־40' דונם או שניים של דיונות לא חלמו על פנטהאוז.

לזיקנה. דונם עלה 57 לירות. אני הרווחתי 7.80 לחודש".

עו"ד נאמן את עיריית תל־אכיב, כשם כעלי הקרקע, על אי קיום חוזה איתם (ראה מסגרת). ב־84' נחתם הסכם פשרה בין בעלי הקרקע (עו"ד גאמן) ובין העירייה. כתוצאת מהסכם הפשרה התאפשר לחכרת "אזורים" להתחיל לכנות, וכשם נעלי הקרקע וויתר עו"ר נאמן, באמצעות באי כוחו - עו"ר יגאל ארנון ועו"ד מנחם ברגר – על חלק ניכר מהזכויות. לא עור

ומה אומרים בעירייה

צלע השלישית במשולש הלא רומנטי הזה, עיריית תל־אביב, מינתה את מנתל אגף תכנון

עו"ד ואמן לראש העירייה דאז, יהושע רבינוביץ, בשם בעלי המגרשים מעבר לירקון. העירייה ייעדה על־פי התב"ע (תוכנית בניין עיר) 90 דונם לבעלי המגרשים לבויה. זה עוד נעשה בשנות השישים, לפני ההפקעה. בשלב מסויים, אחרי ההפקעה, שר חפנים לא הסכים לחתום על 900 יחידות דיור. נאמן תבע את העירייה, ואז כל הגורמים נכנסו ללחץ ומחר מאוד נחתם הסכם הפשרה. לפי החסכם, בשלב הראשון יבנו 602 יחידות דיור, ובשלב תאחרון ~ 340. מתוך סך כל דירות, נאמן מייצג כ־700. יש כ־80 יחידות דיוו שמיועדות לאנשים אשר לא חתמו לנאמן על יפוי

Maealo 12

בניין ערים, ברוך יוסקוביץ, ואת מנהל היחידה לאיחוד וחלוקה, טוביה שלום, לדבר בשמה. שניהם צעירים מכדי לדעת מה באמת התרחש אז. כשהדברים נחתכו, הם עדיין לא היו עוכדי עוריות אומר טוביה שלום: "בשנות השבעים פנה

מי מטפל בקם! "העירייה מְטפלת בחם". הם שילמו לעירייה ארבעה אחווים שכר

"שכר טירוןהו מה פתאום. אנחנו לא גכיון מרום אגורה אחת. הכל בחינם. הם בונים לעצמם אצל קבלן לפי חבנתם. לא קשורים ל'אזורים', העירייה בכלל לא מכירה את 'אזורים' לצורך חעניין, אותנו לא מעניין מי יבנה שם. את זה קבע נאמן בעצמו, למי ראות עיניו".

של קרסו, מהמכוניות. יו"ר הקבוצה, האיש החזק. מעוד קבוצת כדורסל במצב כלכלי קשה הפך את מכבי לנכס לאומי, לתרנגולת שמטילה ביצי זהב. בדרך. צבר הרבה כוח. כשיורם אוברקוביץ הגיע לאליפות אירופה ביוון וביקש את החדר ששמור ליו"ר איגוד הכדורסל, אמרו לו שמר מזרחי כבר בחדר. כשאולסי פרי היה צריך לצאת למשחק ביוון ולא היה לו דרכון, מזרחי לקח אותו בכוח שמו. כשפתחו לשחקנים הזרים בגרמניה את המזוודות הוא התלונן איצל מנהל המכם – וקיבל החנצלות. "הדון", יש ואי שמכנה אותו. "לא מפחדים ממני או ממכבי, נותנים לנו את היחס הראוי", הוא אומר.

מאת אבי מורגנשטרו צילם: עדי אבישי

למשלחת מכבי כמשחק החוץ מול פרטיזן שנדרשה הקבוצה לשלם. יורם ארבל החליט לקרוא

עצמה. ומככי מדברת בערו. הרכה.

בשעות היום אפשר לפגוש בו במשרך המרווה שלו במרכז תל אכיב. מזרחי הוא עורך דין, שמתמחה בעיקר בענייני תעבורה. המשרד מעוטר כגביע מדינה, כתמונות של שחקנים, בהקרשות שונות שהמטירו עליו. קטעי עיתונות ממוסגרים על חקירה שפיצח.

בלגרד, תעריף יקר מן המחיר הקבוצתי הרגיל, לשמעון מזרחי. זה ניגש לאיטו לדלפק. נעץ מבט אופנתית. נעלי עקב יוקרתיות לא פחות. את הבגדים חודר בפקיד וסינן - "הם ישלמו את התעריף שלנו. שלו, כך אומרים, הוא קונה בחנויות הכי יוקרתיות

הם שילמו את התעריף הזול, אלא מה. נא להכיר:

בתיאטרון. לפעמים, כשיש לו איזו שעה פנויה, ומרובר באמת במצב די גדיר, הוא פותח את הווידאו. גם אז · הוא מסתכל לך ישר בעיניים. אחר כך הוא מדקלם את הוא לא יתרווח ככסא כדי לצפות בסרט טוב. הוא התשוכה. אין שינוי באינטונציות. הכל שטוח. מכקש יעדיף לשוב לראות עוד משחק מכריע של מככי, נניח שתקרא לו שמעון. לא צריך מר מזרחי. אבל אתה בפלייאוף האחרון. קודם כל כדורסל. אחר כך המשפחה מרגיש שכן צריך. וכל השאר. זה הסדר שמזרחי הכתיב. מזרחי חושב 24 שעות מכבי. וכמו במערכון של הגשש תחיוור, אם בתליאכיב. "תלמיד בינוגי ומעלה. בעצם למעלה צריך להקריש 25 שעות לקבוצה, הוא יקום שעה מבינוני", הוא אומר. לאחר מכן למד בגימנסיה קודם. אין ספק שכל קבוצה היתה רוצה מנהל כמותו.

מכבי תל-אביכ. תקופת הישגים שאין רומה לה בשום מועדון ספורט אתר בעולם. התפרים שלו כולל 19 במשטרה צבאית, אחר כך עבר לצד השני של המיתרס, אליפויות רצופות, מספר מתקרב לזה של גביעי מרינה, פעמיים אלוף אירוסה, פעם אחת אלוף לציפורה לבית קרסו. הוא זה שעורך את החוזים כיניכשתי. מה עור צריך יו"ר קבוצה לכקש. יחר עם רק בסרר גודל פרובנציאלי, אלא בעיקר אירופי. 12 מתחתיו. לשניים יש בת, מיכל, סטודנטית, ובן, שי,

למרות שככר הרכה שנים הוא כסכיכה, מעולם לא הסכים להתראיין על שמעון מזרחי, האיש. גם הפעם הוא ניסה לשכגע שעריף להתרכו כמככי ולא כו. על השאלות האישיות הוא עונה באי נוחות. מבטל אותן מראש. מזרחי מאמין שהעשיה מדכרת כעד

קיד הקבלה במלון "מטרופול" בבלגרר לא בתוקף תפקידו כקצין מילואים במצ"ח. על השידה הכיר את שמעון מזרחי. אולי זו הסיבה שניסה העליונה בקכוקי ג'זני ווקר ענקיים. יש גם שתי לררוש מהעיתונאים הישראלים, שנילוו קריקטורות של גרעון עמיחי. האחת על מיקי ברקוביץ, השניה – על עם ישראל שמסתגר בבתים לקראת שידור משחקה של האלופה הנצחית.

לא שם לב למה שקורה

שביבר. או אתה כבר לא

כצפוי, מזרחי לכוש אלגנט. חולצה ירוקה, באירופה. כדרך כלל מזמין לפי מירות. על היד -שרשרת זהב עכה. על היד השניה צמיד מיוחד, יקר כמעט כמו האפטר שייב. יש לו קול קריר, שקט, 12 שבה לא ביקר שמעון מזרחי בקולנוע או סמכותי. כמעט ולא מחייך, שומר על מרחק. לא לוחץ יד ברגע ההיכרות. בשאלות שקצת מטרידות אותו,

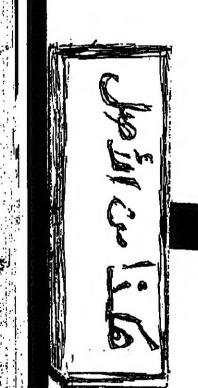
הוא נולד כתל אביב. למר ככית ספר הכרמל העברית בירושלים, וסיים את לימורי התיכון בבית מזרחי בן 49. 19 שנה יו"ר קבוצת הכרורסל של הספר גאולה בתל־אביב. אביו היה בנקאי, ריסקונט, וספורטאי מצטיין כמככי. כצבא שרת שנתיים וחצי הפך לעו"ר. התמתחות ומשרד משלו. הוא נשוי לקניית רכב של סוכנות קרסו, שמייבאת את מכוניות חבריו ונתיניו הפך את מכני תל־אביב לאימפריה לא רנו. הכירו בבית הספר, ציפורה למדה שנתיים

מזרחי, בנעוריו, היה כנבחרות של בית הספר ככדורגל, כדורעף, וכדוריד. אחר כך, כמו רוכנו, החליף את העכודה באהרה. בהתחלה רק סרג כובע בצכעים הנכונים, אחר כך הצטרף לחוג האוהרים, ומשם הגיע ליו"ר המחלקה. הוא תפס את הפיקוד כשמכני תל אכיב היתה באחת התקופות הפיננסיות הקשות שלה. ישראל גורל המנוח, הכיא את מזרחי כמועמד זמגי לתפקיד היו"ר, במקום נוח קליגר. אריה כרנוביץ' הקבלן, נכחר לגובר. אגב, כשמורחי נכנס לתפקיד, האלופה היתה הפועל תל אכיב.

(המשך בעמוד חבא)

magain 14

15 maeam

אומרים על מזרחי שהוא פנאט למכבי. מאבר

פרופרציות. כמישור האישי, הוא מרוחק, מתנשא. נותן

לך להרגיש בדיוק מי כאן הבוס. אומרים עליו שהיום

מניעים אותו הכוח, הפרסום, התהילה. היכולת לשנות

אומרים עליך שההצלחה הסכה אותך ליחיר,

"אני לא תאתין שמישהו אתר עלי

שההצלחה הפכה אותי ליהיר. אף

פעם לא יחסתי לעצוני את ההצלחה.

אטולם לא הייתי ונתנשא ואין לי

גשיה כזו"

לך את זה. אף פעם לא יחסתי לעצמי את החצלחה.

בהצלחה הזו. מעולם לא הייתי מתנשא ואין לי נטיה

"אין לוה שום קשר לכוח".

הכרטיסים

שהברקליטות חווליטח".

שופטים, צה"ל, מכט, ועוד:

המשפט המחוזי, שאליה נקשר שמו.

האחורית. אני מבקש שלא לגעת בוה".

אבל זה תחליך מבעי, צבירת כוח עם השנים.

הרוגע הזה, הכמעט אריש, שבו הוא מרבר, נעלם

ממזרחי כשהביביים שלו מויעים למען הצכע הצהוב,

על הפרקט. מזרחי יושב בכסא קבוע ביר אליהו. לא

- האר שעושה זאת עוד יו"ר שעושה זאת

יושב כל כך קרוב לויעה. מרחק של צעקה מהמזכירות.

מעון מורחו מבקש שלא לחתייחס לפרשת חברת לבית

עדייון לא נומר ואני לא רוצה לומר את דברי לפני

אבל הרי ידוע ומקובל שאוורות ספורט

מחלקות כרטיסים לנופים ואישים שונים:

"אתת מנסח לגרור אותי לותי דרך הדלת

מכבי חליאביב מחלקה כרעיטים לנומים

שונים. אכל לא רק חיא, גם אגורות אחרות

מחלקות כרעוסי הזמנה לאישום וגומים. שלח

לחמך. מכבי בהחלט לא יוצאת דופן בעניין הזה.

"אל תיפגע, אבל אגי לא מאמין שמישהו אמר

דברים, להוכיח מי המלך.

(המשך מהעמוד הקודם)

לגבי היכולת המקצועית והארגונית של מזרחי ושאר חברי המחלקה, אין עוררין. הם הפכו מועדון בינוני ומטה, במושגים אירופים, למעצמה. כל אחר במחלקה אתראי על תחום ספציפי. על יגאל שצקי למשל, אומרים שהוא האינסטלטור. נתקע ברז לשחקן אחר, יש רליפה בצנרת לשחקן אחר, שצקי יתקן וירווח. אחר אחראי על קבלת שחקן רכש מחר'ל. מרכב ועד לדירה. הכל דופק כמו שעון שוויצרי, וכולם מדווחים, כל הזמן, לאיש ממעל: מזרחי. חברי ההנהלה גפגשים במשרדים שליד קולנוע אורלי. לכל אחד מקום קבוע משלו. מורתי בראש השולחן.

כשהוא מרכר על העכורה במכבי, מזרחי מספיד להשתמש כלשון רבים. "עשינו", נשמע טוב יותר מ"עשיתי", אבל ההחלטה והמילה האחרונה היא שלו.

שינוי התפיסה הראשון – והמשמעותי ביותר – שמזרחי הביא למכבי, היתה ההבנה שהמשחק הוא כרורטל, אבל שם המשחק הוא כסף. הביאו משקיעים מכחוץ, גיורו במו יריהם את המגרש הישן ליר קולנוע אורלי, ומכרו כרטיטים למשחקים. מזרחי, כנראה, ראח שהאופק נוגע כאירופה לפני כולם. הכין שמעצמה צריכה לפרוש כנפיה ולעוף מעבר לחולון או גבת יגור. את הקופות הראשונות שמילאו הקרישו להכאת שחקני רכש אמריקנים, ברמה שהיתה אז לגמרי "לא ישראלית", יחד איתם יצרו תשתית כלכלית ורצו קרימה, היום, ממרחק השנים, קשה לקבוע מה בא קודם, הכסף את הרכש או הרכש את הכסף, אכל לפחות ככל שעכר הומן הצטברו הרבה תרנגולות אני חלק ממערכת, למרות שגם לי יש חלק לא קטן

> יום מכבי תל אביב היא סמל. מזרחי ראג ליצירת התרמית הזו. פרה קדושה שאסור לגעת. לראות אבל לא לגעת. מורחי בכל ראיון ירבר על מככי כמקרם בהעלאת המוראל הלאומי. כשהיא מפסידה, המרינה שרויה בעצכות. השגריר הלאומי. הסמן על המפה. הרכה אנשים אימצו את הלקסיקון הוה. הדבר קיבל חיזוק בעיקר כשמשה דיין, ידיר המחלקה, היה עדיין בחיים. תואר שהיה תפור רק למירותיו. מאו שנפטר, אין מי שזכאי לשאת את התואר. דיין, כשהיה בשיאו, תמך במכבי, לקת אותה יחד איתו קרימה ביחסי ציבור. כפי שרק הוא ירע לעשות. כשהפופולריות שלו צנחה, מורחי לא השאיר אותו כצר. המשיך לתת לו את הקרדיט של ידיד מחלקה.

מורחי, ואת זה יאמרו גם שונאיו הלא מעטים. לא נוטש חברים במערכה. בשבילו זהו ערך מקודש. אם אתה חבר שלו, הוא ילך איתך ער הסוף, יהיה לצידר בכל שעות היממה, ינסה להפעיל את קשריו. למרות פניות לא מעטות של אנשים, מזרחי מסרב לפתוח מחדש את תואר יריד המחלקה. "זו סוגיה קשה, משה דיין אהב את המחלקה והיא אותו. עד לרגע זה לא ראינו מישהו שראוי לתואר הוה. היו שרצו ופגו, אכל לצערי זו לא חיתה חמטרה הכלעדית שלהם. חואיל ומכבי לא קשורה לשום גוף פוליטי או לפגמה פוליטית, אין שום סיכה שניקה מישהו. אנחנו לא רוצים ליצור לפוליטיקאי דרך סלולה".

Biagaja 16

מורחי, בהיותו הסמל של הסמל הלאומי, לא משאיר אף אחר אריש. לכל הכיוונים. צכי רול, למשל, חבר המחלקה, ממטיר עליו תשכחות שקשה שלא להסמיק מהן. "נפש אצילה מלירה, ארם טוב לב, אני מוריד בפניו את הכובע, למרות שאני מכוגר ממנו. אין העבורה. שום אדם בעולם שאני מכיר שמתקרב לשמעון מזרחי באישיות שלו". לא כולם חושבים כמו החבר רול.

19" שנה אני על המגרשים, ומעולם לא קיבלתי

אמת היא שקשה לראות שופט מקומי שיעיו להרחיק את מורחי מהמגרש. מיונו

פה, בחרר". לא נעים.

מלכים. בכתי המלון הם מקבלים מחיר מיותר. או האנשים הקרוכים כיותר למורחי, הוא ליאון ונדלן האיש שמארגן את משחקיה של מכבי תל אניכ פול תרוסים בכריסל. בהקשר הוה כדאי להוכיו את הסכסוך המפורסם בין ג'מצ'י למיקי ברקוניץ', פנסוך שאיים להרוט את שלום הבית המפורסם במחלקה ג'מצ'י הוומן לנכחרת אירופה, ומיקי הרגיש פנוע עה

בומן המשחק הוא יושב רוב הומן כננ וקון,

אתח לא מתבייש לפעמים לראות את עצמן

למה שקורה סביבר, אז אתה כבר לא בכושר".

באדם עם הרכה כוח והשפעה. מורווי יושב באיגור הכדורסל, וההחלטות החשונות נס לגבי השופטים, מתקבלות שם. בהקשר זה כראי לצייו שאכרהם פלדה, לשעבר יויר הפועל תל אנינ בכרורסל, הורחק פעמיים מהמגרשים כשל התנהנות לא נאותה. מדרנע שתפך לחבר באיגור הכדורסל, לא הורחק אפילו פעם אחת. "למרות שהתנהגתי אות רכר", מודה פלרה. מורחי כוועו: "לא מפתרים ממני א ממכבי, אלא נותנים את היחס הראוי". אולי פרונו

למזרחי מהלכים לא רק כבית המקומי. הוא ירוע ומקובל גם כחו"ל. אנשים מוקירים אותו נכרווסל האירופי. נותנים לו הרכה כבור, סומכים על המילה שלו. כשיורם אוברשביץ, יו"ר איגוד הכרורסל, ועיץ למלון כאליפות אירופה האחרונת כיוון, הוא נינס לפקיד הקבלה ואמר "חדר ליו"ר אינור הבדווסל הישראלי". "סליחה", ענה לו הפקיד, "מר מורחי כם"

והצעקה כאה. "אני אוהב להיות קרוב לקנוצה. וו הדרך שאני מאמין כה. זה גם קשור נהתנשאת שריברנו עליה קורם. הנה, אני עם כולם. כל החים שלי אהכתי להיות בסביבת אלו שעושים אתי צו

"צריך לדעח ונה כווזבים. לדעת מחי מישהו תנסה להתנכל וליצור

במקרים מסוימים ש

להעמיד אנשים

מדורר, אבל גם לא מתבייש לקפוץ, לצעוק לעוה, וכשצריך לנזוף בשופטים. פעם פחרו ממנו, ומנני, מאוד. הקבוצה היתה מרחק שנות אור מכל קנונה ישראלית אחרת. היום הדכרים קצת שונים. האלישה האחרונה כאה בחירוק שיניים. לפעמים מוצא את עומי מזרחי ליד שולחן המזכירות. פעם הוא רופק קל השולחן, פעם אחרת הוא צועק בקול רם. רפי רפף שאל אותו ב"נכון לעכשיו" על המהומה שנה צוח קליין "הפועל מסריח" ומזרחי דעק על השולהן. מוחי ענה לרשף: "באתי להשלים סדר". יש כאלו שמננים

בטלוויזיה צועק ודופק על שולחוז

עבירה טכנית. אבל למרות חכל אנחנו עוסקים בספורט. יש רגעים שיש בך רצון למחות על הדלפה או להשניח ששעון הזמן יופעל כראוי וכל עניה גרשמה. זה הנסיון שצברתי. אפילו במשחקי ילוש ונערים אני שם לכ לרכרים כאלו, ומעיר. אוה היינ לעמוד על המשמרת כל הזמן. אם אתה לא שם לנ

כשמכבי בוחתת באירופה היא מתקבלת נכנור (המשך בעמור 14)

לכל העולם בצבעים של כחול ולבן

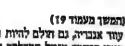
אמסטרדם מאתונה בנסטון בנריסל בנוקרשט בקחיר בשיקגו בקלן בקופנחגן ב אילת ב פרנקפורט ב זיעבה ב איסטנבול ב יוחנסבורנ ב ליסבון ב לונדון מ לוס-אנגילס ב מדריד ב מנציסטר ב מרסיי ב מיאמי ב מונטריאול ב מיוכן ב ניירובי ב ניו-יורק ב פריס ב רומא ב טורונטו ב וינת ב צירין ב תל-אביב לכל המקומות האלה, אתרו יכול לטוס בצבעים של כתול ולבן, בלוח הזמנים חנות לך ביותר. באלעל.

EL7VAL7X.Z

אז ועכשיו - שמנת של טעם.

תארו הרשמי מנהל המחלקה הערבית במפר"ל. יושב בקסטל, בלי כאפיה ועקאל, אבל גם בלי כיפה, ועוזר לאנשים.

הפתיחות הזו ממש מחממת את הלב. הנה במרכז תנועת החרות יושב כבר 11 שנה ליד הח"כים מאיר בווארי ערה.

נפוליטיקה מקום המדינה. הייתי במפא"י כי היה מרובר שהערבים יהיו עם השלטון. לאזרח ערבי טוב ללכת עם השלטת. ערבי היום אין לו מנטליות של תורת דבוטינסקי. לא הולכים לפי האידיאולוגיה.

כעניין הזה של סובילב שופע ועזרה לזולת, מר

ככמר קרע, מקום מגוריו, הביא 315 קולות

כפר קרע כפתחו של ואדי ערה, הוא כפר

עווד אנבריה, גם תולם להיות תאג' וגם שולט ככיפה.

("מרגספר") כהן־אבידוב, ודב ("שתי גדות לירדן") שילנסקי, החבר האג' דיב עלימי, קבלן קולות מוצלה שלהם במשולש. הוא הרכז של הליכוד במרכז, מכפר־קאסם שליד פתהרתקוה עד אום־אל-פאחם

סעם הוא היה של מפלגת העכורה. "אני הגלכים עם מי שעוזרים להם".

עלימי הוא בעל ותק וזכויות, כמו שאתם מבינים. הוא אהב לעוור, הוא נהגה מזה הנאה מרובה. "כשיש ריב כאן סולתה שם, אני מתערב ומשלים. יש לי נסיון של ורכה שנים מקום המרינה לרוץ כמסררונות השלטון. אני בשטח פוזר לכל הכפרים. לקחתי 60 דונם לערערה מהמינהל, אדמת ווכף וסידרתי להם מגרש כרורגל. בסייבה לא היה להם שטח תעשיה, בכפר קרע לא היתה תכנית מיתאר ואני סידרתי. כשאתה מסרד ואתה עושה" – מסביר עלימי – "אז נותנים את הקול. למרות שהם מעדיפים ברחוב הערבי את

לליכוד. "התושבים אומרים לי 'אבריוסוף, אם היית כמפלגה אתרת, הייתי נותן לך את הקול'. היום אני רואה הרבה אנשים שאומרים שהליכור מרבר כגלוי והם מרוצים", אומר החרותניק בשביעות רצון.

שתושביו בעלי מודעות פוליטית גדולה. כן הכפר, מוחמד מסארווה מתנועת יחר, הוא קונסול ישראל כאטלנטה. כן אחר, נואף מסאלחה, שוריין כמקום

דיב עלימי: "אתה יודע מה היה חרות ככפר הערבי. אמרו שחרות רוצה לגרש ערבים"

בטוח ברשימת מפלגת העכורה לכנסת הבאה. ועכשיו

גם אבוריוסוף רוצה להגיע לשם. רוצה ככור. בשביל

כבוד, כידוע, צריך לעבוד. והוא עוכר. אולי הכי קשה

מבין העסקנים של המפלגות השונות, כי הוא איש של

ן 59, נמוך קומה, משופם, עברית בסיסית.

או מצכיעים מהשורה יש חברת אוטובוסים פרטית?

לדיב עלימי יש. "מטיילי העיט" זה שלו. עשרה

אוטוכוטים, החורשים את כבישי הארץ עם תיירים,

היה עור אוטובוס שנשרף באחרונה ליר טוליכרם

והשילרה שלו מוטלת בחצר הבית. יש לו ששה בנים וארבע כנות. רק הככור, ד"ר יוסף עלימי, כן 35 פנה

לאפיק עצמאי והוא רופא בכפר. כל האורים משולכים

בעסק, לאחר ששכו מלימור מקצוע החיוני לחברה.

הבן השני ג'מאל למר יעוץ מס והוא מנהל את החברה.

השלישי, ג'מיל – קצין הכטיחות. הרביעי והחמישי

עשרה אוטוכוסים זה לא רע בשכיל בן ארם אחד.

מטיילים ופועלים (כן, מהשטחים).

האיש הזה מקרין נאיביות, או שהוא עובר על

תמימות המראיין, כי זה לא כל כך מסתרר עם הצלחתו העסקית. אחרי הכל, לכמה חברי מרכז

תנועת התרות וקבלן קולות של הליכוד במשולש.

עיקב וכמאל נהגים והשישי, חסן, כן 11, לומר כתיכון ומתעתד ללמוד משפטים. זה מה שחסר בעסק. משפטן. "אבא החליט שאני אהיה עירך דין", מאשר

הם גרים כשכונה משלהם, השכונה של עלימי. נכנסים לכפר ופונים ימינה (כמוכן). שבעה בחי המשפחה שוכנים כמעלה גכעה החולשת על ואדי ערה כולו, טובלים במטע זיתים. הבית של אבר־וּסוף בולט כיופיו. קירותיו עשויים אכן שהובאה מירושלים וקבטיה. המררגות והמעקח עשויים שיש. כך גם רצפת המרפסת והסלון.

סיפור הצלחה, דיג עלימי. אביו חסן היה רועה צאן ושומר בשדות כרכור ופרדסיחנה. בעקבות מותו, מכרו הבנים את עדריהם וקנו טיולית. מפה לשם הצליח ריב עלימי לגדל עדר של אוסובוסים.

איך עושים את זה? "את החברה הקמתי כשנת 1958. היו לי שתי טיוליות ומכרתי וקניתי אוטוכום. לפני שנוע קניתי אוטוכוס חדש מספרד. אנחנו משלמים שליש והיחר אשראי מהכנק".

נשמע משיבה "זה לא רבר גדול להקים חברת אוסוכוסים. לרשום חברה זה 75 שקל. הבעיה זה שהציור יקר וזה

> כמה עולה איטובום כוהו "180" אלף דולר".

יש לחברה משרד כחדרה ומשרד ליד הכית בכפר קרע. מר עלימי השאיר את גיהול העסק לילדיו, והתמטר לעסקנות פוליטית, כאשר משררו הפרטי משמש את תנועת החרות.

איך התגלגל לחרותו "מקום המרינה הייתי סעיל מפא"י. עורתי הרכה כשנות השישים. היה יחס מיוחר לערכים ער מלחמת ששת הימים, אחר כך וילולו. היתי פתר בעיות לאורה, היו עושים יחס מיוחר. אתר כך הייתי בא – לא היו עוורים לי לפתור את הבעיות. אבר לי הכות. אני חיפשתי מי שנותן לי כוח לעזור לתושב ערכי. אני המוסלמי הראשון שבתחילת שנות השבעים כאתי לתרות. מ־1977 אני החבר היחיד מהמשולש במרכז התנועה. היו לי קשיים. אתה יודע מה חיה וורות נכשר הערכי. אמרו שחרות רוצה לגרש ערבים וזה לא רבר קל להודהות אתה".

קרמה להצטרפותו פנישה עם מנחם כגין, אז חבר כנסת כאופוזיגיה. ח"כ אמל נסר אירין, שעכר ממסלגת העכורה לליכוד, שידך ביניהם. "באנו לכנסת עם משלחת נכגרים מהכפרים. ער אז הצגנו את חרות ובגין כאויבי האזרה הערכי. בגין אמר לנו שכולנו בריכים לחיות כאן בשיוויון זכויות. אחרי שבועיים עשינו עור מפגש, דיכרנו על השלום ואן הוא אמר שהוא מוכן לנסוע לסוף העולם בשביל שלום ללא תגאים מוקרמים. השתכנעתי. אמרתי לנכנדים: מהמערך לא יצא לנו שום דבר בנאו ננסה:

הראיון עם עלימי מחקיים כשרם יצא למרכו תנועת החרות להצכיע כער יצחק שמיר כמועמרו לראשות הממשלה. שמיר, שלא תמך בומנו בהסכם חשלום עם מצרים, אכו יוסוף, לא מתרגש מות: "גם (רומשך בלמוד רובא)

21 Hinesia

מדוע שאזרוז ערבי יצביע עבור המפד"לו בעניני הדת ואני, כאיש מאמין, מאמין שבכל דת יש ערכים. בגלל זה הצטרפתי למפד"ל".

"אני לא רואת שזה יוצא דומן. זה עניין חיובי מאד. כמו שיש ערבים במפלגות האחרות, זה אינערט של הציבור הערבי להיות מיוצו בכל המפלעת, להיות שותפים לחברה חישראלית".

איך אתח משכנע אותם להצטרף למפלגה

בכפרים כרחוב, מוסים לעזור לפתור בעיות

מדוע לא לש"כו "לא חיתה מפלגה כזו. אני במפד"ל 15

דונית יהודית:

מחלק רישיונות בניהו נשק:

25 שנה במפר"ל

יחה עם מנחל המחלקת הערבית במפד"ל, תאופיק עווד אגבריה. "יש אינטרס ליהודים וערבים לחגיע לשיתוף פעולה מלא בחברה הישראלית. יש עניין משותף

זה לא נראה לך קצה מוזרו

"אני מסביד לתם את האינטוס חמשותף. יו "ל שונגדת לנשואים אזרחים וזה מתאים לנו המאמינים המוסלמים. היא מתנגדת לשוק בשר פתוח ונה משרת אוחי. אם המפד"ל דואגת לבחי הדין הרבנים, זה משרת אומי ביחק לבתי הדין הפרעים. פוז שהם משינים ועושים למען הדת מושלפי להיוה מנהל מחלקה. במערך זה יהורי. תיתודית זה שוב למוסלמים: אני לא בא רק חודשיים לפני הכחירות. אנתנו ומצאים כל הזמן

ושנשב חשובי, עזרה באוניברסיטה, מתן מילוות בשנה ותאח".

השבוע. זה מנגנון, מערכת שלמה. מחלקה עם שניטים"

״כשמדברים על תורת ישראל וה נסדר. לגבי עניינים אחרים יש חילוקי דעות בכל המפלמת". יוצאי וזמסד"ל מאיישים את ההתנחלויותו:

אפשר לרושוב שדעתר נחשבתו און המפלגה היחידה בישראל שנמנה לערבי. הנה המפד"ל מאמונה בדו־קיום, המפד"ל שמנה את העונספר והחלטות גועניות. אני חושב שוח צעד יפה למען דויקיום".

"אני עדיין לא וואג', אבל אני איש דון שומר "לא נשק. אני מתכוון לבעיה יומיה של ימצחה ומקווה שאלוהים יתן לי כוח לעלות למכח

לפטודוטים. איחוד משנחות. חכניות מיתאר לכמרים. עזרה למועצה המקומית, עזרה לאורה לחגיע לכתוכת הנכונה לפתור בעיה. יש לנו משרדים בעכו ובנצרת. המשרדים פחוחים כל

אתה פועל במפלגה שחרטה על דגלה, עם ישראל, תורת ישראל, ארץ ישואלו

"יש גם בליכוד, גם מערך. גם צ'רלי ביטון נמצא בשטחים. כולם נמצאים שם. זו עוברה

מה דעתך על מנהיגך החדש אבנר שאקיו "אני לא מסתיר ממך. שאקי יותר ימיני, אבל אין במנד"ל מנחיג אחד. יש ועידה שמחליטה. לא יכולים להסחיר ששאקי ימיני זהמר מחון ירוסית, אבל יש אצלון אנשים כמו אברהם מלמד והוא איש מתון. אני מעודד את האנשים המחונים במפד"ל".

איך מסתדר האני בקסטל ו

"אתה שומע את בני שליטא בטלוויזיה, חושב מי יודע מה, אבל אתה יודע כמה עזר לערבים"?

איתן לנני, שילנסקי וארנס, לא היו בער הטסכם, אבל כשיש בעיה לעזור לאזרח הערכי בישראלי, הם רצים לעזור. אני מכקש משהו והם עוזרים. זה איכפת לי יותר מהסכם עם מצרים. אני מתעסק בשירות לציבור

זה צריך לשכנע ערבים להצביע ליכור? "כשהייתי במפא"י, הבטיחו תחנת אוטובוס לכפר, על יד אום־אליפאחם. בערב הבחירות אחראי על האיוור בא עם שלט של תחנת אוטובוס ותפע אותו בכפר. כולם הצביעו מערך ואפילו אגר לא ידע מזת. בכפר בגליל ביקשו להתתבר לרשת הטלפון. יום אחר באו עם אוטו ומנוף ופיזרו לאורך הכביש בכפר עמודי טלפון ואמרו שהולכים להתקין טלפונים. אחרי הכחירות כא האוטו עם המנוף ואסף את העמורים. אמרו שאין כסף".

"תראה, היתה בעיה כמרכז הבריאות

בבקעה־אל־גרביה. ב־1978 עשו קיצוצים וסגרו אותו. התערבתי אצל בגין ושוססק חה נפתח מתרש".

המילון של דיב עלימי

מלחמת 48' – "מלחמת השחרור". הגדת המערכית – "התרגלנו והיום אני יהודה ושומרון". ז'בוטינסקי – "הוא אמר שיהודים וערבים יכולים

לחיות ניחד". שיוויון וכויות – "אין שיוויון וכויות, זה ידוע. בליכוד מתפשים דרך לשלב את הערבים שתאזרת יתן חובתו בשירות לאומי מדיני. מדברים על זה

התנחלויות – "אני כעד מה שיראו חשוב לבטחון יום האדמה - "הצעתי לצעירים בכפר טיול חיום

לים המלח ולטבריה שלא יחיו בביה, שלא יהיה אינתיפדה - "לא דוצה להתייחט לוה".

מו"מ עם אש"ף - "תסתכל על התשובה

מדינת פלשתינית -- "אני תייתי בחאג" במכה לפני שנתיים וראיתי איך המלשתינים חיים בסעודיה. ישבנו ודיברנו פוליטיקת שמח. אמר לי, הלוואי שהייתי מוכד עגבניות בישראל ולא רופא בסעודית. הפלשתינים כאן מרגישים יותר טוכ מבכל ארץ ערביות אחרת. אני מרגיש עם חעם חפלשתיני אבל לא דבר שאני קושר אותו עם ערביי ישראל. אנחנו בומרד". מצע הליכוד – "אני, מה אני אגיד לך, לשקר

שאני מכיר את כל מת שישו יש דברים שהתעניינתי בהם, איך אנחנו צריכים לקבל שירות לאורת חערבי".

"דב שילנסקי כתב מכתב כדי שלא יהרסו חלק מבית של אחד שהביא 400 קולות לליכוד"

זה לא מסמיק בשביל להביא קולות?

"יש עזרה לאנשים. ככה אני מביא אלפי קולות. יש אנשים שיש להם בעיה, אז אני קובע פגישה בירושלים עם היועץ לעניני-ערבים ועם ח"כים. אם הבעיה בכניה אני הולך ללישכה של דוד לוי ואם צריך, אני הולך לצחי הנגבי בלישכת ראש הממשלה". דוגמא לפתרוז נוסה אבריוסוף. הוא מספר: "יום

אחר באו להרוס בית של אחר מג'יסר אחרקא שהביא לליכוד 400 סולות. פתרתי את הבעיה בעזרת אמל ושילנסקי, עובריה עלי ובני שליטא. מה היתה הבעיהז המרחק מהכית שלו לכביש החוף חיסהיתל־אביב 65 מטר. הוועדה המחוזית רצתה שיהיה מרחק 70 מטר מהכביש אז צריך להרוס חמישה מטר. דב שילנסקי כתב לקוברסקי, ראש הוועדה הארצית לתכנון, שהוא תיה בג'יסר איורקא, וראה שיש בתים 20 מטר מהכביש ולחלק מהם יש היתרי בניה.

"אם יש בעיות, זה לא נעים לכתוב את זה בעיתון, כמו צו הריסה, או אחד מורה, שרוצה לעבוד מהנגב למשולש. אני עוזר. גם לכאלה שעשו עבירות תנועה אני עוזר. איך? יש אנשים שהרגילו אותם מתקופת המערך שצריך לקחת אותם לבית המשפט באוטו. אז אני לוקה אותו באוטו, מסרר שיהיה לו קל כנסיעה, איך לבוא, מה לעשות. יש לי עורכי דין ואם צריך אני עוזר בעודך דין. כאים מכל המשולש. אני מדליק את האוטו ונוסע. אצלי הכל בהתנרבות", הוא אומר, שוב בהבעה תמימה למראה. את הבנזין בוולוו שלו הוא משלם מכיסו לנסיעותיו בשירות התנועה.

נה אתמול כאו אלי מקלנטווה. יש להם צו הריסה. מחר יש ישיבת מרכז, אני ארכר עם ארנס. יש בעיות עם משרך ארבר עם או ציים לחאג', אנתנו מסררים את הרשיתות. עזרה כללית. מי שפונה אלי, אני עוזר. עד היום עזרתי לאלפי אנשים".. וה מספים למנדמו?

"לא. אני חושב שהמצב משפיע. אבל יש הרכח אנשים, ישבנו וריברגו שליכור מדבר אשכרה, כלי לרמות אף אחר. שתוא לא רוצה מרינה שלישית בין

ישראל לכין הירדו".

"אתה מתכוון לטרנספרו בתנועה גדולה כמר שלנו אחד או שנים כאלה לא יכולים להכריע. לא נעים לשמוע את מה שהוא אמר, מצד שני הוא לא מדבר בשם התנועה. הוא מרכר כשם שלו. אני יש לי הרבה חברים בתנועה שלא מושבים ככה אריק שרון אם הוא היה בתיק של הערכים... רוני מילוא, סגן השר, באיד־אל־פיסר ובחגים האחרים, כא לראש מועצת קלנסווה שהוא בקו של חד"ש, ונותן לו כבוד ולא בא לאיש של הליכוד בקלנסווה שמביא את הקולות. גם ארנס לא ילמד, אמרתי לו, כבודו אתה לא תלמר את הבעיה הערבית. אריק גרל עם ערבים והוא יורע ולמר, מי שמגיע מקבל ומי שלא מגיע לא

"אריק שרון אמר שצריך לחיות כיחד. אני מעריך אותו. בעיני הוא איש בטחון ושלום"

כוה זאת אוכורת מגיע? "ערכים שתם בעד קיום המדינה או צריך לחת להם, ולא לשכוח שהם מההתחלה בנו יחד את המדינה. כשחייל היה בכונקר במלחמה, הם ענרו בפרדס ועזרו למען קיום המדינה וודא רוצה להפשך באותה הדדך. אני מכיד הרכה משפחות שנתנו למעו מרינת ישראל ואין היום מי שיגן עליהם, לא הלינו

איך אתה יכול לשכת כתנועה אותו עם איד

שרוצה לגרש אותך מהאריןז "הליכוד מדברים בשפה אחת לסלוויויה, כפכיל לקלוט קולות בבחירות ואבי אומר את זה אלף אות בני שליטא, אתה יודע כמה הוא עוד למיגור העוביו אתה שומע אותו בטלוויזיה אתה חושב מי יודע מה אבל אנתנו יושבים עם הבן־אדם והוא נראה אוצ

אבל זה נכלט בציבור? "הציבור למד את האינטרס של חברי הכנסת כשרוצים שחברי מרכז יכתרו בהם".

שילנסכן חבר טוב שלך? שילנסקי, גרות, דוד לוי, אריק כא אלי הדכב גם ארנס. יש לי הדכה חברים. גם בכנס שהיה לפני חבישה הורשים אריק נאם שצריך להיות ביתר. בכנס בנתניה לפני חמישה חורשים סמו יהודים והתיחש אלינו דע. זה היה אחרי שורקו אבנים כוואדי עוה שרון אמר שצריך לחיות יחר".

אתה אחב את שרון? "אני לא שייך למחנות. אריק, אני אגיד לך אה האמת, אני מעריך אותו. כעיני הוא איש בטחו

: אתה מתברון למלחמת לבנון? "כשהיה השלום עם מצרים, הוא היה בעד וקיבל את סאדאת. יש לי הרבה חברים. גם שילנסקי נא

דוא שר שתי נדות לירדו? "הוא היה גם כתר הבית. אני לא מתייחס לני-אני מתייחם לעבודתו בתנועה לשירות הציבור שילנסקי בוועדת המצע של התנועה שלן. מדבר על איי כולת. אתה יורע, זה שתי נרוח

אני כומן האחרון הייתי חולה ולא יודע על מה דיברו, אבל אני אומר לך שבונרות לא תהיה כעיה אם ירדן תיקה את ניהול האוטונומיה, הליכוד יסכים לווי הם לא רוצים את מחנות הפליטים את כל הבעיות

אתח לא נתקל בלושי לתפתובה בדתב העובי

כנציג הרות? "כאו ואמרו לי 'אם היית כמפלגה אחרת היית מקבל את הקולות שלנוי, זה היה המשפק הכי חדיף אותי מכבדים. אני משרת את הציבור. יש דונסא שעזרתי לאים שיש לו קאנטריי קלאכ במשולש לפני. (הבשך בעמוד 58)

THE CHICK THE CHIC

Historio 22

איזו אישרו בימינו לא חיה בקצב מטורף! הריצח המתמדת כין הבית לעבודה, התמרון כין דרישות הקריירה לבין הטיפול בילדים ובכעל... טיפות הנוף והשמירה על הגיזרח... ואפילו נטילת גלולות למניעת . הריון, כל אלה הינם סממני אורח החיים המודרני. במחקרים שנערכו בארהייב נמצא כי נשים הנוטלות גלולות למניעת הריון עלולות לאבד את הויטמינים FOLIC ACID'I C, B6. ויטמינים אלו חשובים מאוד

גם בעת נטילת הגלולה את זקוקה לויטמינים

גופד מקבל שתי קבוצות ויטמינים עיקריות מהמווו שאת צורכת. ויטמונים מסיסי שומן ומסיסי מים.

במצבים שבחם צריכת הויטמינים גוברת (כמו למשל בעת נטילת גלולות למניעת הוריון), את זקוקה לתוספת הויטמינים מסיסי הנוים, במיוחד אם הרכב המזון שלך

+STRESSTABS כרול יכול לעזור בתחורת נולאי הויטמינים מסיסי המים וככך לתמוך בשיווי המשקל התזונתי של גופך.

:+STRESSTABS לשמירת האיזון התזונתי שלך.

טבליה אחת ביום של STRESSTABS+ כרזל תעניק לך את הויטמינים העיקריים הנחוצים לך וכן את תוספת הכרול שנועדה FOLIC ACID, E. C. B לענות על הצרכים המיוחדים שלך כאשה. - LEDERLE ברזל פותח ומיוצר עייי +STRESSTABS חברת תתרופות האמריקאית חידועה ומשווק בארהייב ובאירופה ללא מירשם רופא, מזה שנים. STRESSTABS+ ברזל אושר לשימוש ע"י מינהל התרופות והמזון האמריקאי (F.D.A-n) ועייי משרד הבריאות בישראל. רופאים רבים ממליצים על היזימוש

> את STRESSTABS+ ברזל ניתן להשיג רק בכתי המרקחת וללא מרשם רופא. לפני השימוש, נא עייני בעלון לצרכן. ושיהיה במול טוב.

מספיקות. אולם, אין הדבר נכון לגבי חויטמינים מסיסי המים B ו־C. ויטמינים אלה אינם נאגרים בגוף

שאני שומע כעת ביומן החרשות: "עריין לא נמצא פיתרון אמיתי לאלה המחכים בתור לניתוח". החולים לא יטופלו עד שהאוצר התכיעות הצורקות? עוד חמישים או מאה שקלים לחודש. זה מה שהם רוצים, הרופאים, וכאמת מגיעה בארץ - המולדת הקטנה והישנה. להם התוספת הזאת.

יהונתן גפן

דועיניים של המדינה

עת כתיבת שורות אלה זה רק שתי עיניים, ועוד עין אחת השרויה במחלוקת. הקצין כטד לוויזיה אמר: "כל מחלת עיניים הם שמים עלינו". יכול להיות שעד שיתפרסם הכתוב הוה, ילכו עוד עיניים, כי זה מה שהולך היום, עיניים, עין לציון צופיה, וציון תוקע בה כדור גומי והיא לא

לפני כמה זמן הקשבתי לרריו, באוטו שלי, בככיש החוף, ומה התפלאתי לשמוע את קולו המחרתר של בני שליטא בוקע בלי כל אזהרה מוקרמת מתחנת "קול השלום". הוא התראיין ביום שישי כצהרים על עניני השעה, סיפר כמה נעצם טוב לערבים תחת המגפיים הנאורים שלנו, וכין השאר אמר: "עובדה -נומן השלטון שלנו נשטחים, ניכלמה תמותת התינוקות כיהורה ובשומרון בצורה משמעותית".

אנחנו רק מוציאים להם קצת את העיניים. היה היה פעם, לפני כך וכך מלחמות ואינתיפארות, העיניים של המרינה היו במרמון. היום העיניים של המרינה הן העיניים השפוכות של תינוקות ערכיות השוכבות בשורה ארוכה, תינוקות מתוקות עם עין אחת, ואולי, בסוף השורה, גם תינוקת הטופה אחת מכרזיל, עם שתי עיניים וארבעה הורים.

וזה מה שישאר אחרי המלחמה הואת: תמונה של תינוקת עם עין אחת. לא אלבומי מלחמה, לא זחל"מים מאוגקים שועטים במידכר, לא חיילים עייפיס מקוכצים לפקורת יום כצל מקום קרוש. אלא תינוקת מתוקה עם מוצץ בפיה ועינה האחת חכושה, אחרי שכדור גומי נכנס, מכל המטרות שבעולם, רוקא לעין

התמונה הזאת תישאר. לדראון עולם. ולאן נוליך את התרפהז כרגיל, לועדת חקירה. ומה אתה היית עושה, ארוני, אם חייל היה שופך את העין של התינוקת שלךז לא, אל תגיר לי ארוני, אני יורע. כולנו הומאניסטים גרולים, עד שמוציאים עין

ואתה לא מבין איך בתקרית בה נורה כדור גומי אחר, ניתקע הכדור דוקא כעין של תינוקת כת שנה, שהציצה וניפגעה. ואתה לא מכין כבר כלום, אתה רק ממשיך להתכווץ מכושה, ואין לך עור הרכה להתכווץ עד שתיהפך לנקודה קטנה ונכלמת, כמו כתם קטן ההולך ונעלם, כמו אישון זעיר של תינוקת עיוורת שעינה השנייה תמיר תכיט אליך, ותישאל: "למהז"

שעה קלה על כלכלה

בעיתון הפרוש מולי כתוב שאחזקתו של כית־שרון בעיר העתיקה בירושלים עולה במליון רולר מכספי המדינה לשנה. כלומר: אם היינו נפטרים איכשהו מהמונומנט חמביך הזה, היינו יכולים לתח לרופאים את הכסף הזה, ולהכריא את הרפואת תהשכו על זה, התולים כתור לניתוח. תחשבו על זה, הגוססים בחדרי המיון. תחשבו על זה, קברניטי העם החולה.

כרקע – גולן, ולמרגלותיו משתטח עמק התולה תחשבו על זה, רופאים צודקים, ואל תשובו לעכורה עד שגם הכלון הזה יתפוצץ.

רוכים הכאים לפינתנו הכמעט־קכועה, וכה רשימות ושירים של חיילים מהשטחים כהם לא שמים עין, וער שנעוף משם, בעזרת השם, כותבים החיילים מה הם מרגישים שם, וכאן ועדיין לא כרור אם מותר להם לבכות ובאילו נסיכות. גם עיון מרוקרק כפקורות מטכ"ל לא פתר את הבעי"

והפעם רשימה של חייל מילואים, רשימת טבע והגות של חייל כחופשה. הכותב הוא יוסי סיטכון, ועל המעטפה כתובת האוניברסיטה העברית. לפי הכתוב הוא אולי סטורנט לפילוסופיה שנה ראשונה. אכל לך

אקבתי את מה שכתב משום שאני רואה כאן גע־ גועים לארץ אפשרית שהיא אולי הארץ היחידה שלנו, לתבנית נוף מולדתנו הקטנה, לעומת שרותנו הצכאי בשרות האימפריה. בנוסף לכך, כימים כה רעים לחיי" רות, כדאי שנכהיר למר שריר שיש עריין תיירים במד. יסכים לתכיעות הצודקות של הרופאים. ומה הן דינה הואת. בעיקר חיילים שחוורים מארץ הטאייר: הבוער לשלווה ולמרגוע של המלון המכוקש כיותר

אין לך מקום בארץ לחינפש בו, בהסונת נפשי ושל עצמי. אינו עומר בורם. מילואים, כמו קיבוץ עמיר, שבתיו הקיצוניים נושקים לירדן ולסבך ההגחה של שייטי האכובים.

כמלוא הדרו, פראי משהו, מעין אספקלריית טבע לחרמון המתנשא סרק כפטגותיו עוד נותרו רצועות שלג מתפתלות כתולעים לכנות המנסוח, לשווא, לנגום ברקיע המכחיל ולפרוץ את יריעת התכלח.

שעת בין ערביים, החום דועך אט אט, לחלצי מכנסים קצרים, פרחוניים, משתלבים היטב עם גוף הפריחה האביכי וסבך הנחל הפראי. מביט למים. לזרימת הנחל, לא לבד - כת ווגתי מסייעת להמחים את תחושת האדם וחווה. תודמים חלק לכך גם ענפי הנחל הנמישים הנעים באיטיות עם כיוון זרימת הירדן ומצלים על מאורתנו – פסטורליד.

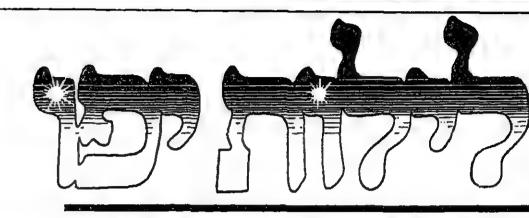
שאון המים מפר את שלוות הטבע. רומה שהשחפים הנוסקים אל על ממפלס הנחל הם היחירים שהורגלו לשאון התנפצות המים כזרימתם אל הסלעים. בתוך התורש עומר, דומם, עוצר גשימתי, הולק כבור לארון טבע המרשים. דבר אינו עומד מול זרם המים, המים הנושאים עימם הכלן עלים, ענפים, גיורי עץ, פיסות קרקע מהגרות. אפילו אותי. צל עץ תות בין סיבכי הסוף, הגומא, והפסל. נגיעה בכתפי מנתפת עיני מיומיו של הטבע והנתל. כמו אומרת לי לחזור

למציאות, לטבע אחר. עיניה הירוקות, מבטה החלול, מתחשב, חסר אוסטימיות, ומכשר לשוב, לשוב לטבע אליו אני שייד,

חושב, מהסס, מרדה בפסיעותי, שם כתוך הסכך --יום הטבע הסתוים. עוצר לשניה, מסב בפעם האחרונה את ראשי אל תטבע הזה. ומחר – מחר המים יהסכו לועתי ולדמי שלי, הענפים הגמישים לאלוח נוקשות, הלוכי הנהל לאכנים העפות מעל לראשי, זרימת המים לסיגרת יומי, הסבך למחנק – המחנק הטיבעי שליי הסתף, הכלאי, האירוויה הואת - היא שחיקתי שלי, של

וון אלוחים, רוצה רק אחר. רוצה רק אתר מפעמיים טבעני

25 Maedio

6 לילות של מופעים, מוסיקה, מחול, תיאפרון, ליצנות ומה לא

מנהל אמנותי יוסי מר-ח"ם

2.7.88 ממרצ"ש עד יום ה' 7.7.88

מוגש לתושבי העיר ע"י עיריית תק"אביב - יפו

מוביאו **שול ביווים יוייוון, אל**בה וריאמונפות, יהנאת כיו אחו"

י מחול - רנה שינפלר, קבוה מחול 'תאגמה', שלבה ודא

• מוטיקה לדיקודם - ביונו

• אוכעי דווב - וזיאפרן וווב

'אירו', יואותאברים', ילפו

לשתבר, יהאטרא מהקבאי ושו

• כוכבי יותיוה - יוצעיים ש

* עלקו של בלמוער שו זלה

לאו ולחקה נננים המרים משרה.

• אינוניו מכספרו בתיבוחים

ועוד עשווה מופעים ואודנים לכל

הוכות לשינויים שמורה.

המשפחה. י

העתיקה. איצר ומעצב מביבהי אשה

תראביבי בהוסעה חיה

אין כמו יפו בלילות, ועכשיו, אין כמו יפו בעולם. כי עכשיו, כמו בכל שנה, עומדת להפתח ביפו חוויה תל־אביבית אמיתית. 6 ימים של מופעים, תרבות, אומנות,

תיאטרון, מופעי רחוב, מחול, מוסיקה, כיף ומה לא. בואו ליפו העתיקה, בכל פינה -פנינה. בכל אחר הפתעה. הכינו את עצמכם לקראת לילות יפו 88 - 6 לילות שעוד ידברו עליהם 359 ימים. להתראות ו

ירודה בוליקר במופעה עם אָבּוּסטרורואיקים קואבניי (יוון) • תיאפרון לילדים • מישב הרכבי הגאו יהפכםינהי רביעית דני מפכריד, תרכבי היסכשה

(מקסיקה) - לחקה בת 14 נגנים רומרי

מוסיקליים עם כד הדייתן וארצד בנאי, מנגנים ושרים ביחר עם ואד כרק, אלון אוליאראריק, וראם ודיאן, הרא"ר רעבין ולהקת זוווו, לחקרו רמורית. להקח מקומית, תמליפים ועוד רבים אתרים. עורך THE BUY THINK

שלמה גרוניך ביצירה מיוחדה לילילות יפור עם ואת אודה

זיקתין בנתל - קנוצת יויקי כמופע מדהים של אש וויקוקין בשטח

14 TIU

וה באי

הכניסה חופשית

היא הזמרת שבבעיטת מג־ פיים שחורים פתחה את הד־ לת לשירה הגשית שהעזה להחזיק גיטרה בפוזה של אקרוחן. פטי סמית, יוצרת, שוברת מוסכמות. חוזרת עכשיו בגדול אחרי נסיקה וחיים בפיסגה, השתעברות להירואין, שחרור ופסק־ומן בן כמעט עשר שנים מעולם הרוק. בשבוע הבא – אל־ בום חרש למי שכתבה יחר עם ספרינגסטיין את להיט הענק "בגלל הלילה". שובה של הסמית.

מאת עומר מודג

ון קייל, איש "מחתרת הקטיפה" לשעבר שהפיק את האלבום הראשון שלה, "סו" סים"ו "אין ולא היתה עוד ומרת רוק כמה. אני לא יודע לאן היא נעלמה, אבל כטוח שעולם הרוק תסר אותה מאוד". עכשיו היא חוזרת, אחרי כמעט עשר שנות דממה. אלכום תרש לפטי סמית. את ההפקה המוסיקלית עשו בעלה פרד, וגימי איובין.

לפני כתשע שנים, בשיא הקריירה שלה לקחה פטי סמית פסקיומן ארוך מעולם הרוק וכסקום לשעבד את עצמה להמונים ולתעשייה הלכה בעקבות פרך ולשעבר גיטריסט בלהקת "אם.סי.צ"ו לדטרוייט. במקום הופעות על במה, הקלטות ומעריצים, שלא לרבר על סמים, הגרכוה בלשיר שידי ערש לשני ילדיה – ג'קסון, כן תמש, וג'סיפרים, כת שנה.

למי שמתקשה לזכור מאין מצלצל לו השם הוה, פטי סמית, נוכיר שהיא הומרת שכתבה יחר. עם ברום מפרינגטטיין את "בגלל הלילה", שנהפך מיד ללהים ענק הזפך אותה לומרת הניוריורקית החשובה ביותר כאמצע שנות ה־70.

טמית תגיתה מאיזור הדמרומים של הרוק. עברה כעיתתאית חזיה לה הראיון הכי מוזר עם קית ריצ'ארד, היא שאלה אחנו שאלה אחת, לקחה את העם והמחברת והמתלקה. ריצארד נשאר המכו הפעותיה הראשונות כאמנית מכצעת היו החקא בקריאת שירה כמוערונים קטנים בווילנ' הניריורקי אתהיכן הוסיפה גם גיטריסט. (תמשך בעמוד הנא)

כתחילת דרכה בכלל לא רצתה להיות כוכבת רוק, ולמריה הגיעה "כרי לשנות את העולם". האמינה ככוח

של אנשים להזיז רכרים. התקליטון הראשון מתוך אלבומה החדש נקרא "לאנשים יש הכוח". רומה שהיא עריין מאמינה כחלומות.

למי שנוהר היום אחר זמרות כמו כריסי היינד כראי להזכיר מי היתה זו שפתחה את הרלת בבעיטת מגפיים שחורים לשירה הנשית שמעזה להחזיק גיטרח בפוזה של אקרוחן. סמית בעטה בכל המוסכמות. הושפעה ממקורות "מלוכלכים" כמו "האכנים המתגלגלות" של תחילת הדרך, ג'ים מוריסון, ג'ימִי הנדריקס, ג'ניס ג'ופלין, אכל גם אדית פיאף וכוב דילן. בתחילת דרכה שיתפה פעולה עם המחואי סם שאפרד ומאומר יותר עם הגיטריסט והמוסיקאי הנפלא טום ורלין, איש להקת "טלוויזיה" שעריין מחפש את קצה ההצלחה עם הגיטרה הרוטרת שלו.

פשי סמית לא רצתה להגיע לאצטריוגי ענק, פחדה מאמצעייהתקשורת שהחלו להקיף אותה בטבעת חונקת יותר ויותר. בסך הכל הוציאה רק ארבעה אלכומים. היא פעלה בין השנים 1974-1979, והיתה לה שליטה מלאה על כל החומר למרות שהיתה חרשה בענף. כבר מהרגע הראשון הצליחה להשיג חוזים עמוסי דולרים. לכל מי שהכין במוסיקה היה ברור שהיא חומר נפץ מיוחר. "אפילו לרילן לא נתנו כתחילת דרכו תנאים דומים לאלה שאני זכיתי כהם", אמרה בראיון. "מההתחלה עשיתי בתחום האמנותי כל

כומנם, כשיצאו התקליטים, הם לא נהתכו לרכי מכר, ושתי חברות התקליטים עימן חתמה פטי על חווים ככר הלכו לעולמן. אבל מתברר שלומן יש כוחות משלו, ופרספקטיבה הכי טובה. בשנות ההסתגרות שלה נהפכה פטי סמית למוצר ניו־יורסי ער היום שואלים כולם למה היא הלכה. איך זה

שכוכבת אחת מעזה. "וה היה הרכר הכי קל שעשיתי כחיי, אכל מעולם לא ראיתי ככך כריחה מחההצלחה הרבר הכי סשה כשבילי היה המעבר מניוריורס לרטרויים. גם היום אני באמת מתגעגעת לאורות ולקצב החיים של ניו־יורק. אבל מעולם לא התחרטתי על הצער הזה. או, לפני שעזכתי, הייתי אתראית על הכל. ראגתי לכל דבר קטן כלהקה. ברגע שהכנסתי את הפלאג של הגיטרה לחשמל חשבתי שוה כל העולם. ובאמת האמנתי שלהופיע לפני עשרות אלפי אנשים והו זה, זוהי המשמעות של הדברים. אלא שלאט־לאט זה התחיל שלשעמם אתיינלא רצותי לרמות אנשים ולחמשיך

Biagolo 28

פשטות כתשובה הזו יכולת להקפיץ אנשים ממקומם. לפי חוקי הג'ונגל של עולם הרוק, פטי טמית בגדה במוסכמות. יש כוכבי רוק שסיימו את הקריירה בנופך מיסטי עם מותם 🕨 (מוריסון, הנדריקס) או באיבוד השפיות (סיר בארט), וזכו בתהילת עולם, לעומת אחרים שהעדיפו להודקן עם הגיטרה ביד דוגמת מקרתני. "הערכתי מאוד את מוריסון והנדריקס", אומרת פטי סמית, "אכל אני טעות. אהבתי אותם כשהם חיו, לא כשמתו. אין בכך שום גכורה. אני רוצה לחיות לנצח".

אתיופיה", "easter" ו"גל"), הצליחה פטי סמית לכבוש לעצמה מקום מכובד בפנתיאון של עולם זבוק. זמרת עם עוצמה, כוח, אנרגיה והמון רגש. הטקסטים שלה אורבניים, אספלט ניו־יורקי, רכאון, לחץ,

להופיע מתוך העמרת־פנים. אני שונאת כשעושים את זה לי – ולא רציתי לעשות ואת לקהל שלי. פשוט אותם. ער שמגיעים היום והרגע בהם אתה פתאום הגעתי למסקנה שהדבר הכי חשוב בשבילי הוא להיות עם האנשים אותם אני אוהכת. זה הכל".

את הצד השקט של החיים. הלכה בעיקר להצגות וסרטים. מוסיקה, היא אומרת, דיכרה אליה פתות מבעבר. את אלילי הרוק העכשוויים כמו "יו־2" ופרינס היא מכירה, אכל לא מתוכרת אליהם. "גדלתי על דוו אחר. שמעתי כמה שירים שלהם, אבל אני לא הייחי רוצה להעביר עליהם ביקורת. הם פונים לדור אחר, צעיר. הרור שיכול וצריך לשנות. אהכתי את הוידיא של מייקל ג'קסון 'האיש כמראה'. הוא מראח שם רגעיס. גרולים ואיומים של האנושות. אהכתי את זה שתוא. חושבת שהם לא היו גיבורים כשהם מתו. הם עשו באילו הוציא עצמו מהפוקוס לטובת האנושות". והכי חשוב מבחינתף?

ההישג הכי גרול בעשייה של האלכום החרש ב עם ארבעה אלכומים מצויינים ("סוסים", "רדיו מלכד העוכרה שעכדתי עליו עם כעלי – הוא ככן שיצרתי כאן משהו שיכול לתת השראה לאנשים לעזור להם. וגם אם נתתי להם רק חלום טוב, זה

רואה שלא כל העולם סובב סכיבך".

פטי סמית, סוסת רוק ותיקה, שוב במסלול המירוצים. האם כראי להמר עליה שנית?

פטי סמית חפה מכל פוזה. לא מתאפרת, לא

פטי סמית היתה אחת מאלה שסללו את כביש

והיו גם סמים. התמכרות להרואין. לילה אחד היא

במהלך השנים שעשתה בדטרוייט תפסה סמית

מק דיסקונט ממשיך לפתח את שרותי וליזום (HOME BANKING) וליזום ווידושים טכעלוגיים שיחסכו לך זמן וטירחה. ותחידוש מאחרון : **טלבנק מקוון** שרות המוצג לראשונה בישראל ונגאפשר לך נחשטנותיך, שערי ניירות ערך, מטבע חוץ

חייג לטלבנק ואתה קשור ישירות למחשב שיענה לך בקול אנושי... המרשב ימסור לך

בל ישירות מן המחשב מידע מנוון: יתרות מטייח, ניירות ערך, פקדונות שקליים ועוד.

ש טלבוק - מנויים

והכל עד 10.00 בלילה. כמו כן תוכל לתת

חוראות שונות ולבצע את רוב פעולותיך

שרות מורחב ומיוחד לבעלי עסקים, בעלי

מקצועות חופשיים ומנהלים. חשרות כולל

חבנקאיות, 24 שעות ביממח.

. טלבנק - עטקים 🖿

את כל שרותי המידע של חטלבנק מ־8.00 נטקר עד 10.00 בלילה, לנוחותך. אותו מתקוונים אליך - כבית, כמשרד, נחרל, במילואים, בנופש, בכל מקום, אפילו

טלעק מקוון הינו חמילח האחרונה בשרותי בנק בעולם ותוא חלק מחשרותים חמנחנים שמנוק לך ייטלבנק דיסקונטיי. טא תעשח חכרח עם כולם:

את כל היתרונות למנויים ובנוסף: ש מידע וחוראות בחשבונות עיסקיים. חצטרף כמנוי לשרות ייטלבנק דיסקונטיי ש פעולות בסכומים גבוחים. ובחר לך קוד אישי סודי. באמצעות מחיר המנוי על ייטלבנק מנוייםיי או הייבנקודיי תוכל לקבל מידע שוטף על תנועות ייטלבנק עסקים" - 1.5 שייח לחודש בלבד,

לחשנון עויש.

קשר ישיר כין חמרשב חאישי שלך 🗩 ומאגרו המידע של חבנק (בתעריף

ש טלבנק "חקו הפתוח" לכל לקוחות דיסקונט בלקוח של בנק דיסקונט עומד לרשותך חייקו הפתוחיי. חיינ 639888 נו אתח כבנק. מחובר ישירות למחשב ומעדכן כל הומן.

דיסקונט או טלפן

ביטוס אי־חי 22.00-22.00.

ביפי ר וערבי חג 8.00-6.00.

תוכל לתת תוראות שונות ולבצע את רוב

טלפון, מכל מקום, בכל שעח והכל חיום!

שעות השרות האישי ב"טלבנס דיטסונט":

לפרטים נהרשמה הכנס לכל אחד מסניפי

פעלותיך הבנקאיות (ללא קבלת מידע), מכל

08 08 88

מגזין הזידאו הגרמני" ערך מכחן בינואר 88' ודרג. את וידאו סאנין 3310 VHS במקום ה"ו לפני חברות כמו: J.V.c, פיליפס, היסאצ'י, מיצובישי ועוד.

★ 3 שיטות לסריקת קטעים מוקלטים

באמצעות השלט, ניתן למצוא מייד ובקלות רבה קטעים מוקלטים על גבי הקלטת: את – לחיצח כפתור בשלט, מריצח את – **ואסבא** הסלטת ישר לחטע המבוחש. לחיצה נוספת – מריצח את הקלטת, מראח 6 שניות מכל קטע כדי שתוכל לבחור את הקסע חרצוי.

ADDRESS – מחלק את הקלטת ל־100 קטעים אשר ניתן להגיע לכל אחד מחם – מיידית. סז GO – מריץ קדימה ואחורה לפי פרקי הומן

שבחרת – והקלטת נכנסת אוטומטית ל־אבח. בלעדיו בתחילת כל קסע מוקלט, נותן הוידאו סימן MARK, דבר המאפשר לך לאתר את הקטעים. אם יש לך קלטות ישנות, בלי מימון קטעים, חוכל לסמנן עדי לחיצח על אאא בשלס.

> ★ חידוש! תיכנות באמצעות השלט מעתה אינך צריך לקום מהכורסא כדי לתכנת את הוידאו. באמצעות השלם, תוכל לתכנת הַפֶּלְטָת a תכניות למשך שנה – התארכים וחשעות יופיעו מייד על גבי הצג בשלט. אפילו את השעון בויראו תוכל לתכנת דרך השלט.

א מונה זמן אמיתי עם תאריך 🖈

בנוסף לשעון בגוף הוידאו, יש מונח נוסף, המראח לך כמח זמן עבר מרגע שהכנסת את הקלטת לצפית רגילה או להקלטה ומעדכן אותך כמרו דקות נותרו עד סוף הקלטת. כשהמכשיר כבוי – תראה את חתאריך.

א חזרה אוטומטית על קטעים 🖈 בלחיצת כפתור, תוכל לחזור על צפיח בקטע – 6 פעמים ברציפות.

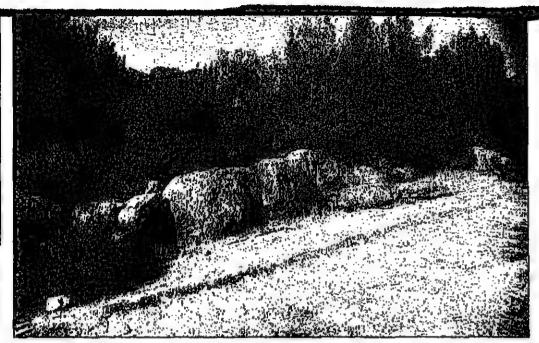
AU 12:00 0.00.00.

והמחיר:

ש"ח בלבד **2299**

ירושלים, הלל 1 'ת־א, פרישמן 50 מפרץ חיפה, ההסתדרות 203 'בארשבע, רמבים 21

MANYO

מאת נילי פרידלנדר צילומים שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

לפני כן פונים ימינה, לכביש צר בין ברו"

נוסעים לאט ורואים מימין את שרידי

בית היערן שנד כאן בימי השלטון הב־

ריטי. ממשיכים לנסוע. משמאל רואים

בתים נטושים של כפר נוער "ביתנו".

מכאן נפרוח המבט ממול, אל שלוחת הד

סנסן – יחידת הנוף הדרומית והשלמה

של הרי ירושלים שנישארה שמורת

תפתח הקק"ל חניונים יפים כמו בהר

תוזרים לכביש וממשיכים ישר לבר־גיו׳

אל תר יערן:

אל וזר יעלה:

.7. נחל מערה והר יערן

עם הליכה בנחל מערה ונסי־ עה בכביש מעל מושב מטע לבית היערו אפשר לשלב גם ביקור במערת הנטיי רים הירוקים שם היינו ונהנינו מחאור

כשמתחילים להזיע במישור החוף, זה שקט ואוויר יבש. לא מוכרחים לרוץ הנח כשבת הראשונה. מור ושמור. לפי תות את החלק של נחל מערה והנסיעה שים טובים ושקטים, במרכז הארץ. חורה לשפלה, דרך הריועלה, אפשר לעי שות גם ביום תול אחרי הצחרים עד חשקיעה. יש כאן הרבה מקומות לפיקי

פתליאביב ומירושלים:

ניקים ולופתמדדות, בלי ללכת לאיבוד.

מזלאביבים נוסעים בכביש המהיך ליר חשלים ובצומת שער־הניא, פונים ימי סכאן פניה יסינה וחזרה לצומת שער

הגיא ולבושור וקרגיף. הירושלמים נוסעים דרך עין־כרם ונחל מגיעים למערת התאומים. יש בה נטי שורק לבד ניורא. פונים שמאלה לכיוון משב מטע וחד יעדו, וממשיכים לנסוע לה לפני שמצאו את מערת הנטיפים קילומטרים אחדים עד לצומת הקרובה. בהר יעלה. המערה קטנה, הכניסה אליה סאן שונים ימינה, צפונה. 500 מטר לפני חשוכה וחלקלקה. אם רוצים לרדת

הדרך ונדומית הלתיקה מאשקלון לירושלים (למעלה). משמאל: עין מטע

יול קרוב ויפה מושב זנות כניסה לדרך עפר להליכה בנ־ בהריירושלים. מתחיל ליד חל מעדה. חזרה לכביש והמשך נסיעה בית-שמש ועובר דרך זנוה, ימינה, צפונה (אחרי זנוח) לצומת ופניה ימינה להר־יעלה (דרך מושב מחסיה) וחזרה, ימינה לכיוון נס־הרים ובר־ניורא. ומבט על הר סנסן. חוזרים דרך נסיהי מי שבא ממישור החוף, מצומת האלה, רים, הר יעלה והחניונים היפים בהר. נוסע לכיוון קיבוץ נחיב הל"ה, וישר לצומת עציונה ועוד קילומטר אחד ישר

פים, לראות מה יש מתתת לאדמה בה" לצומת מטע זנוח. לנסוע שמאלה, צמר" את הליכלוך שתשאיון כאן. נה, לכיוון זנוח. זהו מסלול קיוצי, לא רגיל, בהריירוש־ היבש והדענן עם ריח האורנים. לים. רק שמי שאוהב ומכיר את האיזור הזמן לברוח הגה, לשעות אחדות של כמו יעקב שמול, מנהל מחוז מרכו בר־ שות שמורות הטבע, יכול להמציא מין מסלול קרוב, מעניין ויפה כזה, ליד כבי־

תיאור הטיול, מבית שמש עד בית־ שמש, לווחות הבאים מצומת שעריה גיא בכביש המהיר ירושלים ח"א.

למושב זנוח. חמש מאות מטר אחרי

זנוח. משמאל לכביש, יש פניה לדרר

הרייורושלים עם שפלת־יהודת. ספסל

מים וזקיפים והיא היתה אטדקציה גדו"

• אל נוזל מערה ומערת התאומים: מצומת שער הגיא נוסעים ישר שמונה ק"מ עד לכניסה לבית שמש. מיד אחרי מסילת הברזל פונים שמאלה, מזרחה. עוד שלושה ק"ם ועוברים ליד הפניה

ה לכיוון ביתישמש. אחרי פסי הרכבת פנים מיד שמאלה וממשיכים ישר לכי יוון מושב זנוח. כאן הכניסה לנחל מער וה, עם הליכה של שעה בערך. אחר כך מסעים להריוערן, עוברים ליד מושב לנחל מערה ולמערת התאומים. מיפגש פטע. פונים שמאלה, לכיוון בר־גיורא ונס הרים לתר יעלה, שם אפשר לפנות למערת תנטיפים ולרדות בתורה דרך הר עימה בשביל. לאט ובכיף, הלוך וחזור יעלה והחניונים היפים של קק"ל אל עד המערה. מימין, מפנה צפונה ירוק. נית שמש, הצומת שבה התחיל חטיול. משמאל – שכבות הסלע החשופות שצנתו פתאום לפני מיליוני שנים.

אליה. רק עם פוסים. אפשר להסתפק בכניסה אליה, כדי להביט לאחור ולרי שים, שמוניל להר יערן. אות את האור, ועץ התאנה, בקצח המיי

> לא להשאיר כאן אשפח. ברוך גרוס, פקח פנסיונר של רשות שמורות הטבע באיזור ירושלים, בא לנקות כאו פעמיים בשבוע ואין שום סיבח שיסחוב על הגב אל החאו העתוק:

תוורים לכביש, מונים שמאלה, נוסעים טבע לא פממח. על הר יערן, יש לקוות. עוד שלושה וחצי קילומטר דרומח עד למולג דרכים. ימינה – לצומת האלח ולכיוון בית גוברין. פונים שמאלה לכ־ ביש עטור נוף במיוחד, שמושך לכיוון צור הדסה, מכוא בית"ר (פניח ימינה)

רא. ימינה לירושלים, דרך נחל שורק לבר גיורא ונס־הרים (פניה שמאלה). ועין כרום. שמאלה להר יעלה. יש שי־ לשים לב לכביש שהוא על שריד דרך לוט מצויין למערת הנטיפים ולפארק רומית עתיקה, מאשקלון ליוושלים. פתאום ופתוז מכט על הרי חברוו. יש קו חשמל עילי, שמקלקל את הדוך. אבל את הקו החדש שחברת החשמל מתכני נת עכשיו כבר ישימו בין האוונים וב־ וואדי, ולא יראו אותו. מימין לכביש, המדוצות של הדוך הרומית העתיקה. אחרי ששה ק"ם נסיעה מגיעים לדרך עפר שפונה ימינה, לחירבת אל חאן. זה עפר וחניון לרכב. כאן מתחיל חשביל הרחות, ואם תלכו מעט מהכביש בתוך הצמחיה היבשה תגיעו מיד לחאן עתיק. עם בור מים חצוב וריצפת פקי

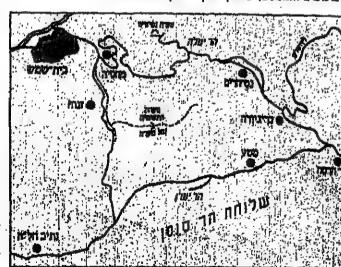
חקלאות. את שרידי החוות רואים משמאל לכי ביש, כשמביטים למטה אל מושב מטע, שות הרים ללא מים מתשע בבוקר. טלי עם בוסתנים והמטעים, בהמשך הדרך. פון 345474-02.

פריחה להרי־ירושלים שמלאו הוות

המאתוים של קק"ל – חניווים קטנים ויפים במורך ההר, לאורך הכביש היורד למושב מחסיה ולכיוון בית שמש. חזרה לשפלה. ימינה לצומת שער הגיא. ש מערוז ראטיםים: היא מערת שורק או מערת אבשלום. טלפון 11117-02. דמי כניסה למבוגר

– ארבעה שקלים. ילד מעל גיל 5 – שני אבן ענול מתחת לחרוב. הליכה קלה ונ" פס. שרידים מהתקופה הביואנטית, זמן • והש וסופשבוע: בריניורא - אכסנית נוער. טלפון -02-345073 W 02-911073

מבוא ביתר – כפר וופש, קמפיונ ומגלי

31 Biaraio

חוי לסם חולתי שעת שו נמבצע הקיץ עול סנפרוסט סנפרוסט

באיזו טבעת את בוחרת, גברתי?

כן, גם זוכה - וגם בוחרת ו כל מי שתזכה בטבעת תוכל לבחור לעצמה אחת מתור מבחר דגמים אופנתיים ומאוד מאוד מחמיאים, במרכז חיהלומים ברמרכגן. וגם אתה, אדוני, יכול לזכות בטבעת ו בחר לך אחת כלבבך - והענק אותה במתנה ל...(סנפרוסט סומכת על טעמך). כל הטבעות עשויות זהב 18 קרט ומשובצות ביהלום סוליטר רבע קרט [[

ומה עליר לעשות כדי לזכות?

סנפרוסט (לפחות אחת של לקטים). (שם, כתובת ומס׳ טלפון) והשלימי את הסיסמא "סַנפרוסט טרי יותר ____ שלח או המעטפה לסנפרוסט, ת.ד. 2223, אשדוד ונודר • מספר המעטפות אינו מוגבל. ככל שתשלח יותו מעטפות יגדלו סיכוייך לזכות ו

• המבצע יתקיים בתאריכים 31.7.58-3.6.88 בתקופת המבצע תתקיים הגולה כל שבוע. • בכל הגרלה יוגרלו 6 טבעות מבין המעטפות שיגיעו באותו שבוע (בכפוף לתקמן המבצעו

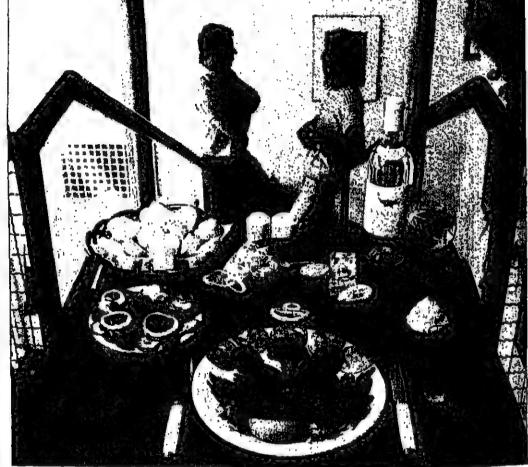
• הכניסי לתוך מעטפה 4 אריזות ריקות של מוצר צייני על גבי המעטפה את פרטויך האישיים •

מהאוויר אל הנחל, טייסים מול סלמון

יו־צ'נגיקו" - מסעדה בסינית גדולה, טובה, זולה, תפריט גדול, מעניין, בפתח רובע המסעדות הסיניות הלוגדוני, מאחורי לייסטריסקוור (וורדור סטריט 11). אתה יכול לתומין שם אָת ארוחתן מן התפריט או, לחילופין, לקבל אותה היישר מהקרוניות אותן מגלגלות לאורך המסעדה מלצריות מלוכטנות עיניים. כל קרונית כזו ומאכליה ותבשיליה, חמים וקדים, מבושלים, מאודים ואפויים, מהם מוכרים לטועד ה"אירופי" ומהם זרים לו

על כל קותית שלט המודיע על תכולת סיריה וכליה. תוא כתוב בשינית, על כן תודקק להסבר מפי נערת־הקרונית. לא בטוח שתכין מה חיא אומרת, אבל כדאי לחעו ולנסות. שפע של הפתעות. כל צלחת ופינכת העוברות מקרונית זו ואחרת אל שולחוך נרשמות על ובי זף. כשאחה אומר די, ייערך החשכון. הוא יהיה מאופק. מרבית השעדים כאן הם ממוצא שיני, ואם הם גורשים את המסעדה הזו, הם וראי יודעים מדנע.

המקום מעוצב כמו גלריה. התאמת

בויציון שירון

לה שומונדו" בתל־אביב: להמריא במשלול רוקולינאדי עם הבעלים החדשים (צילום: שמואל רחמני).

י שגעול על דג הסלמון על הקודם חיים לכל חי. לא מזמן פתחו הצבעים הרוגעים טונה. הכלים, אף כי אדום מכרסי של סלמון קנדי, סלט מגי הכנתו השונים – מעושן אותו מחדש. הפעם – שני טייסי קרב לא אחידים, נאים. "לה"סומונוי" היא טראמה (מביצי דג מדות), פרוסת סלמון וקר, עשוי כממרה, מטוגן שסיימו את שרותם הצבאי וכאזרחים בחמאה ויין או ברוטב קוויאר לכל דבר מנסים להמריא כמסלול - יעלה לרגל אל הסלמוניה שברחוב

השלב הראשון נראה לא רע. הם המריאו שם המקום להדטומונרי, והוא אינו ועתה מנסים לצכור גוכה. תרש. כתודף האחרון שכק גילגולו

כמו הרשל'ה

דגים. האבטיחים הגיעו לאלחר, בבר שגור ואין כלום? ועויהי

נבוד ולאחר שהודיעו לנו כי אין עשינו בלית ברירה במו חרשלה

קרים יותר. חטלט הגוע עם טונח, 'וחלכם לישון רעבים

חמים וזקנים, נחוחורו למעבח לאתר בחוצמה.

תחור למעבה, חזר עם טונה, חוחור

למטבת, חזר בלי שונה ובא לציון

שא 28.5.55 הגעגו – המישה .. גואל, בשעה 11.25, בבען מקדקות, אנשים – למסעדה "חצריף" קראתי למלצרית אשר ישבה עם זונ בירושלים בשעה 00.45 בלילה. חוץ "חבריה על שילחן ושאלחי לגורל ממשקאות קלים ותריפים (10 ש"ח בלטת הדגים, "אוי, שכחתי להגיד לכוסות ויסקי מתוצרת הוץ), הומני לד שאין דנים", עומה הוערה "טוב. 1 אבטימים, סלט ללא טונה ופלטת 'או חני לו סלט" בקשוני, "המטבח

העיקריות החמות שטעמנו נהנינו כיותר מפילה הטלמון ברוטב לימון.

שסיימו את שרותם הצבאי וכאורחים מסערה של חומרים יקרים, שכן מרכית סקוטי. מחירה של צלחת תענוג כזו -ההיצע בה מבוסם על דג סלמון מיובא. 48 שקלים, וכאמור היא מספיקה ליותר הקולינארי שהוא, כידוע, רביחתחתים. עיקר התפרים בנוי על טלמון טראוט משני טועדים. נורווגי. אתה יכול להומין ולקבל גם מנה וורשה שהוכנסה שם לאתרונה:

סלמון סקוטי, שהוא יקר יותר, וכמקרה סושי של סלמון. לאמור: פרוסת סלמון זה תקבל "פלטת סלמון סקוסי" - חי בתחמיק מיוחר, המוגש על גבי מצע פרוסות שלמון עטורות בצל וסלט של עלי תרד, מלפפונים ואורז. שרפ, ירקות, שיחר עם סלסלת בגטים חמים שויפים בקוניאק, מוס לימון ופאי לימון

חופשי גם כשאתה מומין את המנות מכירות המציעה ממטעמי חמקום הזולות יותר. אינר חייב לכוא לשם ללקיתה הביתה. לארוחה מלאה. זה גם מקום ללגימה זלנישנושים. מה רע בפאטה־סלמון עם כוסית של זורקה צוגנתז מהמנות

> מי שמסתפק במנות קרות מומלץ שיומין שם את "פלטת־הכית" והמציעה מספיק חומרים לשלושה טוערים, וכה פכה של מקרל, פטה של סלמון, קוויאר

ומימרה פיקנכי יעלו לך 32 שקלים, לא מופיעים בתפריט כמנות הקינוה. אנחנו ביכרנו את פאיהלימון, ולא הצטערנו. המסערה פתוחה צהרים וערב, מגבינה וסלמון מעושן אתה מקבל שבעה ימים כשבוע. בכניסה - דלפק

• את תקטן המבצע ניתן להשיג במשרד הפרטום ובמשרדי אגף השיווק של "סופרוסט"... • החשתתפות במבצע אסורה על עובדי "סנפרוסס", "ניתם מערכות תדמית" ובני משפחותיותב

לאצבעות שמגישות סנפרוסט

במבצע ותוכלי גם ליהנות מארוחות סנפרוסט

סנפרוסט עושה לך קיץ קל, נוח, טעים - ועכשיו גם אלגנטי! במבצע הקיץ של סנפרוסט יוגרלו 48 טבעות יחלום - 6 טבעות בכל שבוע. השתתפי

הנפלאות זגם לזכות בטבעת יהלום יפה ואופנתית!

מגיע לענוד טבעת יהלום!

35 ชเฉยชโต

דוירתי יכול להיות מאושר בחלי לגמרי נקי, כמו תא במנזר

איזו אישיות הסטורית היית רוצה להכירו <u>את דוד המלך.</u>

מי מהאנשים שפגשת הרשימו אותך במיוחדו <u>טדי קולק</u>.

למי אתה בזו לאנשים שמכאיבים לאחרים ללא צורך.

אילו תכונות חשובות לךו <u>חום. ענווה, שמחה, יצירתיות</u>

<u>שקשה לעמוד בפניהם, הם מפילים את כל המחסומים.</u>

מתי קשה לך לסבול את עצמך: <u>כשאני צועק על קולגים.</u>

איך אתה מפנק את עצמךז <u>קונה ספר או יוצא לטייל עם בחי.</u>

נאיזה מצב אתרו אוהב להימצאו *בערסל, בצל הלימון, בגינה שלנו*.

מתי אתה מרגיש לא נעיםו <u>כשתופסים אותי בשקר.</u>

איך אפשר להרגיז אותךו <u>כשדווכים לי על היבלות.</u>

באיזה מצב אתה שונא להימצא: <u>כתור לקולנוע.</u>

באינה ארוע הסטורי היית רוצה להיות נוכחז <u>בהכרות המדינה</u>

איזן אישיות הסטורית אתה מעריך במיוחדו <u>ליאונרדו דה וינצי, סוקרטס והרמכ"ס.</u>

במני מה קשה לך לעמודו יצירת אמנות מופתית בכל התחומים, וסוג מסויים של ילדים

איזו תערוכה היית רוצה להציגו <u>דוד המלך: מהעת העתיקה ועד ימינו. היהודי הצעיר.</u>

הלוחם, המשורר, אנושי מאוד, חכם מאוד, איך ראו אותו בעבר ואיר רואים אותו אמנים בני

מה הניע אותך לבחור במקצועו <u>סבי לקח אותי למוזיאונים והבטיח לי גלידה. הלכתי כי</u>

מי האמנים האהובים עליךו <u>רמברנדט, מאטיס, פיקסו, גרשוני, קופפרמו ואחרים</u>

<u>אהבתי את הגלידה. כמשך הזמן זה השתנה. היום אני אוהב מוזיאונים ולא גלידה.</u>

מה היו ההחלטות החשובות בחייך: *לעלות ארצה וללכת ללמוד תולדות האמנות*.

אתה אדם חזקז במהז <u>אני לא נכנע ללחצים ומוכן להלחם בשכיל מה שאני מאמין בו.</u>

אילו ידשת במפתיע 100,000 דולר, מה היית עושה בכסף: *חוסך לחינוך ילדי במקום הכי*

מה הולו לד קל ועל מה אתת עריין צריך לחיאבקו קל - לאחוב את ילדי, צריך להיאבק -

<u>מתי התבגרתו אני חושב שתמיד הרגשתי כוגר. בגלל השואה לא היו לי נעוו</u>

מה ישראלי בעיניך: היכולת לאלתר וחוסר היכולת לעמוד בתור.

איך היית רוצה לעבור על החוקז *עם ליווי צמוד של שוטר.*

במה אתה ושראליו אני מדבד עברית, שירחתי בצבא ואני גר בארע.

מהו וכרון הילדות החוק שלךו אני נוסע על סקטים ונופל לחור בקרח.

מה קיבלח מחביתו לא לפחד מדברים, אחבה לאנשים וקריטריונים של מוקר.

מה אתח מאחל לילדידו לחיות במדינה יהודית דמוקוטית מלאת שמחח וועיות:

את מי אתה מכבדו <u>אמנים החיים במאבק יומיומי ולא מווחרים על היציו</u>

את מי היית רוצה לשחקז <u>א*ת שפינוזה.*</u>

על מי אתה מרחבוז <u>על ראש הממשלה.</u>

ממרו אתה מאוכזבז <u>שמערכר*ו הכריאות.*</u>

מתי אתה משקרו <u>כשיש צורך בשקר לבן.</u>

מה מביך אותך: <u>לעמוד במסדר צבאי.</u>

כמה אתה אוהב לגעתו <u>כאשחי.</u>

איזה צבעים אתה אוהבז <u>פסטלים.</u>

מח עקב אכילס שלך: <u>נאיביות.</u>

מה מניע אותךז <u>החיפוש אחד האושר.</u>

מה הפיספוס הגדול שלך: <u>שלא למדתי ערבית.</u>

אילו יכולת, לאן היית רוצח לופועז למאדים.

מה עוד היית רוצה ללמודז <u>יהדות וערבית.</u>

איזו אשה יפה בעיניך: <u>הטיפוס של סופיה לורו.</u>

ירות ביתנו כמעם ריקים כמה שכסשילים ליטוגרפיה של אנח טיכו ושל אריכא, גרשו־ בי: קטן, צילום של הילדים והרכה ירק. הארכיטקטורה הרומינגטית של הבית לא רורשת הרכה על הקיר. מטעמים אתיים, אני לא אספן של אמנות: קיים ניגור אינטרסים בין אספן לבין: איש מוויארן. בסיטואציה אחרת, 'חייתי 'אוסף צילומים עתיקים של ארק־ישראל, עבודות בתחום הגרפיקה ועיצוב המוצר ואמנות ישראלית בתיומננו:

אני אוהב אמנות המגיבה על מה שקורה עכשיו, פתוחת לחדש, תוססת, רעננה, בעלת הומור, גם אם לא תמיד המסר מחויק מעמד לאורך ימים. אני מנסה לעקוב אחרי מה שקורה בארכיאולוגיה, כי כל מה שקשור כשורשי העם היהודי מעניין אותי, אם כי האיכיאולוגים שמים את הרגש על התרבות החמרית ואני בתעניין יותר באסמקטים האמנותיים.

אני יכול להעריך אמן מטויים, להציגו במחיאון, אבל לא תמיר הייחי רוצה לחיות עם יצירתו בבית: באחראי על מוניאון, אני מופקר לבצע מדיניות שצריכה לתת ביטוי לכל הורמים וההשקפות מה שכאכות חשוב לי זה ההצטיינות. אנחנו תופסים את החסטוריה ואמנות העבר במושגים של הצטיינות, הישגים אמגותיים שהם אוניברסליים. אני יכול להנות מיצירת מופת יפנית ומהישג אמנותי של אמן ישראלי צעית. וווי, במידה רבח, הגישה המנחת את המחיאון, אפשר להסכיר את הרברים. אפשר לחוש אותם, אבל זה לא מרע מדויים. היחל יכול להיות מאושר בחלל אמננון אלא משהו מהטבעו שרת, אכן

מרגנין נייל

עון כרם, ירושלים

מנהל מוזיאון ישראל

נולד ברוטרדאם, הולנד (1940), עלה ארצה ב־1959, שירת בנח"ל, למד באוויברסיטה העברית (תואר ראשון ותואר שלישין ובניו־יורק (תואה שני), היה היועץ האמנותי של טדו קולק (1969-75), אוצר גן הפסלים, אוצר מוזיאון ושראל ומי 1981 – מנחל מוזיאון נשראל ושוו, אב ל-2, גר בשכונה

לעיר אבל סרוב החיים העירוניים המודרניים היפשניים מרי בשבילי. המיד רציחי ביה עם בינה תוך ברי טורעות לשברה שהשעם משתנה ולא תמיד ב־1970 עין כרם היתה וולה מאוד. קנינו חורכת עם עץ לימון ואורן גדול וחמור שתום עין כרי שנוכל להעלות דברים, מכונית לא יכלה להגיע לכית. כמשך לגמרי נקין במו הא של מנוד, או חלל זו בתהיסטי ובו חשנים שיפצנו ותוך, בבי עבורה חשפנו בישותיי אלמנט אחד, שמקבל כאילו מימד משפיטי. לא זצירת וקימודים ובור מים. נטענו מישמש ושקרים, ויתים ושויפים, שסק, חמר ונפנים לגור בעיד כרם זה במו, לגור בבית פוץ, מהוד עם השכנת יש מעוכה אוסים נפלאה נפנשום

בשבתות ובחגים, עושים יתר מדורה, עושים יו כובשים זיתים. כשהייתי במשק ובית העמש עבה כויתים, את: תמשק עובתי, אבל האהבה לחקאות נשארה. אני נהנה מעכורת ידיים, קצת בגילו, שה תיקונים ותחווקת הבית, אבל בתקופה האחרונה מחות וכן לרכרים האלה.

לשכת כבית, לשותה לשחק עם הבת, לכתוב לקות אני קורא כל מה שקשור בחיי מחיאון והן מל

במשר

אני משתדל לראות "מכס" כדי לתיות האות מרכית התוכנוית במלווויויה משעממות אות וכי שלא שמים יותר דגש על מון שמצטיון מיותר יות על מון שמצטיון מיותר יות שלא שמים יותר דגש על מון שמצטיון מיותר יות המלוויויה משומלים לרעה הם יוצא בעוצם "אי שעושים דכרים מיותרים ולצעיין האמנות במון במון ולצעיין האמנות במון במון ולצעיין האמנות במון במון ולצעיין האמנות במון במון ולצעיין האמנות בעיבר למחוות מעופצים ומדי מעם לתראשרון בעיבר למחוות מעופצים ומיין ומיין או במון בעיבר למחוות מעופצים ומיין ומיין בעיבר למחוות מעופצים ומיין בעורים ומיים ומיים ומיים ומיין בעורים ומיים ומי

ומדי פעם להיאשרון, בעוקר לשחות לקוף שיימסקי מוליר און מעדור לדאות משפה גם צארץ (גם בחולה אני מרונה להפקובה במוראנים, לראות מד קורה המעודנית (19 מאור חקופה לר, אני אוהב לראות (1977)

שיטות חרשות בחקלאות, לקרוא מחקרים חדשים בתחום החינוך, לנסות להבין לאן חיי דרות מתפתחים. אי־אַפשר לנתק את האמנות המודרנית ממה שקורה בכל התחומים, כולל פוליטיקה. אני מרגיש קצת מועקה כשל חוסר המעורכות הפוליטית שלי, אבל הייתי רוצה לשמור על המוזיאון מחוץ למאכקים

"עם השכנים בעין־כרם יש מערכת יחסים נפלאה. נפגשים בשבתות ובתגים, עושים יחד מדורה, עושים יין, כובשים זיתים".

אני אוהב את ירושלים, את יופיה, צורת כנייתה, מיקומה, ייתודה ההסטורי והטופוגרפי והרכיגוניות האנושית שבה. למרוח מה שחושכים כתל־אכיב, ירושלים אינה פרוכינציאלית נחיי הרות שלה, בארכיטקטורה, בעיצוב, כי יש לגו ראש עיר שפתוח לרברים. זוהי עיר קוסמופוליטית, אכל בפוכן אתר מת"א. אין חיי רחוב סעילים אכל יש המון אנשים

בשבילי ירושלים זה בין הר הרצל לוד הויתים, הקריה, המוויאוז, רחביה, המושכה הגרמנית, הנחלאות, מאה שערים, לרעת שפח חי בוכר ושם נר גרשום שלום ואיפה ישב היילה סילאסי כומן המלחמה ואיך בנו את ימין משה ולמה כנו את הנחלאות כפי שבנו. לעיר העתיקה אני מתייחס כאל מוויאון שצריך לשפק. הנוף האנושי מסחרי מדי, איכר את האותנסיות שלו, זה לא חום אמיתה מחנה יהודה הרבה יותר אותנטי. יותר מסקרנים אותי האיוורים שסביב החומות. לא אהב את סגנון הבניה של הרובע היהודי. יש בו משהו עויין, מריבאלי. פינות, הבתים חדות כמו סכינים. זה חדש וכבר לא טרי. מקום של קירות, לא של חיים פנימיים. גם מבחינה אנושית זה פיקשוש. כמקום רוכע מגורים זה נהפך לאזור ישיכות, ואם ישיכות לא מעניינות אחור, אין לך מה לחפש שם.

המתח בין העולם הדתי לחילוני מראיג אותי: מפריעה לי הבפייה, שהדבה פעמים לא מבוסטת על שיקולים דתיים טהורים אלא על מאבקייבות סוליסיים, לעולם הרוחני דורבותי של החילוניים אין לובי ואין אמצעי סמיטה. יותר כסה הולך לישיכות, המיצגות את העולם הרוחני של הרתיים מאשר לחיאטראות, בלט, מוזיאונים וכרומה המרינה לא

> ראיינה: נורית ברצקי עולומו "מקומים 18"

הערבים עמוסים בסגישות וארועים רשמים הקשורים בתמקידי, לכן, בערב תופשי, אני פעיד לשמוע מוסיקה קלאסית וקאונטרי דוק מודרני מנה ורועש מדי לטעמי. לא אהב מוסיקה נא במסעדות ולא בחברה אם מוסיקה – או לווקשיב לו-הסטוריה יחודית, ארכואולוגיה, פילוסופית אפון

וביאוגרסיות, מעניינת אותי במיותר הוסטויות הרעיונות. איך רעיונות כולדו, התנלגלון הנופש נכשלו, כשיש לי זמן אני קורא סקרו אמריקנית, אנגלית, צרמתית נדמנות וושאלית

לעיר העתיקה אני מתייחס כאל מוזיאון שצריך לשפץ. הנוף האנושי מסחרי מדי, איבר את האותנטיות שלו, זה לא חום אמיתי. מחנה יהורה הרכה יותר אותנטי".

המולוסיקאים אשמים בכך, שהעולם הרתי, במיוחר בירושלים, נתגם כעיני החילוניים כמשה מאיים

מאוד משריווים אותי היחסים בין עובים ליחורים. שליתי ארצה לכד, מעוד שיקולים ציוניים, כרי לתיות במרינה יותרית המוקרטית בעלת רוב יהודי. לא האיום הערכי מפויר אותין אלא האיום הפנינוי. אני לא כורכר במשני צרק אין היכח צרק לא מבידם ולא מבירור. ממעמים אנוכיים גרידא, הימוי רוצה שנשמור לעבמנו. על מרינה עם מיעום לא יחדי ככה שותר אסו, ואם צריך, בנבולות מצומבסים יותר. ברמה לו שאנחנן הולכים לקראת רוב ערבי או שנאמר את הגבירן השקופי, ומעולם דיקסטריאיי חודי אינגי רוצה

סקס, כמו בסוגיה

מפתה. "דונה פלור נשואה לשניים", "גברת באוטובוס", "אני אוהכת אותך", "נשיקת אשת עכביש". בכולם היא אשה יפהפיה ונחשקת, התגשמות של חלום. מגרה ומיסתורית, מראה רבת פנים להויותיהם הכמוטות של גכרים ונשים.

בשיטוטון הסמייפורנוגרפי "גברת באוטוכוס" (שם גילמה, למרכה הכדיחה, אשה פריג'ידית, אכל משתחררת ביסודיות במהלך העלילה הטסגונית) חיא חיפשה את האהכה במוסכי אוטוכוס. כ"נשיטת אשת עכביש" היא זמרת צרפתיה המתאהכת בקצין ס.ס. בסרט הנאצי (שכתוך הסרט) – כולאיברק להזיותיו ההומוסכסואליות מיוסרות של ויליאם הארט, וגם אשת תעכביש המכשפת ושותפה פוליטית לראול

> חרי שירונה פלור" יצא אל המסכים כאירופה. הזמיגו אותה לפארים כדי להפכה לעמנואל השגיה. למרכה המזל זה לא סרה לה. כי מי זוכר היום בכלל אחת ששמה סילביה קריסטל (שהיתה עמנואל)ז אכל ברגה, הסתבר, היא לגמרי אחרת. יש לה כאמת גוף פצץ, חיוך מפתה ויופי אקטוטי, אבל גם כשרון משחק, הרבה שכל והרבה

"תמיד שואלים אותי על עירום. זה מענין: זה עבודתו היטב. אין לי שום דבר נגד סצינות מין מה, נספר לכמו

שהם יעשו בטוב טעם. אני שחקנית ואתם, העיתונאים, רוצים ליצור

ַלבר, כרַגע זה, כשמש, על המרפסת.

"למה אנחנו לא מרכרות על קולנועי

ועירום. זה היה שייך לעלילת הסרט, אני רק רוצה "באתי לקאן עם סרט, ואני עוברת עכשיו על

זהות כין האשה טוניה כרגה לכין הדמות. אני הולכת עם הדמות ועושה מה שטוב כשכילה, זה לא תמיד זהה למה שטוב בשבילי". את אוחבת מאד את רונה מלור, מה דעתך על

"וה נכון בשביל רונה פלור, מי אומר שזה טוב גם

אז מה טוב לברנה?

יכולה להיות מאושרת כמוה, אגי יכולה להיות מאושרת כמוני, ומה עושה אותי מאושרת? דברים קטנים. קל לי להיות מרוצה. אני לא קשה, לא מפונקת. להיפך. נדמה לי שאני קלה מדי וזה לא מתאים למה שנהוג, אז אני ממציאה קשיים. עולם הפוך. הגכרים הם הרומנטיקנים האמיתיים, אבל הם אמורים להיות קשים אז הם מציגים את המאצ'ו. ואנחנו אמודות להיות רכות או אנחנו מציגות אהבה ורכות, גם כשאנחנו מרגישות אתרת. והכל נעשה כלגן אחר גרול. אבל מה זה חשוב. חשוב מה שעכשיו, להיות מאושרת ברגע מסויים, עם אדם מסויים או

"לא תספקנו להמע וכבר שאלו את וובוט אם זה נכון שיש לנו סיפוד. ואם

סרט תרש, עם ריצ'רך דרייפוס וראול תוליה. קומיה

שמביים פול מזורסקי. סיפור על צוות הסרטה הבא

לעשות סרט במדינה דרום אמריקנית ונקלע לתוך

משבר פוליטי אמיתי במדינה ההיא, אני מגלמת אה

אהובתו של הדודן המקומי וגם של כוכב המיט הה

שניהם מגלם דרייפוס. חוליה הוא יועץ הסתרים שלו

של תושבי העיירה מילגרו (260 תושבים בניוימבסיס)

אשר מצליחים להבדיח מן המקום בעלי הין שקנו שם

"מילגרו, מלחמת שדה־השעועית" הוא סיפורס

האיש החוק במרינה".

עם רוברט רדפורד בפסטיוואל קאן:

מסויימים היוצרים את השומן. מאות אנשים כותבים למחבר הספר: "למרתי איך לאכול וכך להימנע מניחוח": "בעיית הכאבים בחזה שלי נעלמה לגמרי",

בילד קודם לכן".

ישראלים כותבים תודת דעת

על ספרו של ד״ר כילר

חי עד כה.

"אני רוצה להודות לכם על הדאת הספר "המזרן הוא החתפה" ועל הפצתו בציבור, אני משוכנע שיש בכוחר של הספר הזה לחולל פלאים ולשכלל את בריאותו של כל אדם שילמד כו... אני ממליץ לקנות את הספר פהוא מהמשובחים שבספרים". "בעבר הייתי נטל בגלל מצב כריצותי הגרוע, שאילץ אותי לכלות במרפאות ובתי־חולים. היום, הפכתי מנטל לנכם הודות ללימוד סודות הבריאות, כפי שהם מופיעים בספר הנפלא

אצלי מודעות רכה בכל הקשור לברי־ אותי ולמשטר החזונה כו אני חי, נוסף על אורה חיים טבעי ובריא. לו. וחמטרב לראות בכמריות הארירות

דור בן־יוסף, מנהל מרפאה קופ״ה קרית ארבע

"בלי מפק, הס־ מר ממריין אר חי לנהוג כמ־ נהגי בקורש ועוזר לי להש־ תכנע, שדרכי נכתה...ממר זה הוא, לדעתי,־ מפורט ומע־ ו מיק. חבל שגי ישה זו אינה נהונה ומקוכלת על אף אמיתותיה.

של ד"ר בילר חודה לכם!".

ולבטון, תודה על השי, על הוכמת החיים שכו ועל המחקר היסודי". משה כהן, קרית אתא

> אחריות ספרים שיוחורו חוך. 60 יום, כצרוף החשבוני יח/קכלה - יוחור מחירם. וללא דמי טיפול ומשלוח) - חרך מו יסים, מתאריך קביתם כמשרדנו.

"להיות תמיד בריא - ללא תרופות" אלפי אנשים ברחבי העולם, כולל ישראלים רבים וכן אישים מפורסמים, מצאו את בריאותם דרר בילר מתנגד לתרופות. הוא הרופא שהציל את גלוריה סוונסון ואס GLORIA SWANSON) כוכבת הקולנוע המפורסמת של שנות ה־36, ממחלה רצינית ביותר. ד"ר בילר גם היה הרופא של גרטה

> נמאבקם נגד המחלות שהם סובלים מהן". שינתו של ד"ר כילר מבוססת על נסיון רב־שנים. הוא מוכיח כיצר לטהר את העודקים ללא ניתות או התערכות כירורגית, באותה צורה 🚁 נפי שהעור דוחה קוץ החודר אליו, יכולים העורקים לדחות שומנים וזהום המתרכזים בהם. כל זאת, כאם תמסיקו לאכול מזונות

נרכו (GRETA GARBO), השחקנית הבלתי -נשכחת, אשר כתבה

לו: יאגי בטוחה שספרך יביא הצלה גדולה לאגשים רבים,

"הטולסטרול ולחץ-הדם שלי ירדו לרמה הנורמלית" "אני ישן כמו השק", "אני בכושר נהדר. חבל שלא הכרתי את שיטתו של ד"ר

אפילו למחלות חרשות. ברצוני להביע 3. המחלה ניחנת לריפוי על-ידי 🕾 בזה את הערכתי שימוש מתאים בתזונה נכונה, הרבה למחברן קביעה ואה נדמית אולי פשטנית, של ספר זה, אולם אני הגעחי להכרה בכך, מבחינתי האד בעקבות מחקר מעמיק בתחום מרעד עצבני. ישנהי רע, בדרך כלל החשובים שקרא- הפנימית.

דעתו של רוקה צרפתי הסבריו המוח-מיים המתקימים כגוף האדם, יצון הרעילות של התרופות הכימיות". בעקכות קריאת הספר שיניתי באוען משמעותי את הרגלי התזונה שלי, ואני ממשיך כל העת להתעניין במידע שרצית שיהיה לך חמיר. כיצר

אין לי ספק שספר זה יהרוה אבן דרך חשובה לכל מי שבריאותו השובה של "התרופות" הניתכות עלינו, את הפיתרון האמיתי לכויאות טוכה.

לסייע לפעולתן התקינה של הבלוטות שלך. כיצר יכולות הנשים לעכור את חקופת המעבר בסבל מינימלי וללא תרופות.

> "אני חושב, שהספר הזה רצוי וחייב להיות אצל כל מי שמחסשים עזרה בבריאות וכן ריפוי ממחלות אשר מוציאים כסף רב ולא מקבל ים מזור למחלוחיהם. לכן, הנני ממליץ בלב שלם שרצוי לקרוא את הספר "חמוון הוא התרופח". הספר הזה משלים לפי דעתי את הידע אשר היה חסר.

משה לינדמן, בני־ברק.

יפראתי את הספר ומאד נהניתי, כי הוא דיבר אלי ואני מקבלת כל מילה ייים אליים אין אין אין אין שבתובה בו. איים אליים אין אין אין אין אין אין שבתובה בו.

ון חיתה לי דלקת בשן, קיבלתי כמות גדולה של אנטיביוטיקה ביום השני גול הרגשתי רע מאד מהכודרים, החום עלה וקיבלחי גם ברווכים וכאב גרון.: ראז כשחייתי במיטה, לראתי שוב אח הספר והלבתי לפי התוכנית של דיין צולר וביום חשלישי הרגשהי מצויין ייני אול וכמובן בלי תרופותי: מייני מיי

אוני ברון, ניוניין,

סיבלו של מר ג. (בן 70), שלך, שחוכל לקרוא בו 60 יום תושב בסאג' (נפת גאר בצר־ ללא התחייבות כלשהי וללא פת) וכיצד הבריא בחודשים תנאים, כל מה שעליך לעשות ספורים... כתוצאה מקריאת "עד שנת 1973 לא סכלתי משום כעיה. עכרתי בכנין ונמצאתי באתרי הכנייה כקיץ וכחורף. האסון קרה באופן מתאומי באמצע הלילה: התעוררתי כבהלה כשאני

הנה הסיפור המזעזע על

"מומחה למחלות דרכי הנשימה

אישפו אוחי. השע פעמים נשלחתי

"בעקבות הטיפול הזה, החחלתי

להשמין ועליתי במשקל ביותר מ־16

קילו. כרסי היתה ענקית. סבלתי

לבית חולים לכ־6 חודשים.

הכוקר ועד הלילה".

אכילת מזונוח מסויימים".

התרופה של דיר בילדי.

ספר.

לנשום יותר.

ככל מקרה. התרופות גורמות מהרה. מצבי הלך והחרורו מיום

כי אם ההרעלה המנונת אח נחנק פשוטו כמשמעו. לא יכולתי ד"ר כילר מכהן כפרוססיר כקחדרה עלישם טילדויוגריבילר לרסואה "הרופא הגיע מיד וקבע שזהו החקף קצרת חריף. התאוששתי קצת לאחר דיאטטית, כחסות האוניבוסיטה של קולומכיה של ארהדם. וכך הוא זריקה. אולם, סבלי התחדש עד

"אני מאמין כאמונה שלמה שהטבע, אם ניתנת לו ההזדמנות, היה תמיד המרפא הגדול ביותר. לעהים קרובות. נמצאתי במחלוקת עם רופאים אחרים המפטמים את החולה: ולבסוף נאלצים "לרטא את נוקי.

שית מהווה ספר מורכב ביותר, שהוא - הכימיה בישיבה. הייתי מסומם על-ירי סמי ולהשחמש במאכלים המומלצים. זה את אחד הקולואירית של בלוטות ההפרשה הרגעה, והרגשתי מטושטש מן להימגע מן האסורים, ולהפחיה תוך:

"הנס" קרח בחודש אפריל 1982 תחת השגחה ופואיח". "ככר לאוזר 15 יום, החחלתי לנשום ידפדפתי בירחון שיצא לאור לפני 3 ביחר קלות. לאחר מכן השחפר מצבי קים ריחד עם יוצא מן הכלל. נחחי אותו לכל אחד שנים. לפחע נפל מבטי על מאמר, מיום ליום ולאחר 6 חודשים כמעט זאת המשוטים, על תתהליכים הכר מילדי, הייתי מודאג בבר זמן רב מן שבו סופר שמחלות רבות ניתנות חזר למצב הגורמלי. לא הרגשתי כל לריפוי ללא חרופות, רק על־ידי כך טוב מוח 10 שנה. קמחי לתחיה".

יבתחילה חשבתי שהדכר לא יאמן. יבמשך השנה שחלפה לאמר מכן לא אמנם, רופא הוא שאישר ואח, אך זהר סבלתי אסילו מהחכף כל. לא לכחתי רופא אשר החיימר לצאת נגד ההרו" שום תרופה, והפחותוי את 16 הקילו פוח. סכלתי כל כך שהחלטתי לנפות שהוספתי קודם לכן. יום יום אני זאת. קניתי את הספר "המוון הוא הולך 5 עד 6 ק"מ בשרה, ללא מקל הליכה. אני עולה כמררגות מכלי ימבלי לחשלות את עצמי, התחלתי להחנשף. כגיל 70 - מעולם לא לחיות לפי העצות הניתנות בספר, הרגשתי צעיר יותרו".

שלוזיי הומנתר חוך 2 ימים ותקבליי שי חינם את החוברת של דיר ויאן מארק־ויולה - "מה עושה רופא כרי לשמור על בריאותו" - אוחה תוכליי לשמור גם אם תחליטיי להחזיר את הספר.

הספר מתאים לנשים ולגברים

הודות לד"ר בילר, רופא המתנגד לתרופות.

כדי לקבל ללא ריחוי את העותק

הוא לגוור ולשלוח את תלוש

שלוש מסקנות עיקריות

של ד"ר בילר:

ו. לא החיידקים גורמים למחלות,

התאים, פורצת את הדרך להתרכות

2. השימוש בחרופות מזיק כמעט

יהספר יחמוון הוא החרוסה" הוא

האם אתח יודע את הסוד

אשר יבטיח, לך בכל. בוקר

החעוררות דינמית, הסוד אשר

יעניק לך עיכול "קל" כפי

להפחיה קילוגרמים ממשקלך

ולהגיע למשקלך האידיאלי. כיצד

לתופעות לוואי מטוכנות, ולעתים ליום.

ההזמנה שלהלו.

ניהן לדכוש את הספר בדואר באמצעות התלוש או ב־פרווה" - דיוננוף סנסר ח"א וכחנות הספרים של עלינה - ככר המדינה, תיא.

> קיראו את ספרו של ד״ר הגרי בילר, ללא התחייבות (בתוקף ל-21 יום). תלוש הומנה זה יש לגדור ולשלות לפי הכתובת ו

הספרים השיפושיים בהוצאת "גימל" ח,ד. 16187, חל־אבים 16118 - טלפון 236293 כן, ברצוני לקבל ללא התחייבות את הספר יתמוון הוא החרופתיי כאת דייר בילר. אם ארצה לשפור את החזירו לי תוך 10 ימים, את הסכום ששילמתי (פחות דמי טיפול ומשלות) - זאת ללא הצבת כל שאלה

אני מצרף בוח סך 39.80 שיח (36.80 שיח מחיר חספר + 3.00 שיח דמי טיסול ומשלוח) בהמחאת

١.	דיואר / בציק למקורה "גיטל".	i
4.	AD EAGULU THE COMPANY OF THE PARTY OF THE PA	ı
	appointed and it is a second state of the second state of the second sec	
		I
. '	Cartettetapaeathantariete 70 medieretfer-danter merrietenbertrement anter 1000 protemmenten proteste 1000	•
`		ľ
	02	ı
:	ביים ביים ביים ביים ביים ביים ביים ביים	÷
	עקב עיבובים בדואריים לחוד בייובדו הפר. * הציקום ייומקרו על ידע רק עם משלוח הספר.	:
-		41

החסור שלה: ישהמה צעיר ונמרץ כמר ואדינין ללילה ובעל מדוגו. אמיו ואמיד לשטות דויום? לסוגיה ברגה"ז

חלקות ארמה ותיכננו פיתוח מואץ הדם העיירה על ערכיה הישנים והמסורות העתישות שלה. ברגה כסדם "לא הייתי יכולה לחיות עם שניים כמוה. אני לא היא אשה לוחצת. מציתה את אש המוד בלבו של שוד רין תשושיקרבות. מושכת אחריה את המהססים. ואיך בחרו אותה לתפקידו משוט מאר, "אם תקי את השמיים והכוכבים, את הירה והשמש, מי מו ואדמה כיחר – תקבל את סוניה ברנה. היא מבינה קסם" – רוברט דרפודר. במאי. סוב, כתור אשה ברוילית היא לא יכולה אודף. לא ראיתי אף פעם את כרנה עומרת (כמו רבים אפים) על שמת הים, מציתה מדורה ומשליכה 13 שושות לכנות לגלים, מתנה ליאמנויה אלת הימים, אבל הא בטח עשתה את זה. קסמים וכישוף המקומבה הם הויה.

יומיומית כברזיל. זו לא אמונת שחא, אלה תזיים ולמרות שברגה נולדה בררום הלבן והמתופל. חשובז לא היה איכפת לי להנפיע עירומה. כל עוד יש על אמנותז לא הספקבו להגיע וכבר שאלו את רוברט האירופי מכל אזורי ברזיל, הרי היא אשה ברזילים לי גוף המשך גברים ונשים וכל עוד הבמאי עושה את (רדעורר) אם זה נכון שיש לנו סיפור. ואם יש לנו, או מושלמת כד רואים אותה משורדי ארצה ומועריה ישה וזוהרת וסקסית. סצחיקה וחבמה - הגוף העירום (חמשך בעמוד חבא)

"חתוות של אבי היה פתאותי. הוא חזר תהעבודה אחר הצהרים ובערב צנח ותת. אולי תאז אני יודעת שדברים אינם בטוחים. למדתי לחיות בחוך אי ודאות. ולמדתי שצדיך לעבוך קשה. בערבים אמי אפתה לחם ועוגות ומכרה אותם, חפרה בגדים כדי לפרנס אותנוי

and the state of t

באוטוכוס". סיפור על אשה י פריג'ידית ע זמרופשת אהבה נמוסכי אוטובוס.

(המשך מהעמוד הקודם)

שהציגה בסרטים וסצינות הסקס משוחררים ממערכת האיסורים והאשמה היהורית־נוצרית. ברגה שחומת העור, בת תערובת של פורטוגזים־כושים ואינדיאנים, גדלה בתוך התום הטרופי, האהבה והסמבה. אז אצלה יה נראה אחרת.

אני אוהכת טבע ופרחים, שקט, מרגוע. להתכונן כשקיעה. אוהבת מוסיקה, לשיר ולרקור. זה שייך לעולם שלי, לבית שלי, לסיפורים של סבי וסבתי שעליהם גרלתי. אבל כמסום זה אני נוסעת ונוררת. גרה בכתי מלון מפוארים, מתארחת בפסטיבלים ומבלבלת את המות עם עיתונאים. מצחיק, לא"?

ההתחלה שלה היתה צנועה אכל אמביציוזית. כת 14 עובה את בית־הספר ולמרה לטקטק על מכונת כתיבה. זה לא היה הכי־הכי, והיא השיגה לעצמה תפקירון כהפקת טלוויזיה מקומית והופיעה בהצגות ילרים. נורא רצתה לדגמן, אף אחר לא רצה אותה, כי היא נמוכה וכהת עור, וזה לא נחשב אז ליפה וזוהר. בת 18 התפשטת ורקרה עירומה על הכמה כהפקה מקומית של "שיער". זה היה ב-1969 ועשה גלים אפילו בריו, אכל ברגה אהבה כל רגע: "סכא שלי ראה אותי והיה הראשון שקם על רגליו, עמר ומחא לי כפיים"!

מי אופרות סבון בטלוויויה הפכו אותה לגיבורה מקומית (אגב, היום היא מופיעה בפרסומת לסבון, "לוקס", שוה משהו אחר לגמרי, אכל סוגיה כרגה צריכה כסף לפעמים). היו כמה סרטים שאותם מוטב לשכות. אותה "גכרת כאוטובוס" ו"אני אוהכת אותך", ו"גכריאלה" וכו' שרצו לחזור על הצלחת "דונה פלור נשואה לשניים", אך חסרו את החו וההומור שאיפיינו את גרסתו של הכמאי כרונו כרטה למיפרו המפורסם מאד של הסופר הברניאלי דורו אמארו.

"רונה פלור" הציג את כרגה ככל יופיה, וכשרונה. סיפורה של אותה צעירה מולטית מבאהיה שמנהלת כית־ספר לכישול ויש לה בעל צעיר ויפה ועושה צרות מקצועי, עד שהוא נופח את נשמתו כתגיגת הקרנוואל, אך שכ לענג אותה כלילות כשהיא כבר נשואה לאותו רוקת קשיש ומכובר. הסרט הזה עקלה ממנה כוכבת.

היות שגם כ"מילגרו" היא מנלמת אשה מקומית ועניה, קל להיתפס לאותו פרק בכיוגרפיה שלה שבן סיפרה על חיים של עוגי ומחסור, במשפחה בת שבעה ילרים. "זה נשמע נורא דרמטי כשקוראים את הדברים בעיתון, אכל האמת היא שזה לא היה כל כך נורא. אולי בגיל שמונה, כשאבי נפטר ונשארגו לבר עם אמא. זה נראה לי כאסון שלא נוכל להתגבר עליו, אבל היום, כשאני מסתכלת אחורה וגם ראיתי כבר: בחיי עוני אמיתי, אני יורעת, שלא היינו באמת עניים - עומרת בכנסיה, מול כל בני העיירה וקוראת להם מרורים. פשוט לא היה לנו כסף. אמי יצאה לעבוד וגם להתנגד לרוכשי אדמתם. נאום חוצב להבות, ולא אנחנו, הילדים, לא יכולנו להמשיך וללמוך בכתייספר - הרבה הצלחת. "זו היתה הסצינת הבי קשה בסרט.

הילדות שלי, העניה, נראית לי אחרת.

תפרה כגדים כדי לפרנס אותנו".

מאז שהיא כוכבת בינלאומית (כלומר מאז

עשרים שנה. דכרים שאני, סוניה ברגה, לא הייהי יכולה להגיד. לקרוא לאנשים להלחם כמי שמנה: לנשל אותם ולנצלם. כתור כוכבת כזו מפורספת אני

יש לגו דמוקרטיה, אבל את ההרס שנעשה אי אפשר להחזיר למוטב כל כך מהר. אז במבט מאחור גם

"בהתחלה אני עבר הרבה ואמי היתה עקרת בית, וכשהוא מת אמי יצאה לעבורה וסבתי יצאה לעבודה וכאותה מקופה זה היה יוצא דופן. במעמר הבינוני, כברויל, נשים לא עבדו אלא אם היו תייבות לעבוד. אז הרגשתי מקופחת, התכיישתי. אמא שלי לא מחכה לי כבית, היא עוברת. ואני, עם אחיותי ואחי, עושים את כל עבורות הבית.

"המוות של אבי היה מוות פתאומי. כלתי צפוי לחלוטין. הוא חזר מן העבודה אחר־הצהריים ובערב צנה ומת. אולי מאז אני יודעת שרכרים אינם בטוחים. למרתי לחיות כתוך אי וראות. ולמדתי שצריך לעבוד קשה. בערכים אמי אפתה לחם ועוגות ומכרה אותם,

אנחנו רגילים להתייחס לברגה כתוד כוכבת יפהפיה, אבל היא ממהרת לתודיע: "הייתי קטנה, רוה, שחומה ומכוערת. הכי מכוערת מכל אתי ואחיותי. הכי מכוערת בכיתה. לכן הייתי חייבת להצטיין. למרתי כל הזמן והייתי התלמידה הכי טובה בכיתה, וכאשר נפטר אבי, וירדנו ברמת החיים, עברנו לאזור יותר עני ולבית־ספר פחות יוקרתי, הרגשתי יותר טוב. היה

"גשיקת אשת עכביש" שבו לראשונה ריברה אנגליתו, אין לסוניה ברגה מקום מגורים קבוע ותמיד שואלים אותה איפה היא חיה ותמיד היא נכוכה. "אני לא יודעת מה לענות על השאלה הזו. שואלים אותר: 'סוניה, את לא נוסעת יותר מדיז את חיה כמו צועניה". ואני שואלת: האם זה חשוכ שיהיה לי בית? אני רואה צוענים והם שרים ורוקרים, וגם אני שרה ורוקרת. אני חושבת שאקנה בית רק כדי שאוכל לומר, יש לי

כתובת, אני חיה כאן. ואהיה נורמלית, כמו כולם. "לא איכפת לי בית, אבל אני רוצה שלירירי יהיה הטלפון שלי, כדי שיוכלו לבוא ולבקר אותי. אני נמצאת הרבה בלוס־אנג'לס, כי שם אני עובדת, אבל ריהטתי אותו. רק מחצלות יפניות וקירות מנייר אורו. פתוח, אוורירי וגם ארעי. קניתי כית כצפון כרזיל, באזור באהיה, אבל אני בכלל לא נמצאת שם. אלה המקומות שעליהם כתב ז'ורז' אמאדו בספריו וגם כ'רונה פלור'. אלה אזורים הכי אהוכים עלי. אנשים יותר פשוטים, פחות כסף, קרוב לברזיל שבו: גדלתי".

בסצינת שיא של ברגה כסרט "מילגרו" היא טובים. זה לא אומר שגרנו באיושהו פחון בפאבלה, האשה הוו קמה ואמרה דברים שאותם החזיקה בבסן

איכבת לי להופע עידומה כל עוד יש לי גוך המושך גברים ונשים וכל עוד הבתאי עושה אח עבודתו השב

'תומיד שואלים

אין לי שום דבר נגד סציכות מין ועירום".

יכולה להתקשט, לקנות יהלומים, אבל לא לדנו

סרט היה חוויה מיוחדת במינה כשבילה כגלל

עבודה עם רדפורד. "זה היה פרט כלי כוכבים

לא היו נסיכים ומלכות על הסט. רדפורד לא

עשה חזרות. כאנו לגלם כני אדם אמיתיים ולא

רמויות. היינו יושבים, מדברים, הוא היה מחויק לי או

היד, מדבר על הדמות וזהו. לעכורה. נשארתי נמקום

עד סוף הצילומים למרות שהתפקיד שלי נגמד אחר

תודש. בנירמכסיקו יש אווירה מאוד מיוחדת. לשביים

יש צבע אוצי, הכוכבים נראים אחרת. יש כישוף, וצוג

מאמין שבאמת יש מלאכים באחיר, כי מרגישים כל

כמוכן כ"דונה פלור נשואה לשניים", שבו מחוד

הקוסם של האל אושוסי את ואריניו מן המתים, סי

שיבוא אל מיטתה של דונה פלור הנשרפת פרוג

געגועים אליו. כך ב"נשיקת אשת עכביש", המעוד.

הזיה וחלום וסרט בתוך סרט, ודמותה של ברנה הא

רמות כפולה של אהובה מיסתורית, וכך גם ב־מילצוד,

שבו המתים קמים ונרפאים, פסלי קרושים וחוירים

לעבוד על סירטה הצרש, ובין לבין היא גם עושה א

אותה פרסומת לסבון. "זו הפעם השלישית כה"

שהסכמתי לעשות פרסומת כי אני לא אהבת את 🗈

אבל כאן זו מעין סירוה. עשיתי כבר את הראשון

ועכשיו השני. אני מקווה שאני לא משכנעת אנשים

לקנות משהו שהם לא היו קונים ממילא. הבמאי הנא

אילו נתנו לך עבשיו תודש תופש, כה הייה

"יש לי הלום. לנסוע ליוון. לראות את המקרשים

העתיקים. ארכיולוגיה, זה הרבר הבי אהוב עלי

ומצאתי השוואה כין ארכיאולוגיה למשחק. אה הצה

כתפש בפנים, מחפש משהו חשוב מתוך שומרכר. הוא

חופר ודופר הזופר ומוצא משהו, ואו כא אליו עיתובי

ואומר לו: 'אתה מאוהבי עם מי יש לך סיפור

תארכיאולוג קורא: 'אלוהים אדירים מצאתי כאו תי

נהדר'. ותוא חופר וחופר עוד ומוצא סיפה ועוד מינה

ושמים את זה במוזיאון ואנשים כאים לואות

ומתפעלים. ואו שוב בא אליו העיתונאי ושואל: מה

אמר פעם הצייר מאטים: הפרחים יהיו תמיד כאו

זה, איפה מצאת את זהל בנין־מכסיק.

כשביל אלה שרוצים לראותם".

לשמועז או ככה. שתקו, כמו ארכיאויוא.

אחרי יומיים בקאן הוזרת ברגה ללוס־אנגלם

תשושים יוצאים למלחמה.

חבר שוב ואנחנו די נהנים".

אשה עסוקה מאד.

בסרטים שלה מתערכים מציאות וכישוף. כן

גלויות. תמיד אני תושבת שעלי להיות נחמדה.

אני עומד לבקש ממך לשלוח משהו שאינני צריך: כסף. 37 שקל ליתר דיוק. מדועז משום שאני רוצה שתשים לב. אני מעריך כי אם השקעת 37 שקל, אתה תבום היטב את מה ששלחתי לד ותחליט באם לשלוח זאת חזרו.... או להשאיר אותו אצלד. איני רוצה שתשאיר אותו אלא אם תסכים שהוא שווה לפחות עשרות מוגים

בקשתי להלוואה של 500 ש"ח. כיום אוחי על עירום. אינני וקוק לכך. אני זוכר את התקופה כה איבדתי את וה תעניין? זה עבודתי, משום שהייתי שקוע עד צוואר משובל לא מה בתבות. עזרך הדין אמר לי שהיבר היחיד שנותר לי לעשות הוא להכריו על פשיטת דגל. הוא טעה. שילמתי כל אגורה. בם כיום אין לי עבודה. במקום זאת, אני קם ככל כוקר ומחליט האם אני רוצה ללכת לעבוד או לא. לפעמים אני עושה זאת - למשך 6-5 שעות. אך כמחצית מהמקרים אני מחליט לקרוא, לטייל,

אתה חושב שיש לך בעיהז

ובכן, אני זוכר כאשר הבנק רחה את

אני יודע מה פירוש הדבר להיות "תפרד. אני גם יודע איך זה כשיש לך כל מה שאתה רוצה. אני יודע כבירור שאתה -כמוני – יכול להחלים כאיזה מהם אתה בותר. זה באמת פשוט עד כדי כך. זו הסיבה שאני קורא לכך "שיטת העצל לעושר".

אקרמי אינטרנשיונל כע"מ רה' משה כך עזרא וו

תל־אביב, 64246

אתה תושב עליו במונחים של דיו ונייר. אך זה לא מה שאני מוכר. אני מוכר אינפורמציה. יותר אינפורמציה מזו שאני נותן כאשר משלמים לי עבור ייעוץ. להחזיר אותו בתוך 14 יום לאתר ששלחתי

האם החומר "שווה" 37 שקל? לא - אם

אך אתה, באמח, אינך מסתכן בלל. תוכל את החומר. זו העסקה. החזר אותו בתוך - 14 יום – ואשלח לך בחזרה את כספך את מלוא הסכום. מיד.

לפרנסתך מכדי לעשות באמת כסף?

אני יורע מה אתה מושכ: "הוא התעשר בכך שאמר לאחרים איך להתעשר". האמת היא – ווה חשוב מאור – בשנה שקדמה לפרסום "שיטת העצל לעושר" היתה הכנסתי 129,887.00 שקל. החומר שאשלח לך יסכיר כיצר הגעתי לסכום כזה... בעבורה של מספר שעות ביום... 8

חורשים בשנה. השיטה אינה רורשת "השכלה" אני בוגר תיכון. היא אינה דורשת "הון". כשהתחלתי, הייתי שקוע עד צוואר בחובות. היא אינה דורשת "מול". אינני מבטיח שתרוויה כסף כמוני. ייתכן

שתרווים יותר, אך כסף אינו הכל. היא אינה דורשת "כישרון" רק די שכל לדעת מה לחפש. ואני אומר לך מה לחפש. היא אינה דורשת "נסיוו". מה השיטה כן דורשת? אמונה. מספיק

בכדי להכנים את העקרונות לפעולה. אם

כאשר גזרו את הספח. אני מנחש כי הם הניחו, היות ואני עומר להחזיר להם את כספם, כי אין להם מה להפסיר. הם צרקו. מה שתמצא כחומר שאשלת לך כוראי טותר את כל מה ששמעת מחבריך, משפחתך, מהמורים שלך ומכל אחר אחר

אני אחראי לכך.

אני יורע שאתה ספקן.

שאתה מכיר. אני יכול לשאול רק שאלה אחת: כמה מהם מיליונרים? כך שזה באמת תלוי בר. בעור חורש מהיום, תוכל להיות לא יותר מאשר זקן ב־30 יום – או שתוכל להיות

תעשה בריוק את זה – לא יותר, לא פחות

- קשה יהיה לך להאמין לתוצאות. וכור,

זככן, על פי תגוכותיהם הנלהבות של

אחרים שניסו, אינך צריך להיות כזה. אני

בטות שהם, בדיוק כמוך, לא האמינו לי

בדרכר להמעשר. אמה תחליט. האיש החכם ביותר שהכרתי אמר לי משהו שלא שכחתי: "רוכ האנשים עסוקים מדי לפרנסתם מכדי להרוויה כסף".

אל תשתהה כמוני זמן כה רב בכדי להכין שהוא צרק. אוכיה לך זאת, אם תשלה אליי את הספה בעת. אינני מכקש ממך "להאמין" לי. רק לנסות זאת. אם אני טועה, כל מה שהפסרת הן מספר רקות וכול־דואר. אך

מה אם אני צודק?

אני מעוניין לפחות לנסות את "דרך העצל לעושר". אוכל להחזיר את החומר בתוך 14 יום מהמשלות, ולקבל את כספי בחזרה – מייר. רצ"ב שיק על סך 37 ש"ח. נא לשלוח אלי את החומר

> הומנות פולפוניות: 1) ללא תשלום מראש, אלא בקבלת הספר בדואר, בתוספת 3 שיה דמי גוביינא. .16.00-9.00 באמצעות ישראכרט - טלי 7/5449685, בין השעות 16.00-9.00

> > עיתון גדול לילדים (בגיל 12-6)

יוך מעבשיו – גם למנויים!

פרסים לחותמים מתנה לכל מנוי:

בובת ברבי או משחק הרכבה לגו נישווו

שלה את התלוש תמצורך עם צ'ק על סך 45 ש"ה. סמן את השי שבחרת והוא ישלת לביתן בדואר.

Ŧ	their tiest were new man aben som selfeligt til bligt for most from their from time fine fine time.	
	לכב' צ'ופר דמערוב' כתבריעה, מחלכת הפוויום ת.ל-20000. תליא ביב 1200	ĺ
		ì
•	הרינני מעבוד לכם צ'ק למקודת "צ'ופר" על קד 45 ש"ח כרומי מנווי לשנת אחת (12 גליונות) על "צ'ופר" (המחיר כולל מע"ם)	
	The state of the s	٠.

יני ניעוניין ת נפרס לפוריים (פפן און המביקט) as piete erti

עניין מרכזי בתהליך התפתחותו. הוא מקבל משכורת

בטלוויזיה. מזה ומכמה הרצאות באוניברסיטה הוא

מתקיים. לא מחלטר, לא מביים פרסומות לקולנוע. הוא

מנצל את הומן לקריאת תסריטים, לבדיקת רעיונות,

לכתיבה, ולמלחמות על השגת תקציב. בין דדמה

לרומה בוקעים אל המסך סרטים דוקומגטריים, שגם

מהם לא נעלמת אישיותו הרגישה, המתכוננת,

המסיקה, של הכמאי. בסרט על שכונת עוני הוא מושיב

ילר לשיר שיר חלוצי. ממש כמו הקול הצעיר, הנאיבי,

השר "כחול ים המים, נאווה ירושלים", ברקע כתובות

קרית-חרושת, מעין אנטיתזה לכפר יהושע המצליח,

המושרש, המאורגן, מקום הולרתו של הסופר. רם לוי

בא אל גוף הסיפור כשלב מאוחר יותר בחייו. הוא נולד

באסותא ב־40' וגדל כתל אכיב, מול שלולית גדולה

חרשים. האב תיאורור לוי, עיתונאי, לא בא ציוני

לארץ. הציונות שלו נכנתה כאן כתולות. רם לוי גרל

בכיה פתוח. "בית נהדר, בית מאסשר, משפיע בדרך

עקיפה, נותן אשליה של חופש. מעבר לחלון הפנימי

ליווה את ילדותי תקתוק מכונת הכתיבה של אבא. זה

נתן לי כטחון". הכית, ההורים, ואחריכך האשה וציפה,

עובדת סוציאלית־פסיכיאטרית) ושלוש הבנות

("הגפלאות"), יעלו הרבה בסיפור של לוי הבמאי. מה

שגקרא תמיכה, גיבוי, לא חסר לו מעולם בסביבתו

"מה שראיתי אצל הילד הזה הוא

נסיון נואש להבין איך העולם

המטורף שסביבו פועל. מה מריץ

אנשים, מה קורה בין גבר לאשה"

דת הושה הואה הזרה?

הלונרוני.

ימה פתאום, אין דבר כוה"ו

הכל היה בהיר מאור בילרותי. הייתי בערך ילר

הוא עשה מסלול של ילד משופל בבית ספר

"הכרמל", "עירוני א", נח"ל, לימודי כלכלה

גם תל אכיב היתה סוג של כפר מלא בעולים

יצחק בן־נר תאר כ"משחקים בחורף" חיים בישוב

הסיום הרוממות של מועקת "לחם".

באכן גכירול.

(המשר מחעמוד הקודם)

ערבי מתושביו בסוף מלחמת השתרור. עוד שערוריה תקשורתית סביב היוצר, שסטיגמת השמאלנות רכקה בו, לצורך הקלת תיוקו.

משפחה הסרת עתיד בעיירת פיתוח נגכית. גיבור הסרט, שלמה אלמליח, חותם את מאבקו על הקיום במוות ותרני. כשהוא מצונה חסר ישע על הספה כסלוו. והמוות, בכחינת הכחרת הטעות, השתרון היחיד, שאחריו אפשר לנסות להתחיל מחדש, עוד יופיע

לפני שנה הוקרן "לחם". דרמה חברתית על

ביצירתו של לוי. "משחקים בחודף" מתאר מצב של כיבוש. לצורך כך הוא נודד יותר מארבעים שנה לאחור, לזמו שביו פקיעת ההשלמה עם הכיבוש לבין המלחמה על העצמאות. היהורים הם הצד הנשלט במקרה הזה. ג'יפים בריטיים חולפים עליפני קכוצת כפריים יהודים, שחררה ותוסר וראות בעיניהם. מכחינת לוי אין הכדל בין תקופה שבה יהורים מצייתים לפקורות הסרות הגיון של קצין אנגלי, לכין תקופה שכה הם שומטים פקורות כאלה על ראשי עם אתר. ההרחקה אל שנות הארבעים אינה מתקיימת לצורך פרספקטיכת המטאפורה. לוי אהכ את הסיפור של בן־נר, מצא בו עוצמה, רצה לתרגם אותו למריום הקולנועי. כררך הוא תאר כיכוש, כפי שהוא מוכר לנו מ'מבט לחרשות'.

ל הסרטים האלה, ועוד רבים אחרים של לוי, מהם דוקומנטריים, הופקו בטלוויזיה הישראלית. אותה טלוויזיה המתאמצת לכוון ככל קרנציות מנהליה אל המכנה המשותף הנמוך ביותר. אותה טלוויויה, שרוחות הפוליטיקה נושבות כה כסופות כעד חלונות פתוחים. לוי אינו מסכים להגדרתו כיוצר הפורה היחיד במחלקת הדרמה של הטלוויזיה הישראלית, אכל ההגדרה הזאת אינה רחוקה מן האמת. כנגר כל סיכויי אפשרות מימוש הפרוייקטים שהוא יוצא להשַלִים, הוא מצליה. כסוף יוצא סרט. "אם יש לרעיון כל הסיכויים להתממש, הוא לא מעניין אותי. אם אין לדבר סיכוי, אני לא נוגע בו. מעניינים אותי רברים שיש להם מעט סיכויים".

הוא מדבר על תשוקת עשייה, על יאוש כמרחף. הכרח ליצור, שלא מתכרסם עם השנים, והמאפשר לו בגיל של אלי, גיבור 'משחקים בחורף', אני זוכר לצאת עם סרט שהוא מאמין בו, מדי שנה. ווה יכול תחושת כזה אדירה. יכולת או לראות מתל אביב עד להיות גם סרט תעודי על סורק רפואי (84). באורת הרי יהודה. עמרתי והסתכלתי על ההרים הרחוקים פרדוכסלי, הוא עושה (אמנם חוך מאנקים ופשרות) מה החשבתי שאני יכול ללכת עכשיו בלי בעיה עד לשם שהוא רוצה ובתוך המערכת. חרות שהיתה ל היות דווקא הלוקסוס של העצמאים כחוץ.

כמהלך השנים מתגבשת לגבי לוי דעה מקיר לקיר: הסרט שיוצא לו בסוף, הוא סרט טוב. הוא יוצר חשוב, שכגר מנטייה מסוימת לפייטנות העוני, שלקה בה בתחילת דרכו. בצעירותו עשה גם סרטים פחות באוניברסיטה העברית ירושלים, תוך עבודה ברשות ברורים, כמו "מי ורדים מפורד סעיד" (72), וכך יש ... לתכנון כלכלי, וברדיו. בתוך כך נהנה לככב בהפקוח משמעות לעקומת התפתחותו. יכולתו מתחררת עם כל יותיאטרליות של הלהקה הררמטית כאוניברסיטה. גם יפרוייקט חדש, "לחס" נחשב על ירי רבים לדרמה בשסטה מן המסלול ופנה לפתע ללימודי קולנוע האמינה והמגובשת כיותר שהופקה בישראל. צפייה ב"לונרון פילם סקול", עדיין היה בית מעודד מאחוריו מחודשת כו חושפת עוד ועוד רכרים של כוח אמירה - ואשה שחלקה איתו חוויות אינסנסיביות בסינמטק מלוטש,

הוא התאמן הרכה. העשייה, עצם העשייה, היא

יורדים לפרדסי הקיבוץ בעמק.

הארמה, תחושה משוגעת". היציכה על האדמה, המספקת סיבה ונסתון

ועור, ששכוצוי את שמותיהם והוא ינווף כי על כן

ממנו רק על בעיות", אומר אלי וווד, ש"ד, ידע שה מימי הנח"ל. "כשחעבורה ניגמרה ואני שואלו נה ה מושך בכתפיים ובקושי מוציאו אד... אף פעם הוו לו לוי לא מגיע לעמדה של שביעות רצון ניי שהוא מורע לעוברה שעימוקו מושתת על פשוחנו מדבר על זה בכל הראיונות שלו יכל בחירה שה בוחר מתוך אינסוף אפשרויות, היא ויתור על פואיוו אתרות אני מתחיל לפעול מתוך ספק אבל אי מחלים על אפשרות, אני נאמן לה עד המוף וכל חוף! אני מודע לכך שמה שעשיתי הוא רק גל בירו ש מון ו (והמשך בישוד או

בחקופת תנח"ל הגיע אל התרים המופיעים עכשיו

בסרטו. הוא שרת בקיבוץ גלעד. כחמש וחצי נבוקי הן

"כשקראתי את הסיפור של בדנר זה התחבר לי לנופים האלה. שם עיכלתי את כל הזומר שלא הנוף לקראת כחינות הבגרות. הייתי עומד ליר הנופח ש הצינור וסורא מוספים ספרותיים. בתוך העמק אה נמצא כין שני דכרים שהם יותר מדי. יותר מרי נון ויותר מדי רגבים קשים. הייתי מתפשם לגמרי עיום והולך בנעליים בתוך התריצים העמוקים של העים. תחושת השתרור, כשאין אף אחד מסביב, ואני הולך על

לתחושת ריתוף, תתאים לתאור היצירה של לוי. ומ מדכר על סיכה ומסובב, חיבור שבין הגיון לומיו, עקרונות שרכש בלימודי הכלכלה. גם בפרטים הלא רוקומנטריים שלו יש מלאות ריאליסטית זפונה. הרעיון המוכע לוכש צורה אמינה ומשכנעה, גם א העלילה מצוצה מהאצבע. והעלילה של לוי, צעה מצוצה מהאצבע. האנגלי ישב אז בארץ. האנגלי כו לערוך חיפושים, הפגין כוח. בסרט של לוי האנגלי יורד מהג'ים, כא בחלונו של החנווני, מבקשתונע סיגריה, מציח, מתחיל לרקוד סטפס לצלילי נעימו רקע של התקופה. עקבי הקצין נוקשים נעליוות שהופכת אכזרית ומתגרה, לעיני קומץ ילדים. הנקלים המבריקות בועטות תוך ריקור נכקבוקים וניצים הריקוד והמוסיקה מתערכבים בצלילי ניפוץ ושניוג

צינה שכולה המצאה מופלאה, הבנויה על תיחקור. לוי קיבל מידיד לונדוגי רשימה שידורים של הבי.בי.סי. לחיילי הממלכה היושבים באזור חיפה, סלשתינה. לוי שוח עם השחקן שלו, מייק אלטמן, שבדרך אגב הסגיד א כישורי הריקוד שלו. לוי ניצל את כל האפשריות לבניית תמונה שלא היתה ולא נכראה וככל נאק נראית כקרועה מתוך מציאות.

אלמלא נחבל בתחילת דרכו היצירתית, אולי הג נעשה סופר, במקום קורא ספרות ותסריטים, וכודא עולמות על פילם. כבית הספר העממי הצטיין נסוימו חיכורים. "עד שטראה עליתי לתיכון והמורה שם הים מליצות. השפח שלי נהרסה לחלוסין, קיבלחי הפס בחיבור, תוך נסיונות לעמוד בדרישות שלו, ולג יכולתי לחזור לשמה תקורמת שלי. או אם אתה לגי יכול לכתוב, תעשה סדשים". כך שורה, שברוב מיסו הוא שותף לכתיבת התסרים, אבל אינו חכותב כשול. מה שמותיר אותן אחריכך אסיר תודה לסופר שנתנ את הספרות ולתסריטאי שעיבד את הספרות לקלוו? ההתעקשות שלו למנות את כל האנשים שהא

מודה על שיתוף הפעולה שלהם, משעממת לפעמה כמו נאומי רשימת השמות של זוכי האוסקר עם הוא ביד: אצל לוי ההתנהנות הואת היא חלק כאוני קצ"ו עקשני, פרפקציוניסטי. במהלך ההקרנה ופא סוא לחלל האולם החשוך את תרגום הדפליקות כהונניה וביידיש, ששיבוצן בווידאו התעכב יום או יומיים בועם ההקרנה הוא עושה מה שאף במאי לפניו לא לפי בסיטואציה רומה. הוא מציג לפני העיתונאים אה עד לפיד, עודכת הסרט, את אילן וידצברג המוסיסה

במשך כל תהליך עבודה על סרט אני שוסף מרוצה מתוצאה, אתר כך אני כא ורואה מים נפלא

^{ויות} סופר פארם הפתוחות עד פ בערב: אוביציון, שפירא-פתמ־תקוה, כפר סבא, גיות, זילה-ירושלים, נאר שבע. .03 900011 70 9310 TEM

ובוטריקים

רשת חנויות ארצית לתרופות,מוצרי יופי,בריאות ונקיוו

אלמקס /

משחת שיניים

קרסט

חבויות סופר פארם הפתוחות עד סד בערב:

נוה אמירים-הרצליה ' גנעת סביון

עתה בכל חנויות סופר-פארם ש מבצע התרמת דם 🎔 הנערך בשיתוף מגן דוד-אדום,

שהפר כבר למסורת בסופר-פארם, התורמים דם בסופר פארם יקבלו ביטות דם לשנה להם ולבני משפחתם.

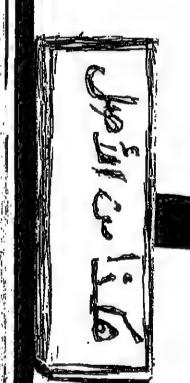
מבאע מדידת כוכסטרוכ כדי לבדוק את רמת הכולסטרול בדמך –

רמת כולסטרול גבוהה מדי מסכנת את הבריאות"

ורול: י	אדידת הכולסט	אלה זמני התרמת הדם ונ
15.30-21.00	18.0.85 'X OF	איינשטיין 43 איינשטיין
15.30-20.00	יוס א' 19.6.88 .	ארשבע רח' המשחרים סל.
16.30-21.00	50'0'2' B9'9'0Z	זשלים רח' בורלא B, ניות
15.00-21.00	21.6.88 ') 라브	ישלים מרכז מסחרי גילה
11.00-21.00	יומ ד' 22.6.88	ביון איילון רמת גן
11.00-21.00	22.6,88 7 00	כמכר צומת גלילות
15.30-20.30	יום ה' 23.6.88	תחרונקות רח' חובבי ציון 2
15.30-20.30	יום ה' 23.6.88	תח"וכקוה דה' שפירא 43
09.00-16.00	24.6.88 '1 D)	פריסבא אוסטושינסקי 3
09.00-16.00	24.6.88 'l Di	רצליה מרכז מסחרי נוה אמירים
11,00-21.00	26.6.88 'X DF	בעת סביון מרכז מסחרי חדש
11.00-20.00	יום א' 88.8.000	יפה מרכז חורב

מכנדים מרשמים של כל קופות החולים רב מכר, קניון איילון, דמוד אגיג, מרכז חורב – חיפה. מכבדים אוד כל כרטיטי האשראי הוצת שומרת לעצמה את הזכות כל החנויות פתוחות במוצאי שבתי ולמעט באר שבעו - להגביל את כמות הקניה.

בטיילת בת"א: "זו פעם ראשונה שאני כאן ואני תש קשר למקום. זוה שונה מאור משווריה, נחמד, אבל קצת

בשבילי ולשהו סנטימנטלי, בכלל לא הגיוני. כל הצשיכה שלי מנה על בסיס רגשי ולא הגיוני".

האיורים בגוף העקפע

קנקן קפה, ולמזרג אותו – בתוך הארון – לפגלי הנוכחים. אסור להוציא מהארון את התכולה, כמכך.

כמוכן. פעם אפילו הצטלם ככה לטובת וציון

"היפוכונדריה זה חלק מהאישיות. לא

משהו שצריך להסתיר, ומצד שני 🗓

את הקריירה הרפואית שלו התחיל כרופג

בבית כלא בשווריה, אחר מבתייהכלא כו משוכנים

האסירים האלימים ביותר. שם למד שיעוד חשוב

כרשמים ראשונים. "הוצלה הראשון שהגיע אלי נכוס

למירפאה והיה מפחיד נודא. גדול ומרושע, נראה כם

נוכל איום. מיר אמרתי לעצמי שהוא בוודאי מושל

מסוכן. ואחריו נכנס איש קטן וקומפקטי כזה, נוזה

כמו ברנש חביב – והוא היה האסיר. זה האימתני

שְלפניו היה חסוהר. ככה למדתי לא לשפוס אנשים

לפי המראה החיצוני שלהם". והיונה גם הפעם שהלך

לאיבוד בחצר הפנימית של הכלא ועקבו אתיו

בקריאות רמקולים ואלומות אור ורקודים, ואסיוים

שרצו שיחתום על כל מיני אישורים, אבל כל הַ היה

שיכתוב לטלוויזיה, למרוח שומא מעדיף את התון

"פתות רוח וצילצולים, לא עושים הפקה בדולה מק

דבר" - ומתכונן לצאו הרומן היציני שלו נשוויי

הרומן, אגב, נכתב במקור בשוודית, תורגם ליד

אמריקני לאנגלית, ויצא לאור, כאמור, כבריטניה

כי העלילה מתרחשת כארצות הברית".

שרווקא אמריקני תירגם אותה לאנגליול שוקה אות מעולם לא היח בארצות הבריח. "אבל יש ליינס

"כי רק שם זה יכול לקרוה", זו גם המינה

(ותמשך בשמול 18)

לכנה דווקא שבו?

עכשיו הוא עובר על סידרה קומית וחשה

לא משהו להתגאות בו".

טלוויזיוני כשיצא הספר.

למד לקרוא עברית "עם הסימנים מעל ומתחת לאותיות". אבל שכח. מאכא שלו למד את אמנות משחק הפוקר. כן, זה עם הקלפים והכסף. ככה מימן חלק מהלימודים ועוד כמה שגעונות, כמו הכגרים המוזרים שהוא אוהכ ללבוש. לא למירפאה, חס ושלום לאבי לא צריך את הבגדים האלה כל יום, רק: פעמיים־שלוש בשכוע"), אלא למסיכות, למשל. "בגרי

קרקס", הוא נוגדיר אותם. מה זה בגדי קרקס?

"כאלה שאחרים לא לובשים. הבנים שלי מגדירים אותם מכוערים".

"למשל ז'קט בכל צבעי הקשת, שאפשר להתעוור כשמכיטים כו, למשל מכנסי זמש".

"בדרך כלל אין כוגויות, למה מי המטורף שיקנה

אותם: או אשתי תופרת אותם בשכילי". נחמרה האשה, קטרינה שמה.

דויא כאן איתך?

הרוקטור מרים את המפה, נעלם לרגע מתחת לשולחן, שב ועולה, מסיט את משקפיו למקומם וקובע בפסקנות, "לא, היא לא כאן". ואתרי שהוא מסרר את השיער הוא מוסיף, "אכל היא כאה איתי לישראל. היא

אשה חוקה היא צריכה להיות. היא המנהלת היום את כל הצד העיסקי של כתיבתו (במרוצת השנים הוא נהפך לבית־חרושת לא קטן לספרים) וגם את העסק המשפחתי של השטיחים הפרסיים, מורשת האבא, זה שלימר פוקר. אבל כמקצועה היא רוקחת. כיניהם אפשר לפתוח סניף קטן של קופת חולים.

"לתפחדים תפיסות, יש חידגול יבש כהכנה לאכילח ארוחה במשוס. להזמין כמה זוגוח חברים לארוחת ערב ולאכול אוחה בתוך הארון".

Biagaia 48

"ב־1912. השנה כה התקיימה האולימפיארה בשטוקהולם. באוגוסט נהיה נשואים 20 שנה, זה כרוך. זה הדבר שהחזיק הכי הרכה זמן מעמר כחיי כלי שינוי. פגשתי את קטרינה בנשף סטודנטים. כשבאתי איתה לאיזה מיפגש חברים וסיפרתי שוו הפעם העשירית שאנחנו יוצאים כיחר, לא האמינו לין זה לא נראה

קטרינה, מתכרר, לא רק התחתנה איתו, היא גם התגיירה למענו. יותר נכון לומר, למען הילדים שתיכננו. 'קורם היא בעצם לא היתה כלום מבחינה רתית, כמו רוב השוודים".

לסני כ־13 שנים קם יום אחר נכוקר, ככה הוא אחר הפציינטים שלו"...

אומר, והחליט שכראי לכתוב מדריך להיפוכוברר. אז ישב וכתב, ומכיוון שלא זכר שראה משהו כזה בחגות ספרים, חשב – אתרי שנתן לקטרינה לקרוא והיא אמרה שזה מצחיק – שאולי כראי להציע את העניין לאיזה מו"ל. הראשון אמר לו שזה כתוב לא רע, אבל לא יעניין אף אחר. השני אמר לו אותו רבר. גם השלישי אמר לו אותו דבר. הרביעי גם. החמישי אמר

ניסו – והצליות מעל ומעבר למשוער. מה פירושז פירושו של דבר שהוא היה שנתיים כרשימת רבי המכר כשווריה, חלק מהזמן בראש הרשימה. זה אומר שבעקכות הספר (וזה שאחריו, שהוא מעין המשך) נוצרה סיררה קומית לטלוויזיה (שהוא כמוכן כתכ), שגם היא היתה ראשונה כדירוג הפופולאריות.

בישול אתר, ביחר עם שותף, וספר אחר שהוציא בהוצאה

מכבר הוציא לאור רומן, באנגלית, בבריטניה. כאוקטובר הוא יראה אור גם בשווריה.

מה זאת אומרת שוודיה ארץ קטנה? ואיםה

"זו פעם ראשונה שאני כאן ואני חש קשר למקום.

ושוורית, איאפשר להתעשר שם מספריםו

בספריו הוא צוחק על החולשות שלנו. תשעה ספרים עוסקים ביחסי רופאים הולים ובעיקר נמוחם של רופאים ו"רק רופא אחר אמר שאני עושה עוול לקודילת הרופאים, אבל הוא לא היה חבר שלי, נעש יריך"), והאתרים נוגעים ככל שאר תחומי חולשותיו. למשל מַרדיך לחיוורים, שנקרא "כמובן שאתה ווש איך להצליה עם כן המין השני", או "אין ספק אה -יכול לסוס", שהוא מדריך לטייסים שפוחדים למום,

"בוא ננסה". דיילות מופרעות ושאר יצורים שפותדים מננהים. למשל מהד "למשל יש תירגול יכש כהכנה לאכילת אחתה במטוס. לשם כך יש להזמין במה זוגות חברים לאיוות ערב, ולשבת לאכול את הארוחה, כולם ביתר, נתוך הארון. המתקרמים יכולים לשלוח בסוף תורן לוביג היסטריה מהיפוכונדריה.

ואחרייכן כבר אייאפשר היה לעצור אותו. 20 ספרים כתכ בשנים שעברו מאו, מהם ספר אחרת מההוצאה הקבועה שלו, בלא שם, כרי לברוק אם הוא מסוגל להצליה גם כלי השם

של עצמו. הוא הצליה. לא

"כי כולם אמרו שוה בלתי אפשרי להוציא באנגליה ספר, וכי שוודיה בסך הכל ארץ קטנה, וההצלחה בה נשארת במימרים מצומצמים".

"ישראל היא בשבילי משהו סנטימנטלי, בכלל לא הגיוני. כל המשיכה שלי הנה וההתרגשות היא על בסים רגשי ולא הגיוני".

איך אתה מתרשם מהמדינה? זה שונה מאוד משוודיה, נחמר, אכל קצת קריר"...

"לא, אי אפשר. אני משלם המון מיסים. אנחנו מגיעים כמעט עד מאה אדווי מסים. התפרנסתי בכבוד, אבל לא התעשרתי. תראי, כל כוכבי הטנים השוודיים הולכים לגור במקומות אתרים כעולם כשהם מתחילים

"הרופא המצחיק", מכנים אותו בארצו: ער לרומן האחרון, הרציני ההוא, שעוד לא יצא בשוודיה, כל ספריו היו ספרי הומור וקריקטורות. כן, הוא גם מאייר חלק מספריו ויש לו דמות קדיקטורה של רופא שמככבת כבר תשע שנים בסיררה מצויירת כמגאזין שבועי. "כבר שנים אני מנסה להרוג את הרופא הזה והשבועון לא נוחן לי. אולי כשנה הבאה, כשיחנוג עשור להולדתו, ירשו לי סוף סוף לרצוח אותו בידי

מבצעים והנחות ענק

אפשרות ל – 24 תשלומים לא צמודים מעל 2.75% ש"ח בריבית

חניה בשפע ★ פטור ממע"מ לעולים חדשים ★ המלאי מוגבל

במבחר בדים מחיר רגיל 3340 ש"ח

מחיר מבצע 1890 ש"ח

מערכת ישיבה

טערכת ישיבה לכולון 1+2+3 מרופדת בעזר במבחר צבעים

מחיר וגיל — 1540 ש"ח

2499

פינות אוכל

שולחן עגול + 4 כסאות

מעץ בוק

מחיר רגיל 1310 ש"ח

מחיר מבצע 899 ש"ח

מחיר מבצע 9999 ש"ח

173 שיח x 25 תשלומים לא צמורים, מערכת סלון בדמוי עור (שולחן) + (3 + 2 + 1) (שולחן) + (ענול עם 4 כסאות מעץ בוק) מיטח זוגית עם 2 שולחנות לילה ומזרון קפיצי אורטופדי

הצעה מיוחדת

TENTANT TO THE PARTY OF THE PAR

שולחנות כתיבה

שולחנות כתיבה עם מגירות החל מ־1999 ש"ח

שולחנות מחשב עם מדף נשלף nad ares man

חדר ילדים קומפלט

הכולל מיטח, ארון 2 דלתות.

שולחן כתיבח

מחיר רגיל 1542 ש"ח

מחיר מבצע 799 ש"ח

כסא נועם 8 מצבים -- 99 ש"ח

כל המוחנים מהמלאי ורהיטים מהתצוגה

לדוגמא מזרון זוגי אורטופרי 140X190 החל מ־199 ש"ח

מזרונים

מערכת ישיבה עם כריות מתהפכות תלת מושבית + דו מושבי + כורסא

בהנחות 20% – 50%

מחיר מבצע 990 ש"ח

08-229546 ע"ר ע"ר, מושב ניר צבי (מולצריפיו) 18-240540

VISA

19.00-9.00-12

כסאות תלמיד מסתובבים

יחידות סטריאו במבחר דגמים

החל מ־199 ש"ח

רהיטי מרפסת וגן

שולחן גן + 4 כסאות

תוצרת איטלקית הכל מפלסטיק

מתיר רגיל — 295 ש"ח

מחיר מבצע -- 199 ש"ח

מערכת ישיבה

מערכת ישיבה לסלון 1+2+3

מחיר רגיל -- 2320 שיח

מחיר מבצע 1599 ש"ח

ספות נוער

פת נוער מתרוממת כפולה

עם מזרונים וארגז מצעים

מחיר דגיל -- 530 ש"ח

אָנו מכבדים כרטים אשראי וייוח.

שיער, כמו בבגדים של קיץ זה, הכל הולר. קצר וארוך, מתולתל וחלק. כל כך הרבה שני ספרים שהם בראש אחר. מה שנגמר זה 🦰 לא פחות משהיו ואף יותר. כדי להְשיג מראה טבעי ראשי הקיפודים, הפיאות המגולחות, התסרוקות ווודר, מבהירים עכשיו את השיער, לא בצבע אחר אלא הבוטות והקשותות. גם כשיער, הרגש הוא על רכות

היא גם מסר נשי ואירוטי. גברים אוהבים שיער ארוך. חרשה, מפזרים אכקת צבע על השיער, כרי ליצור נשים הכמות תמיד ידעו את זה. עכשיו גם האופנה מראה טכע, כַלִי פסים מסודרים. בעד. אם בוחרים בתסרוקת גמישה, עם שיער כאורך נכון, אפשר לשחק בו, בעזרת ג'ל ומוס, בין משוך לאחור, מבריק וחלק, לבין פרוע מתולתל או מסולסל. לשיער שצבוע בכמה גוונים. זהו תהליך מסובך, להשאיר את כל האפשרויות פתוחות, לחרשי הקיץ שתובע מיומנות. תשאלו אצל הספר שלכם.

וצכעה את השיער שלה לחום. כשמרונה עושה שינוי כזה, גראה את זה ברחוב, כשמליוני גרופי'ס שלה יעכרו מכהיר לכהה. גם ככנס בינלאומי חשוב של מעצבי שיער, שנערך באחרונה כפלורנץ, הצבעים הכולטים ביותר על ראש הרוגמניות היו חום ושחור.

מרונה, זו מהשירים והסרטים, גמרה עם הכלונד

האם הכלוגריות יורדות מראש רשימת אפשרויות עוד לא היו. קשה מאוד למצוא המוערפותז עדיין לא. פסים וגוונים זהוכים הם "אִין" בשניים או שלושה גוונים. זה קצת יותר מסוכך וממושך, אבל נראה הרכה יותר טבעי, אפילו מציירים רעמת שיער ארוך ומטופה, היא לא רק תסרוקה, את הפסים לאורך השערות עם מכחול. בשיטה הכי

שחור ותום זה יפה

גם אצל חומות ואדמוניות, הנטיה היא לעכור משיער צבוע כולו באותו גוון שנראה משעמם ואחיד

הראשים הבולטים: ראש תלתלים כמו בתמונה של אחת המדונות של רפאל, או תסרוקת קצוה ומתולתלת, שמזכירה את היפות של שנות השלושים, בדרמות האנגליות, עם עורף חשוף, רצוי באוך של ברבור. גם תסרוקת של שיער חלק משוך מהפנים

לא רק העורף חשוף, גם המצח – תשכחו משני שגולש ער לעיניים. לפחות כקטע הזה של הפנים אפשר יהיה להזיע כגלוי. מי שרוצה להקרים את הקטע הבא של אופנת התסרוקות, תאסוף את השיער לאחור, בתסרוקת בננה חלקה, כמו בשנות השישים. כבר עכשיו ברור שבסתיו חוזרים לראשים מאורגנים ומטופחים, עם שיער מחוזק בסיכות, לאורך הראש, ממש כמו אז. לדוגמניות הפאריסאיות שהציגו את בגרי החורף החדשים, אפילו ניפחו אמת השיער לגובה, כמו כשנות השישים.

גם גברים עושים את זה

בצכעים, מה שחרש זה שאת מקום החמצן. תופשים חמרים טבעיים. יש צבעים שמבוססים על מבהירים עם אנזימים טבעיים, הרבה יותר בריאים לשיער, לא מייבשים כמו החומרים הכימיים. בארץ, יש צבעים המבוססים על בסיס לא מחמצן ובלי אמוניאק, רק כין אלה שמיוערים לצכיעה עצמית בנית. קראו את אותיות ההסבר הקטגות, כדי לגלות

את המרכיבים. בתכשירים בשיטת העשה־זאת־בעצמך, יש גם משנים את צכעו. הצבעים הזמניים, עושים אינסטנט שינוי ונשטפים מהשיער לאחר כמה חפיפות. טובים לנסות בעזרתם גוון חדש ולכסות התהלה של שיער

הקונים הטוכים כיותר של צכעים זמניים הם גנרים. לא רק כארצות הכרית גברים צוכעים את השיער, גם ישראלים עושים את זה. כל שנה יותר, מרווחים האנשים שמוכרים צבעי שיער. קונים אותם ומורחים על הצרעים בכית ,ומורידים תוך חצי שעה, עשר שנים מהפנים.

את השיער בסלסול תמידי. כדי לצאת עם ראש על ידי תיכגות מיוחר. בסלב הסופי, הלקוחוה) מקבל מתולתל ולא חרוך, צריך לכרוק היטב את המיומנות של הספרוית). זה הקטע הכי מועד לכשלוגות, בדרך הרבה צבעים זמניים, שרק מכסים את השיער ולא בלל בשל שהייה ארוכה מדי של נוול התלתול על בארצות־הברית המכשיר מצוי במספרות רבות. הראש. מי המלח והשמש נוטים להחליש את השיער, לכן, היזהרו מסלסולים בנקבוק.

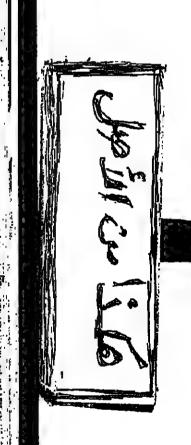
המכשיר החדש כיותר במספרה הוא ה"תדמיון". שילוב של מצלמת ויראו ומחשב, שמאפשר לנו לראות איך חיראה על הראש הפרטי רעמה כמו של פארה פוסט, או כל תסרוקת שבאלבום הצבעוני. הלקוחוהו כוחרים מתוך מאות תסרוקות שכקטלוג שתי תסרוקות. פני הלקוחה מצולמות כמצלמת וידאו הראשים החדשים שתובעים נפח, מפתים לטלסל והתצלום מועבר למסך. התסרוקות מותאמות לפנים שתי תמונות מחשב עם התטרוקות שבחרו.

התהליך נמשך כחצי שעה, ועולה זו ש"ת. ה"תרמיון" מאפשר לנסות שינויים רראסטיים בתסרוקת, כמו לקצר שיער ארוך מבלי לגזור אף שערה. גם גברים נעזרים כו. לפני שהם קונים פיאה או הולכים להשתיל שיער, במלחמה נגר קרחת נוצצת. בארץ, רכשו מכשיר כזה, בינתיים, רק שתי מספרות. "רוק הייר" ואסף קוסטין. חסרונו של ה"תרמיון" שהוא מציג מצלום חזית כלכד, תסרוקת צריך לראות גם בפרופיל. הדור הבא של מכשירים אלה יטפל גם כמראה הצדדי של התספורת.

Bipeaio 50

51 Biaeaio

משהו:

שנוע הספר העברי בסימן פריחה. השנה כבר אפשר לקנות ספרים חדשים חדשים חדשים, עדיין בגליונות דפוס, עם הוראות להגהה, חיתוך, והרכבה עצמית בבית.

על מסעי להקות הקיץ

הקיץ הגיע, הלהקות יוצאות לדרך. הנראנד־סור הגדול החל. כמה מהכוכבים המחופים ינותו גם בארץ. מעמוד מודפס שבידם יקראו: "שלום, ארב טוב". ואולי, אם הם כאן, האמרגן גם יוסיף להם: "מזמן לא היה לי קהל מכוער כל־כך", לסיפוק טעם קוני הברטיסים.

מייקל ג'קמון כבר היה השתא כסיבובו האירופי, ברום ספרינגסטיין צפוי, יו שתיים היו נשנה שעברה באירופה ובישראל טו, והפינק פלויד יועו גם הם סיבוב קונצרטים, ויקכצו עוד כמה פרוטות לימי זיקנתם. ממש כבר אי־אפשר יותר להעריך אמן ממרחק. תרצה או לא תרצה הא נוחת כדלת כיתך ומחרב את כל ההילה שלו. עוד מעט קט ואין הברל כינו לבין להקת

מילון מהתיים – מילון לכל החיים

"ספרית מעריב" גאה להגיש במחחרה

מיוחדת-את המלון העברי/אנגלי/אפריקני/

עברי מאת שמשון ענבל, בהוצאת ש. דק

למה דווקא המילון הזה כזאי

* הוא מעודכן ומיועד לעוד הרבה שנים

+ הוא קל מאוד לשימוש – אתח מוצאמי

+ הוא חדיש וחי – הכילון מצלם את המצו

הקיים בשפות העברית והאנגלית ומחוחלן

* הוא כולל ומקיף – תמצא בו מונחששון

יש בו דגש מיוחד על אנגלית־אמרקני +

– תב תסרטים והספרים תמגיעים אלים

מקורם בארה"ב. לכן תמילון נותן ביטדלצה

הביטוי האמריקניות וזה במסף לאנגלית

* הוא מופיע בעיצוב נאה ומהודר -ממש

אמץ גם אתה את מילון שבות האלפים של

שמשון ענבל ומצאת לך מתורגמן וחבר

צמוד ויעיל ליום־יום ולעוד שנים רבות.

דרוש את המהדורה המיוחדת ש

חשוב שיהיה בכל בית!

באף מילון אחר, ובמיוחד ערכים מתחום

ממדע, מרפואה, החי והצומח, מחשבים. טכנולוגיה, משפט, דיפלומטיה, צבא.

על מה שנהוג לומר, כולל הרבה מלות "סלונ".

ומכאן שמו – מִילוֹן לשמת האלפיים.

את הפרוט המבוקש.

מוסיקה, ושאר אמנויות.

יפה לעיון

ספרית מעריב

המחיר כולל מעימ ומשלות

אני עוד זוכר את הפעם הראשונה כה ראיתי להקה זרה בחיים. הייתי אז בקיבוץ, ילד בכיתה יוד אלף. היה לי קרוב רחוק בעיר ואבא שלי). המלדן גיים הגיעו לארץ. הגולדן גיים. מילדי המשק הייתי היחיד שהיה לו פטיפון. היינו בני הרוד שקראו לזה פסיפון וצחקנו על מי שקורא לנה גרמופון. אחרייכן קראו לזה היי פיי וצחקו על מי שקרא לזה פטיפון, ואחרי־כן הגיעו אלה סקראים לזה סטריאו, והיום כמרומני מגוחך לומר סטריאו ואומרים מערכת – אם ככלל עוד מקשיבים למוסיקה במקום לראות אותה בווידאו. סליתה על קפיצה זו הצידה הממחישה את הסכנות שבהיסחפות לזכרונות.

בכל אופן, לא רק פטיפון היה לי, אלא גם תקלים. התקלים שהיה לפטיפון היה תקלים של הנולדן גיים. עד היום איני בטוח שמישהו נוצינות צדיך תקליט אחר. הכל נובע ונוצר משירי הכושים הראשונים. לחברי במשק היו תקליטי האורנים ו"אוקלהומה", אלא שלי לָא הה אף פעם אורך־רוח לנסיונות כני הנזע הלבן לשאת קולם בשיד.

פתאום נודע לי להפתעתי שהנולדן גייט מניעים לארץ וכי הם יופיעו במועדון הלילה כליף". אתנו קרוב שהוכרתי קודם היה איש מוערוני לילה, ובאותו זמן היתה לו איזו אמריקנית שרצתה להיות חביבה אלינו, וככה אני ואחי לבשנו סוודרים חדשים והוסענו ל'כליף". היינו ראשונים כמקום, ותפסנו את השולתן הכי טוב. התשלום כלל משקה ראשון. תמנתי ויסקי עם מים כדי לעשות רושם על

היכינו. "ילדים, אולי אתם מוכנים לעכור לשבת כמשם אתר, רואים טוב גם משם", היה ניגש אלינו מלצר כל רגע, כשהמקום החמלא.

אמרנו "לא", ונצמרנו לכוסותינו. בסוף עלו הגולרן גייט והופיעו. החצי

הראשון, שהיה ספיריט'ואלס, היה באמת מהמם. בחלק השני הם הרסו לי סופית את הערכת האמנים. הם שרו מה שהם חשכו שמתאים ל"כליף": לדוד משה היתה חווה ומיני שירים

דילן, זכוב דילן, מה הוא עושה? צם. ועוד מישהו היה באיטליה בסיבוב בשנה שעברה: דייויך בואי. כטלוויזיה האיטלקית

מוקרם כרי לחכות להופעה שבערב.

רשמתי לי על פתק שורות מראיון קטן

שהיכה את ליבי, כי הוא נראה לי פתאום שיר

יותר יפה מכל שיריו של דייויר בואי או איזה

שהוא כוכב אחר. מזמן היה לי חשד שמעריצי

האמנים הכדהם היצירה האמיתית. חכו, אני הולך

למצוא את הרף. שמרתי אותו באיזו מגירה.

זהו, חזרתי. מצאתי. היה שווה לחפש:

אימרי לי, למה באת לכאן:

אני אוחבת את דייויד בואי.

השירים שלו, אני הולכת לכל

יש לו אישיות, יש לו כאריזמה.

במה הוא שונה מאחריםו

הופעה שלו.

מה פירוש לאהוב את דייויד בואיז

הוא בשבילי הכל. אני שומעת את

הטריפוליטנית, רווקא. גם זה שיעשע אותי.

בנעורינו אכלנו ביום כיפור כדי להיות כמו בוב

ריאיינו מעריצות שבאו לאצטדיון ככר ככוקר

בכל אופן ביציאה משם, בשעה מאוחרת מאור "כליף" בסך הכל זה לא מקום גרול. לחצתי

Thank you for coming

הבנתי סופית שאין לי מה לחפש בהופעות

מתרגש מזה יותר. בשנה שעברה יצא לסיבוב גם בוב דילן, הגיע

מלאי עליצות כגון זה. שירי הופ הופ הי הי.

לאחר מהם, והוא אמר:

אמרתי את השטות הבנאלית:

Thank you, it was very nice ודרנשתי מה שמוגדר בדייקנות כפאדיהה.

של אמנים, ואם מישהו ראה אותי בלהקת רנסאנס או בממפים סלים או במופע של זמרת ברזילית בלתי נשכחת, נו איך קוראים לה; בפארק הירקון, בסדר, או הייתי. אני חי את החיים המקובלים על סביבתי, מקיים את הטקסים כהלכתם, אף הולך לסאנקאיי ג'וקו. אכל מאז אותו ערב עם הגולדן גייט אני לא

בלילה, הם עמדו ואפשר היה ללחוץ את ידם.

לארץ ועורר גלי השתפכויות שקצת הצחיקו אותי. הוא היה, אגב, גם ברומא, וכא לתפילח יום עיר יפה סייאנה, מלאה בהיסטוריה. כיפורים בבית כנסת קטן של הערה מלאה בהיסטוריה, וזה הכל.

ווינוק מלשווינא

לפעמים אפשר למות מהקוראים. אני פותח את מעשפות השבוע, ומאחת מהם נמשך התוצה הציור הוה, אלוהים יודע כאיפה הם מצאו אותו,

למאיר שלום רב, חשבוע בסיורנו ביח היולדות קלענו את התמונת הבאח –

Trist 1411_

יותר. מזרחי הכין שחייכים לפעול. שיחה עם ונדל ונבחרת אירופה, שכיקרה כאן, יצאה את הארץ כשהיא אוספת אל חיקה את ג'מצ'י וגם את ברקוביץ'. ועם

מה מניע בעצם את שמעון מזרחיז כסף הוא לא רואה מהעניין. להיפך. הוא מקדיש שעות רבות לקבוצה הבוגרת ולא רק. מזרחי הולך למשחקי ילדים ונוער, ולמשחקי הנשים. לא רק כדורסל. גם כרורעף, כדוריד, הכל. כמעט אובססיה. הוא מעריץ ואוהר שרוף של מכבי תל אביב בכדורגל. מספרים שלפעמים הוא עולה על טיסה מוקרם מהרגיל כדי להספיק להגיע לבלומפילד. העולם שלו סובב סכיב הקבוצה. הוא אוהב את המתח, האקשן, התהילה. מזרתי יורע ששנה אחת כלי אליפות, או עזיבת התפקיד, יהפכו אותו לעוד עו"ר. התהילה תשכח. מזרחי יבטל את הכל לטובת אהבת המוערון. אברהם פלדה: "הוא נכס לכל אגורה. הוא אוהב את המועדון ומקדיש לו הכל. הוא שונא הפועל, אכל לא את האנשים כהפועל. הוא שונא את הפועל על רקע איריאולוגי וזה יפה. אין כבר אנשים כאלו. אני מעריך אותו, למרות שאני לא תמיד

נסיעות לחו"ל הן חלק כלתי נפרד ממכבי. מזרחי אוגר בידיו את כרטיסי העליה למטוס, מארגן את כולם. חבר הנהלה אחראי, לדוגמא, להכיא ארטיקים, שני את 🕨 המפיוח, וכך הלאה. כולם מאורגנים כמו מכונה משומנת. מילת המפתח היא יעילות. לא מחכים דקה. דואגים להם ככל מקום. השנה פתחו בגרמניה לשחקנים זרים של מכבי את המזוורות, כאילו היו סתם בני אדם, כמוני וכמוך. מזרחי רץ מיד למנהל המכס במקום, וזכה להתנצלות. מזרחי מוכר כמעט בכל נמל באירופה. פעם הוא אפילו אירגן לאולטי פרי לצאת מהארץ למשחק ביוון ללא דרכון! מזרחי העמיד את דיברתו שאולסי יהיה צמוד אליו. זה הספיק. גם לשלטונות יווו.

במטום עצמו מיד נפתח תיק הששיבש. מוני פנאן, חבר הנהלה שבימים כתיקונם אפשר לראות אותו כמשחקים מקלל ויורק על שחקני היריב והשופטים, הוא הפרטגר החביב על מזרתי. ככל הזדמנות יפתת הששיבש. חלק השחקנים בא לראות את ההתמודרות. פנאן סוחכ את התיק לכל מקום. מזרתי, כמו כל שחקן שש-בש, משלב כיטויים כמו, "הנה אני הולך להכיא אותה בששישש". ברגעים האלד הוא כאחר העם. כמעט.

בארוחות בבתי מלון הקבוצה, מזרחי, וההנהלה. יושבים ניחד. רק בחתונה של מוטי דניאל, פתחו לו ולברנוביץ' שולחן נפרד, הרחק מכולם. כבור. לפעמים כשהמוזה טוכה, גם העיתונאים יושבים איתם. הוא לא יוצא עם השחקנים לקניות, שומר מהם ריחוק מסויים. "אני לא שומר ריחוק תשאל את השחקנים". האמת היא שקשה. השחקנים מעריפים שלא לרכר עליו. כמיוחר הצעירים. באוכל, מדברים גם על פוליטיקה. מזרחי ירוע כימני. אומרים עליו שהוא הרותניק שרוף. בימי האינתיפדה, עיתונאים שמעו אותו אומר, 'רק אנחנו אשמים שנתנו להם להרים את הראש". מזרחי: "אני מעריף שלא להיכנס לפוליטיקה. אבל אפשר להגיד עלי שאני לא שמאלן". שוב סמנטיקה.

הוא לא יתן לאיש להתקרב למחלקת הכדורטל. יו"רים קודמים של אגורת מכבי, כמו פלומין, או בוקשפן, שניסו לכרוק את החוזים הכספיים, הורחקו במהירות יעילה. מזרחי לא מחלק את ההצלחה. עם בוקשפן היה לו ניכוח מר. בוקשפן דרש לרות וללחוץ את ירי השחקנים, מזרחי סירב. רק לאחר ויכוח כטונים גבוחים אילצו אותו להסכים. אין על החווים של שחסני הכדורסל פיקות אפילו ראשי אנודת מכני לא יודעים על זה הרבה. מזרחי רואג שהמצב ימשיך כך. כל עוד הקבוצה מצליחה, אי אפשר להתווכה איתו.

יחס מורכב מאור יש לקבוצה עם העיתונות. כעבר הלכה העיתונות עם מכבי. ריפרה אותה כאהבה מורחי ידע לשפח את הקשר הוה מסיכות עותונאים לפתיחת עונה סמול טוק מרענון שתטתיים בחלוקה

សរជខ្មារ 54

"אין לנו רשימות שחורות כמו שאווורים עלינו, אבל אנחנו יודעים להבדיל בין עיהונאים שתביאים אח מה שהם חושבים לביו מי שמדאש תבטאים תגומה ולטויולת נגדנו".

תיקים ועטים צהוכים. השנים שחקו מעט את היחס, מה גם שקם דור אחר, שלא ירע את שמעון. מזרחי הביא את מונח הכספת למכבי. הוא הפך את הקבוצה למעין חסמב"ה. שום סוד לא ידלוף התוצה. מכבי מכבסת את הככיסה רק בבית.

בעבר העיתונות לא פרסמה גם דברים שידעה. כך למשל כשאולסי הסניף קוקאין במקום לבוא למשחק בגביע אירופה. למרות שהעיתונאים ידעו, אף אחר לא כתב זאת, מלבד "העולם הזה". גם השנה היו מריבות סולניות בין קליין למיקי, אבל תסמב"ה היתה במיטבה. חשוב לזכור שהפחר עדיין שורה. מזרחי נוקט בשיטת המקל והגזר. במסעות לחו"ל מכבי נותנת לעיתונאים יווט נפלא. דואגים שיהיו איתם ככל מקום, לא עוזכים לאימון כלעריך. "תרגיש סוכ איתבר". אומרים לך, "ושאנחנו נרגיש טוב איתך".

במכבי תל אביב קוראים כל מילה שנכתבת עליחם. לא ינום ולא ישן. גם כשהם בתו"ל, לצד הקתה של הבוקר הם מקבלים מהארץ דיווחים טלפונים. הקו הלוהט. מזרחי וחכריו מאוד פגיעים ורבישים. מילה שלא כמקום יכולה לעורר את חמתם. הם יכואו ויאמרו לך את דעתם על הכתבה. ינסו לשבנע אותר שטעית. לפעמים הם יתנו לך הרגשה שאתה עובר למעשה אצלם. כך למשל קרה לעיתונאי מעריב בועז ביסמום, שרואיין בטלוויזיה הצרפתית על מכבי תל אביב. בסיום הראיון ניגש אליו מזרחי, ואמר לו כסון נותי, מה פתאום התראיינת על מכבי ללא רשותיה אדר כך דרש לדעת מה אמר ביסמוט על הקבוצה. "כשירור חוקר". נוסח מזרחי.

עיתונאי ספורט נוסף ממעריב, קובי שמיטוב, הוא חסף את הפנקט, ודרש לדעה מה כתוב פו. זה היה באירוע שבו הוציאו למורחי את האוויר מצמיגי' המכונית, לפני הררבו בפליק אוף. דרך אגב, מזרחי כמובן לא החליף את הגלגלים. היו כמה אוהדים מסורים שדאגו מור לצמיגים חרשים. פעם גם הגיעו ראשי מכבי למנכ"ל מעריב כרי "לשכנע" אותו שעריף שששליתת מדור הספורט לא חסע עם הקבוצה. הוכהר להם שעדיף שיתרכוו בניהול הקבוצה. העיתונאית נסעה איתם, י המשחק, בחדר ההלכשה אמר מוהחי ללי כיונסון הרוק בר

מזרוזי יורד מהמטוס ובידן גביע אירותה. הוא מוכר בבל נמלי אירופה. (צילם: שמואל רחמני)

לה את מגן הביצים שלך". הכדורסלנים אבון שהתביישו.

ינאל לב

נלאדי מרי

ש סיפור שאורי חוזר אליז כל אימת שהוא יוצא

עם כלבו בוני, לערוך את טיול הערב שלו. סיפור

כלבתה של מרי, מלכת הסקוטים. לגביו זהו

האינון הנופני היחיד שהוא דורש מעצמו. צעידה

מאומצת של שלושה קילומטר מסביב לגוש הכתים.

כל ערב הוא נועל את נעלי ההתעמלות שלו. לוכש

תלצה רקה, מכנסי תאקי ויוצא לטיול ערב. בוני,

מפתין בקוצר וזה לאדדנין שורט בדלת ומזנק כפגן

תותה נתפו אל טיול הערב שלו. אורי, במרוצת הומן,

תנוגל שילדי השכונה מקרמים אותו בקריאה "הנה

כלב" או "כלב המוד", או "בוני בוני". ביטויים מכוונים

זל כוני, שנשרך מאהוריו ולשונו משורבכת החוצה,

ואי על פי כן, כרגעים של הומור, הוא קד קירה

וק אימון נופני לשמור על כושרו אלא גם מכחן.

הצעידה קשה פוסע בצעדים נסים מהירים. משתדל

לגמע קילומפר בפתות מתשע דקות. שרירי רגליו

כואבים והוא מתמסר ליסורים כעונג וכל אותה עת

הוג מעסיק את עצמו במחשבות שהוא לוקח כצידה

האנגלים "בלארי מרי", קשור ככלבה של המלכח, אורי

זכר כל פרט מהסיפור. זה היה כ־8 בפכרואר 1587,

נפירת פודרינניי. כאולם ונוצכ הגרדום אליו ונוכלה

מלכת הסקוטים, לבושה ארנמן ובכפפות ארומות. זו

ביתה תמונה רדמטית, מול שחור הגרדום. ואו, כאשר

תרון כפול הלחב ירד על ראשה, זינק מבין שמלותיה

ניבבה כלב השעשועים שלה. כיצד המתירה אותו

כדך לגררום: מה עלה בגורל כלב השעשועים של

המלכהו כאתב כלבים מושבע, חטרידה שאלה זו את

אבל, לא רק השיולים מוכירים לאורי את "בלארי

מיד, אלא גם שכנו מהקומה השניה. אמיר שחר. גכר

מתנד, המגדל תמישה כלנים. כשנה האחרונה יצא

למנסיה ממקום עבודתו כמנהל חברת, ופרש

לגימלאות מחיין המשותפים עם אשתו שלא יכלה

לשאת את אהבתו לכלבים, בתחרות הפסירה תמיד.

אמיר, גבר גכח קומה בעל ארשת רצינית־באילו,

ראבילרותו מתנה מתריך, ומאו, קפאה על פניו הבעת

אימה שהמכה מסיכה, ושוב אין אתה יכול להגיע

צהבתו לכלבים קירבה אותו לגליה ואורי. בוני

אב להשחעשע עם כלבי השקר ספנייל שלו. כשורה

יוד לפיול, היה פוגש אותו תריר עם להקת כלביו

מרוע עובה גברת שתר את הבית אוצי למעלה

מצו שנות נישואיןז את ותעלומה תוו לקחה עימה.

שני הבנים יצאו מהבית. התחתנו. את מקומם תפסו

ובלבים אכל נכרת לוחר לא תצליחה להסתרר איתם

לאיש המפתער מאתוריו:..

לם הכליין.

הסיפור של מרי מלבת הסקוטים, או בלשון

לגבי אודי, הצעירה מסכיב לגוש הבתים איננה

לילרים ונותג כאילו השם תוה כוון אליו.

עיתונאי שפוגע כמככי, גם אם הוא צודק פו מבחינת מזרחי באופסייר.

גם היחסים עם הטלוויזיה הם אמביוולנטים כתי לזכור שמכבי הפכה לקבוצה של המדינה הרכה נומה הטלוויזיה. בזכותה היא הפכה לחלק קבוע מהיתום של הסלון. למרות ואת, מזרחי יודע גם לנזוף מתפה. כשהטלוויזיה שידרה בזמנו סל נצחון שקלעה מבי מול קאנטר, אחרי הזמן התוקי, מזרחי הרים סלפון ליואש אלרואי, מבהל מחלקת הספורט בטלויזה, ורוש להפסיק את השירור. מזרחי: "רק דרשתי שינידו שומל לא נקלע אוצרי הומנ".

אבל ראו שהכל היה אחרי הומן החוקי. "אתה יורע, גם לשביה יש חלקים. הסל נקלע כומן השקר.

גם השנה, כשקליין התפרץ, והרכד שודו שנ ושוב, מזרחי הרים טלפון לחיים יבין, להבהיו לו שהאומה במצב רוח ירוד בגלל התמונות הקשות.

מורחי על העיתונות: "צריך לרעת מה כותנים צריך לדעת מתי מישהו מנסה להתנכל, וליצוד נכונה תרמית שלילית לאנודה. במקרים מסויימים יס להעמיד אנשים על מקומם. אני יכול להגד לו שכשחשבנו שאנשים חרגו מהטעם הטוב, פעלנו בנושא. אנתנו יודעים לקבל ביקודה, אנתנו לא ורים בוואקום. אין לנו רשימות שתורות כמו שאומרים עלינו, אבל אנחנו יודעים להכריל בין עיתואים שכותבים, ומביאים את מה שהם חושבים, לבין כאו שמראש מבטאים מגמה מסויימת נגדנו. לצער, ש 🗷 כאלו שאין להם אמנם תואר רשמי של חברי תוהג של קבוצות אתרות, אבל הם כותבים כאילו הם שליחים שלהם. בכלל, העיתונות מתבה לנפילה שלנו, כדי שאפשר יהיה לכתוב על קבוצה אחרה. לכתוב לל מכבי זה כבר משעמם. מה כבר אפשר לתדש"ו

ולכם אין עידנינאים מפעם? "בותלט לא".

כעניין הזה מזרחי בעמרת מיעוש יש עיתוצים שמזוהים עם הקבוצה, חלק מהם אף נקרא וזנרי המחלקה בעיתונות הספורט יודעים כמי מדובר.

ורודי, כניגוד לשמלוק ושמואל מחובסה מנהל הקבוצה) למשל, יודע להפרו לפעמים בין היריכות הספורטיבית ונין ההיכט האנושי, למרות שבם כארון הבסים שלו לא מצוי כמובן יצוג לארום כמישתי כא לנוס באדום, מזרחי ושמלוק שואלים אותו, "מה, צין לן חולצה כחולה או ירוקה. למה דווקא ארום". אם משה חוצה קווים ועובר לאדומים, גודלו נחרץ בפרדיה המקרים. כך היה עם ויסמן, שמורוזי לא הביע לציות החגיגי לכבודו שאליו תוזמן. אבל מאידך, מניחו הנינ ללווית אימו של אברתם פלדה, איש הפועל. לפני כ היתה שיתה נוקבת כינו לבין שמלוק. האתרון ניסב למבוע ממורחי ללכת ללוויה. מורחי הבהיד לשמלוק שיש הפרדה בין המדים לאדם גם כשאביו של איה מליניאק נפטר, היחיד מבין מנהלי הקבוצות נאין ששלח מברק תנחומים היה שמעון מורחי, למיות שמליניאק מעולם לא אינן את מבבי, ולא תמיד נופב לידיר המחלקה.

השנה מורחי עלה לכותרות גם כוכות אירושים לא תכי ספורטוביים שהשתתף בהם. כך למשל במשחק נוער כדעלוו. טען השופטים בהחלכותם לוע מכבי. מורחי לא התבייש, ובמלוא כובד הליפתו ימו מעל הנדר והעמיד אותם על טעותם. צריך לונה שהוא היה שם על תכן של אודר, השופטים שינוצו החלטתם, כאיגוד הכדורסל היה אחר כל ביני וניו יודה שיקמה ויכוח נוקב, שבמהלכן התעופפו כיסיים למו, "שקרן, טינופת", מזרחיו ילא נינשתי לשופרים אלא למשקיף, גם השופטים חבינו שהם מעו בי ששמעו את התלונה שלי. כדיון עם שילמה הפמח אותו על טעותו". חד וחלם בציכר חלם

מורחי מסתפר מרי שבוע אצל ספר קבוע בניי ומכבל נהגו כה ככבוד, שהקנים סיפרו שבסיום הוא לא אוהב לשבור מסגרה היים אוהב את היבה

מאז, כשיצאו הילדים מהכית הפכה את הריצפה לאליל שיש לשטוף את פניו כל יום, לאבק אותו, לקרש אותו. שטיפת המרצפות הפכה לפולחן שגליה כעקרת בית לא יכלה להבין את משמעותן, אלא אם כן, כמו שאמרה לאורי, "לגביה זה כנראה דיפוי בעיסוק". אכל, ריצפה נקיה וחמישה כלבים מתהוללים, לא הולכים כנראה יחר. יום אחר התעיפה גברת שחר, נטשה את הדירה וגעלמה מאופק חייהם של בני הכית המשותף, ושל כעלה גם יחד.

רעשנית ומטונפת. הריח הרע גרם לווער הבית להקיש יום אחד על דלתו של הפנסיונר בעל הפנים הוועמות, ולבקש ממנו לסלק את המיטרר. אורי, שהוועק כרי לפשר, סיכם כי אמיר שחר ישאר עם שני כלבים,

מאז, אכל הפנסיון חלק נכבר מתקציבו של הפנסיונר. אתת לשכוע הוא נוסע לרמתיגן לכקר את הכלבים שלו. מכיא להם מאכלים טעימים. משחק איתם. מנהם אותם ומתנצל על כך שהוא, בלחצם של בני־ארם, שאינם תופסים את העונג של אדם החוזר

סכומי כסף גדולים בכנק שהוא שומר אותם, כלי שכניו או גרושתו יורעים על כך, קפץ עליהם רוגום והם הגישו לכית המשפט תכיעה על פיה, הגבר איננו אחראי למעשיו, איננו שפוי ברעתו ויש למנות אפוטרופוס על סכומי הכסף הגדולים שדנוא מחזים.

חיש מהר הפכה הדירה למלונת כלכים עליזה, יכול למהר לצאת מכית שאין הוא מוצא כו שמחה. את ושלושה כלכים יימסרו לפנסיון ברמת־גן.

שחר נאבק כזעם. עם ילריו איבר קשר לפני שנים רבות. הם עובו את הכית בחיפוון, ככל שילד

שמות הנכרים לא זכר. המושג "משפחה" היה לגביו טירתה. ומזה שנים, הוא מסתגר כמעגל עולמו הצר עם כלכיו, שואכ מהם כטחון זהנאה ומסרכ ללכת אל המיפגשים המשפחתיים. מאז התגלה סוד האוצר הגבון .שלו. הפכו בני המשפחה טררנים יותר. חצופים יותר.

"לכל הרוחות את הכסף הוה עשיתי במו ירי, מה רוצים ממני השוטים האלהז אני לא ירשתי פרוטה מההורים שלי ואת הכסף הזה אני צריך פשוט למען... (חייך חיוך שלא כריוק התאים לפני השד הוועם שלו).

וחמישה זנכות מקכלים אותו בכשכוש נלהכ, ועשר זוגות עיניים בורקות אליו בשמחה, נאלץ לשלוח אותם לפנסיון. פנסיון מוכחר. יקר כשאול. רק אנשים חסרי לב מוסרים את כלבים לחכרת "צער בעלי חיים" צורי יותר מאשר הערגדיה של מרי בדרכה לפגישה או נוששים אותם ברואב.

יום אחד נמלך אמיר שחר, ומכר את הדירה שלו (לאבקת רווותתם של השכנים) ועבר לגור בבית מכודר בפרדם סמוך לכפריסכא. לאורי הסביר, "אני לא יכול לסבול שהכלכים שלי נמקים בפנסיון. זוין מוה, יש לי הון קטן בכנק השמור להם והגיע הומן להגריל את הלהקה. מצאתי בית בן ארבעה חדרים. חצר גרולה.

אתה מומר. מאחר ואורי היה גם יועצו המשפטי ועורך הצוואה שלו, ראה עצמו קשור אל הגבר המוור ברגשות חיבה מידחרים במינם. יום אתר לקח את בוגין את גיר, רינה וגליה, ויחר נטעו לנכר את הדירה . התרשה של שכנם.

שתר, בדרכו המרוייקת והאחראית, חילק את וקרירה לשתיים. שני הדרים לעצמו ושני חורים מטר לכלבים. בינתיים גרלה חלהקה ותניע ל-13 כלכים: רעשונים, שותחללו בשני החירים שחועמדו לרשוום קפצו על שתי הספות המעבקות, מדי פעם מכשבשים בונבם אל ארונם: הדלה שקישרה בין שני תאנפים היתה עשיה רשה כך שומיה יכול חיה להשקיו אל ירידיו ארוכי חוגב ולראות מי מוצו חלתן או מי מוכל

ממצב רוח מלאנכולי ויש לעודד אחנו. רק בשנילו בני המשמות כי לאמיר שות יש

(בתנועת יך אוהבת מנק את החלל המקיף ערר כלכים רעשנים) הם לא יכולים להיכנס למטבח ולהכין לעצמם אוכל. הם לא יכולים ללכת לחנות ולקנות מצרכים"...

בכספת שפר אורי את הצוואה האומרת כי את כל כספו הוא משאיר לכלביו. סבום של כשני מיליון שקל. הכל רק להם. הם הירידים היווידים, האמיתיים, הקרובים ביותר. הם זקוקים לכסף משום שבני ארם יכולים תמיד לצאת לעבודי ולפרנס את עצמם.

אמיר שחר נסטר באמצע הבאבק הזוער שלו עם בני משפחתו, שקיצרו את חייו כמרדף אחרי הכסף. בלשכתו של אורי. שמעו דומם את שריאת הצוואה. וועמים ככלכי בולרוג שגולו מהם את נתח העצם . השמן, מערערים לבית המשמט, טוענים שהאב היה בלתי שפוי, תוספים את אישיותו המוזרה, מצינים את מוורויותיו, מוקיעים את אכי המשפחה, כמופרע חסר בנסר והטר אחריות.

בית המשמט פיבל את הערפור על חצוואה. מקץ שבוע, כאשר ביקר אורי בפרדם גילה כי הדלתות מרוצות, הכלכים שבעליהם ביקש להוריש להם למצלה משני מיליון שקל נמלטו, כדרך שכלכתה של מרי מלכת הסקוטים כרחה ממחסה שמלת הארגמן באשר התליין התיו את ראשה.

55 YIRRDID

כתובת

חתימה

אז מה יהיה

גשיא רייגן נועץ באסטרולוגית: היריעה התפשטה במהירות הכוק. העיתונות עשתה ממנה מטעמים, ארה"ב התביישה והעולם כולו צחק. מי שקיבל את החרשות בשוויון נפש היו חברי הקהילה האסטרולוגית. לא באיצטגנינים הופתענו, משום שכל תקופת כהונתו של רייגן ניכרו סימנים ברורים להתערבות אסטרולוגית כמהלך חייו ופעילותו. החשד וכידעונים היא הראשון התעורר אצלנו כבר עם השבעתו, בינואר 1981. עוברה מוזרה היא שרוב נשיאי ארה"ב שנכחרו לכהונה בשנות תופעה שכיחה בקרב מנהיגים

נכל רחבי העולם,

הרבה מעבר למה

שהציבור הרחב

מעלה בדעתו;

בחדרי חדרים

אלא שהיעוץ ניתן

עובדה מוזרה היא

שרוב נשיאי ארה"ב שנבחרו לכהונה בשנות ה"אפס" – החל

מגארפילד (1880), דרך מק'קינלי (1900),

נפטר בקרנציה

השניה) וקנדי

(1960) – קיפחו

חייהם באופן לא

טבעי בדרך זו או

תקופת כהונתם.

אחרת בעת

ה"אפס" – החל מגארפילד (1880), דרך מק'קינלי (1900), הארדינג (1920), רוווולט (1940 – נפטר בקרנציה השניה) וקנרי (1960) – קיפתו חייהם באופן לא טבעי בדרך זו או אחרת בעת תקופת כהונתם. תופעה זו מתפרשת אצל בעלי האמונות הטפלות כקללה הרובצת על הבית הלבן ותובעת את קורבנה אחת ל־20 שנה בדיוק של שעון שוויצרי.

אלא שמבחינה אסטרולוגית. יש לתופעה הסבר הגיוני. אחת ל-20 שנה, בחורשים רצמבר־ינואר, מתרחש בשמיים מיפגש בין היה לו סיוע אסטרולוגי צמוד, הקשו האפיקורסים, כיצר זה לא שני כוכבי כת משמעותיים (צרק ושכתאי), שהאתר מהם (שכתאי) מסמל קשיים, מגבלות ואפילו... מות. על־פי נוהג קבוע, מתקיימים טקסי ההשבעה של נשיאי ארה"ב ב־20 בינואר, בשעה 12.00 בצהריים בדיוק. ביום זה ובשעה זו גופל הסקטור האחראי על מוות בהורוסקום, במזלות המיוצגים על-ידי אותו צמר כוכבים מזיק. רוצה 🏻 ההלם הראשוני החלו להישמע בקרב כני עמו קולות הולכים לומר, אירוע המתרחש ב־20 בינואר (בשנה המסתיימת בספרה ו – וגונרים נגר תהליך השלום. האם היתה לסאראת התחושה שהוא

חצי עולם. מהלכת שמועה, שגם המצביא האנגלי מובטגומרי העסיק איצטגנין שתפקירו היה לנחש את תוכן וכיוון היערץ שהאסטרולוג הגרמני העניק לארונו.

נשיא מצרים המנוח סאראת אף הוא נעזר, כנראה, בכוכבים. אמנם אין כל מידע מהימן שיאשר השערה זו, אך כרומה לרייגן, בוצעו מבצעיו החשובים בתאריכים וכשעות אופטימליים מנקורת ראות אסטרולוגית. בתחילת הפלישה המצרית לסיני, למשל, אנו מוצאים את כל כוככי ה"מול" המיטיבים בעמדות מפתח מהן העניקו, לפחות לתקופה מסויימת, הגנה מירכית לכוח התוקף (מצרים) והותירו את הצד המותקף (ישראל) במצב של חוסר אונים.

ביקור סאראת בישראל מהווה רוגמה נוספת לעיתוי נדיר באיכותו ובפוטנציאל הגלום כו מכחינת התאריך והשעה. קשה להאמין שבחירת עיתויים אלה ואחרים היא פרי המסרה בלבר. ניכר

בהם רצף הגיוני ומכוון, המרמו על יעוץ אסטרולוגי צמור. אך השערה זו הותקפה קשות כאשר סאראת נרצת. אם אכן הוזהר מפני סכנת ההתנקשות בעוד מוערז לכך היתה תשובה אפשרית אחת, וגם היא בגדר השערה: סאראת לא שעה לאותרות האסטרולוגים. האם בחר האיש למותז האם היה זה מעשה התאברות? השלום עם ישראל היה, מבחינתו, הימור רציני. אחרי

הארדינג (1920), נשיא ארת"ב רונאלד רייגן בעת נסיון תהתנקשות בחייו בשנת 1981. המישה ימים אחרי שיא הסכנה. - רוזוולט *(1940*

בעקבות הבחירות המתקיימות בסוף שנת ה'אפס') בשעה 12.00 בצהריים – מראש מעמיר את בעל או גיבור האידוע בסכנת מוות.

הונה, כסמוך למוער השבעת רייגן (ינואר 81), יצאה הודעה מהבית הלבן שיחול שינוי בשעת טקס ההשבעה מסורת של שנים שונתה סתם כך, ללא הסכרים וללא תירוצים. לא זכור לי אם, בסופו של עניין, אכן שונתה שעת ההשבעה או שוו התקיימה לנסוף כמועדה הקבוע. כוונת השינוי היא שהרליקה נורה ארומה אצל אצטגנני ישראל: רייגן מנסה להסיר מעליו את "קללת שנות האפס", על פי עצתו הפובה של אסטרולוג.

היו סימנים נוספים שהעידו על יעוץ אסטרולוגי סמוי בכית הלבן: בשמונה השנים האחרונות לא הראה הנשיא פניו בציבור (להוציא פעמים ספורות שבהן לא היתה לו, כנראת, בחירה) באותם ימים שמבחינה אסטרולוגית יכלו להיחשב במטוכנים לגכיו. אמילו היום הגורלי בו בעשה נסיון ההתנקשות בחייו (30.3.81) – נפל בשולי תקופה מסוכנת, שמוקרה (שיא הסכנה) חל חמישה ימים קודם לכן (שכן סכנה אינה חולפת מיד עם המתלקות הכוכבים המזיקים מנקורת התורפה בהורוסקום, אלא מתפוגנת בהררגה ובאיטיות). האם היתה כאן טעות מצר האסטרולוגיות, שלא העריכה נכונה את משך התקופה המסוכנתו או שמא נעשתה "גיותו" של הגשיא למקום ציבורי בכורה המציאות וכלית ברירה

למרות התקרית, התחילת להצטייר לעינינו תבנית עקבית למרי, לפיה היה הנשיא מופיע בציבור, מכנס מסיכות עיתונאים ומקיים פגישות חשובות בתקופות נוחות מכחינה אטשרולוגיהו ומוריר פרופיל ומתחפר בביתו בימים קשים ומסוכנים

רייגן איבן המנהיג היחיר שנעור באסטרולוגיה או באמצעים "על טבעיים". היטלה להבריל אלף אלפי הברלות סיפול אסטרולוג חצר פרטי משלו – יתורי דווקא – וכסיועו הצמד כבש

הפסיר כהימור הגרול, כך שאין עוד טעם לחייו, ועל כן חשף עצמו לפניעה פיזית למרות אזהרות איצטגניניוז השערה זו התקבלה בגיאון־ולוול על־ידי רוב שומעיה. והנה, כחודש והצי אורי מותו. התפרסמה ב"מעריב" מיום 2.12.81 יריעה, תחת הכותרת: ימורחנים: מאראת איבד עצמו לרעת שלא במודעיי.

גם כצמרת השלטון והצבא הישראלי שיחסו אסטרולוגים רידעונים תפקיר לא מבוטל. לפחות שני ראשי ממשלה ו"ל ואיש צבא בכיר, יברל'א, נועצו באופן שוסף כידעונית ישראלית נודעת. חחילת מבצע שלום הגליל נושאת אף היא את כל המממנים של יעוץ אסטרולוגי. רק חבל שאותו אסטרולוג לא יעץ ל־לקוחותיו" לסיים את המלחמה ולסגת לפני שהכוכנים שינו

מקומם והחלו לפעול לרעתנו במקום לטובתנו. היוועצות כאיצטגנינים וכירעוגים היא תופעה שכיתה כסרב מנהיגים בכל רחבי העולם, הרבה מעבר למה שהגיבור הרחב מעלה ברעתון אלא שהיעוץ ניתן בחדרי חברים ובסודי סורות. למעשה, אין רע כהתערכות זו. כגיגוד לרעה הרווחת, אין האסטרולוג מתערב בענייני מדיניות. הוא בסה"כ מסייע למריגאי או לאיש הצבא בכחירת העיתוי המוצלה והבטוח כיותר למימוש תוכניותיו, י ומוהיר אותו מפני תקיפות ומצכים מסוכנים.

רונאלר דייגן, למשל, שלכל הרעות לא נמנה על מנהיגיה המבריקים הושקולים ביותר של ארה"ב – יויע לתמרן עצמו כבטחה בין הטיפות בתקופות גדושות משברים ושערוריות. הוא ידע לפעול ולנאום כשחשעת היתה כשרה לכך, ולשתוק ולהתכא אל חכלים בתקופות אחרותו גם כשטעה, כשהסתכך וכשל - נערפו ראשים מביבו... אך הוא יצא שלם ונקי ואהוד כפקודם, בניגוד לכל הגיון. לא מן הנפגע שניתן לופוף עוכדה זו, לפוצת חלקית, לזכות ייעוץ אסטרולוגי נורב ויעיל

רות אלי

57 ยเลยอเด

תשעה חודשים סגרו לו את העסק. שאלתי אותו 'למי הלכת'ז אמר 'לרראושה, וותר לכל חברי הכנסת'. הוא הלך גם למיעארי מהמתקדמת, הנציג שלו בכנסת והוא אמר לו 'אם אדבר כשבילך, או אני אקלקל לך'. ואני אמרתי לו שמיעארי מקלקל לכל ערביי ישראל. אמרתי לו 'אני אעזור לך ואתה לא צריך להבטיח לי שום רבר. אתה עם המצפון שלך' וסידרתי לו את

רוב הרומם במשולש מתייחם אליו בטבעיות גמורה, למרות שהם יודעים שהוא אינטרסנט שהקשר לו עם הליכור אינו אידיאולוגי. כן למשפחה קטנה שלא הצליח לפלס לו מקום במפלגות האחרות אז הלך עם הליכוד וזה מקור כוח בשבילו. איבטלקטואלים מסתכלים על השילוב של עלימי וחרות בגיתוך ובוז. אבל הערבים עם אינסטיקט של מיעוט השואף להישרר, מבינים שהוא הכרח כל יגונה ונעזרים כו במנעים עם המימסד. אנשים לא מחרימים אותו. ההיפך הוא הנכון: כשמגיע אורה רם מעלה כשר ארנס, מגיעים כל המי ומי בשלטון

חבר מרכז תנועת החרות, יהודי, אומר על אבו־יוסוף ש"הוא גבר לעניין, פעיל מאד, משפחה טובה, מקבלת אורחים. יש לו תמיכה. הוא מושרש בתנועה". מעניין עד כמה הוא מושרש? אם יציג מועמדותו לכנסת? האם יאפשרו לו חברי המרכז להיות נציגם המוסלמי הראשון בכית הנכחרים?

ערבי היום אין לו מנטליות של תורת ז'בוטינסקי. לא הולכים לפי אידאולוגיה. הולכים עם מי שעוזרים להם"

לריב עלימי יש דווקא מחשבות בעניין. "אם אמל נסר אידין נכחר אני נשאר כחוץ. אם לא כוחרים אותו פעם נוספת, אני מועמד לכנסת. אין אף אחד עם זכות יותר ממני. כי אני המוסלמי הראשון כתנועה. בהתחלה היו קשיים. היינו רק שלושה מוסלמים. רק השבה נכנסו עוד כמה וכל אחר שבא אתמול רוצה להגיע ישר לכנסת. אם יש שיריון למוסלמי אני בעל זכויות. מרוע שיריון? אני עובד כשטח, יש לי 40-50 חברי מרכז זה הכל. אני עובד כשטח מביא אלפי קולות לחנועה, אין לי זמן להכיר חברי מרכז".

איזה פוכונציאל יש לליכוד ברחוב הערבי? "עכשיו כולם קוראים ושומעים מה רבין מהמערך עושה ביהורה ושומרון ומעדיפים את הליכוד. עכשיו משוכנעים שרק הליכוד יעשה שלום".

"לליכוד יש אומץ, למר שמיר יש אומץ. הליכוד עשה שלום עם מצרים".

אבל שכזיר דוננגר? "עכשיו הוא ראש ממשלה והוא מרבר על שלום.

אם היו יושכים איתו היו מקצרים את הדרך יותר מוועירה כינלאומית". משנתו הפוליטית של דיב עלימי, מבולכלת למדי. "אני מפריד כין ערכיי ישראל לערביי השטחים. אני כאו תחת גג של ישראל ולא רוצה שהגג יפגע.

אני מחלק את הערכים ל-80-85 אחוז שהם בער קיום המדינה כשלום ויש חלק קטן שעושה רעש". שיהיה ברור, יש לו את עלי מנהל בית ספר תיכון, איש מפ"ם, שלושה אחים שגרים כשטחים (בית־לחם) ועור שניים תושבי ירון, המתגוררים

כבירה עמן. דיב עלימי ביקר אצלם כמה פעמים. אבל נפשו אינה חצויהו "אני לא מרגיש קושי. אני כאן רואה עצמי אורח נאמן למרינה ולחוקיה ואני מאמין ברגל כחול לכן".

יצחק בן־חוריו

Hingaio 58

אדון שמעון

המררכה, אכל אף מסנדל לא יעז להתקרב לרנו 25 מורל 86 שלו. במשחק הפליי־אוף השנה באוסישקין, מעוז הפועל, סינרלו אותו. הכדיחה כעיר אומרת שהמסגדל נמצא עכשיו כלשכת התעסוקה.

בסמכותיות של מזרחי היום ניבעים מעט סדקים. חלק אומרים שאולי קצת נגמר לו הסוס, אחרים טוענים שכוחו קצת נחלש. אכל ככל מקרה, לא צריך למהר. המילה שלו היא עריין המילה האחרונה. כך, למשל, החליטה הנהלת הקבוצה, בתחילת העונה, שמיקי ברקוביץ ומוטי ארוסטי יכולים לעזוב את מככי. מזרחי הטיל וטר. הסמלים לא יעזבו את האגורה במהירות שכזו. הוא יודע עד כמה אלקטורלי מיקי כקרב אוהדי הקבוצה. מאידך, כשלו סילבר עשה בעיות כספיות, מזרחי, כערינות, הזיו אותו הצידה, ער שסילבר מצא את עצמו מוחא כפיים על הספסל, יחר עם ארדיטי ואבי שילר. כשצריך היה לפאר את שם המוערון ואת שמו של סילבר, ארגנו לו משחק הוקרה חגיני. שכמוכו שודר כשידור ישיר כטלוויזיה המקומית. את נכחרת ישראל לא תמיד משדרים.

מישהו החליף כאן זהות. אחד הסיפורים הכואבים בקריירה של מזרחי היתה פרשת הסמים של אולסי. ניסו לדבר איתו. אבל זה הלך. כשאולסי נתפס, הוא הכתים את שם מכבי. מזרחי כעס אבל כמו אב שבנו סרח, הגן עליו במשפט. "זה פגע כי בעצם העוברה שהוא היה זה שנפגע. הוא היה נשמה. הוא אהב את מכבי ואהבנו אותו. הוא היה וינר מטכעו. חבל שהיה צריך לסיים את הקריירה

> הספורטיבית שלו כך". עדיין בקשר איתו?

עם הצלחה שכזו בתסקיד היוייר, יכולת לבצע מפיצה נוחה לפוליטיקה. "היו אלי מספר פניות לחשוב בכיוון הזה. אני סולר מפוליטיקה. לא בנוי לוה. אף פעם לא היו לי

הרהורים גם לא כשראיתי סביבי עשרות אלפי אוהרים הקבועים. יריבין טוענים שהוא מחנה את הרכב על בכיכר מלכי ישראל. ושלא תחשוב שאני פחות מופשר מאלו שנמצאים שם". הרגשת פעם פחרחורת או כאב במשחק מתב דתרגשותו

"לא זוכר שהייתי נרגש מעבר לרגיל. אתה יודע בחצי גמר נגר פרטיזן התרגשתי. הרגשתי צורך להיות עם עצמי לשלוש רקות".

"לא שאני זוכר".

באהבות הקטנות של מזרחי אפשר היה למצוא בעבר דיג וציד. עכשיו, אין להנאות הללו פנאי. הרוכים נשארים מיותמים. על דכר אחר הוא אינו מוותר ככר הרבה שנים. מדי שכת הוא נפגש עם חברים במלון "אכדיה" בהרצליה. משחקים כחוקי משעות הבוקר המוקרמות. מזיעים, צועקים אין הנחות. אחת הפעמים הכודדות שאפשר לראוח צחו במכנסיים קצרים. גם באליפות העולם בספרר, הא שיחק כרורגל עם השחקנים על התיף. אטרקציה נרו לראות אותו ללא החליפה. אפילו בחום של 10 מעלות. מאידך, גם בקור של מינוס עשר מעלות, מזרחי לא ילבש מעיל על החליפה. רק יניח אותו ממעל.

"להגיע עם מכבי חל אביב למוסקבה. חושנ על השמחה שזה יכיא לעם היהורי". 19 שנה, מחשבות על סרישה?

"אני עונה בשמי, אבל זה נכון לגבי כל המחלק. אנחנו עושים את התפקיר כהתנדכות. התמורה היא ההנאה בהצלחות. נתתי 19 שנים הכי יפות שיש לער בחיים. הייתי יכול לפרוש בכמה שיאים, אבל לב עשיתי ואת. תמיד יש עוד משהו לראוג לו. משהו לקדם. אי אפשר להפסיק באמצע. יכולתי, מי שאומרים כלשון העם, לפרוש כמו גרול". מורוח בלשון העמז. אבל הוא לא מתנשא.

אבי מורגנשטון

רמשר מעמוד 46) חברים ועשיתי מחקר ואף אחר לא מרגיש מהספר שאין לי מושג על מה אני כותב". איך זה שעור לא היית באמריקה?

'קשה לי להינתק מהמשפחה והבית. הילדים אומרים עלי שכשאני הולך כשביל לתיכת הרואר. להביא מכתבים, אני מתגעגע". אולי בגלל זה עכשיו לא נורא קשה לו, כי כולם כאן איתו. אבל הוא מבטיח שהוא כאמת רוצה לנסוע לאמריקה.

עברית אינת חשפה הראשונה שמדריך. ההיפוכונדרים מתורגם אליה. הספר כבר הופיע בפינית והולנרית וגרמנית ורנית ונורווגית. פוסס לא יורע את השפות האלה, ולא איכפת לו מהתרגום, הוא אומר. אמא שלו, שבאה מסינלנד, אמרה לו שהתרגום הפיני רק דומה למקור, והוא סומך עליה. אגב, חוץ מישראל – פינלנר היתה המרינה היחירה אליה נסע למסע קידום מכירות של ספרו. "אני חייב לתפום שיחה עם פרויד", הוא אומר, איפרופו אמא שלו המתרגם. בעצם, נוכר פוקס, כשהספר רק יצא לאור דובר על אפשרות תרגומו לעברית, מצד המו"ל, אבל שום רבר לא יצא מזה, כסיכוב הגוכחי פנה אליו המתרגם ואחרי־כן גם להוצאת הספרים, וכך בא לעולם ההיפוכונדר הרובר וגונה עברית.

היית רוצה, עכשיו אחרי שאתה דמות תיקשורתית ידועה בארצך, לזכות גם באיזה פרס טמרותי?

"כן, הייתי רוצה לוכות כפרס נובל. יש לי כבר אפילו טוקסידו מוכן, אכל לא נראה לי שיתנו לי... מעבר לזה אינני חושש מהכיקורת. אני יודע שהמבחן האמיתי הוא אצל הלוראים".

"פעם, בגעורי, שיחקתי הרבה כדורגל, היחי אפילו במכבי שטוקהולם, הייתי אצן, שיחקתי מניס שולחן ובשנים האחרונות גם סקווש וטנים, בחקופה האחרונה אין לי זמן, אבל אולי כשאגרל אחור

לספורט". תחביבים? "אני מצייר קצת, מעכר לקריקטורות, אנל כשאני עובר בצבעי שמן אשתי אומרת שתמיד נסף הכל יוצא לי חום. אני מנגן הרכה - בפטיפון, ולא

כה אתה עושה בשעות הפנאי, עוסק בפצוינו

אוסף בולים". יש משתו שדוא מאבר אצלד, שממנו אתה לא ערשה צדויה?

"כן. חולי וכאב אמיתי. למשל חולי סרסן. איש אחד כא לרופא והרופא אומר לו, נותרו לר רק עד בי שעות לחיות. האיש הולך הכיתה לאשה ומספר לה היא שואלת אותו, מה אתה רוצה לעשותו הוא חשב קצת ואומר – לאכול ארוחה טובה, לשתוח יין מה לקנח בקפה טוב וקוניאק שוב. היא מכינה הכל והי אוכלים ושותים כמו שרצה. ואו האשה שואלה ומו עכשיוז עכשיו בואי לחדר שינה ונעשה אהנה, תד אומר, הם נכנסים למיטה ועושים אהכה נשום נומרים, האשה שראלת, ומה עכשיוז עכשיו שוב מא עונה. או הם עושים שוב. כשהם גומרים, האשה קח עייפה, מפהקת ושואלת, מה עכשיוו עכשיו שונ, הא עונה. שוב – שוב. גומרים, היא מפהקת, מסוכלה בשעון ואומרת שנורא מאוחר, שלוש נבושי, צו"ן

לישון. איך את יכולה לרכר על השעה, הוא כועם אתה קל לך לרבר, היא עונה לו, אתה לא צריו לים אוריח הואל

וז כיוני עד 22 ביולי) אין וה זמן טוב לקניות בפרט ולעניינים ש בכלל. עשו כמיטב יכולתכם לחי סון נסף והוהרו לא לאבד הפצי ערך. בת־ חום הרומוטי צפויות בימים אלח שיחות חשובות, שיבהירו עניינים מסוייםים.

ופו להימנע מנטויה לווכחנות בשעות בתחום העסקים לא תושו השבוע החקר". היוחסים עם מישהו במערים מתקורים חבוקי ומהלומות בהקיץ בשעת העבודה. מות משמעותיה, ואין טעם להשחית על . קצת עכשיה, אך בשטת הרומנטיקה העני עלכם להגדיר היעב את היעדים שלכם. כך מאמצים כדאי להסתפק בהישנים מים וותר מבעבר. ביחשים עם ילד עלו - חולך ומשתפר, והודמנויות מרשות מחון לות לצוץ בעיות.

עקרב

(וו במאי עד 20 ביוניי) רח, אך בקרוב ייפתרו המחלוקות. בשאר הטובכים אתכם; הקסם האישי וההומור עלנם פועלים לעובתכם.

מול תאומים כבן זוג

מובן מסויים, יהיה מדוייק יותר להגדיר את

שהוא תמיד חש כחסרון ה"תאום" השני,

הזלק השני והמשלים של נשמתו. תחושת הכדירות

הצמוקה, ובררך־כלל גם הבלתי מודעת. מכרסמת

בלנם של רוב התאומים הטיפוסיים: ומשום שאי־אפשר

לוויות עם תחושת בדידות מתמדת - כונה לו

תאומים מנננוני הגנה, העוצרים את הזרימה הראשית

הסבעית שלו ורוחקים אותה אל מאחורי מסך עשו של

תשות ואינו מחייחס לרגשות. התפרצויות והפגנות

וגשיות מצד כת הזוג מביכות אותו ומרחיקות אותו

מעליה במהירות. גישתו לנשים מסתכמת לרוב

נ'נריקה", גילוי חסרונות, ו...התקפה. משום מה הוא

נוטה להוציא עליהן את זעמו על תסכוליו הרגש"ם

ועל ברירותו, תחושות שהוא בעצם לא מכיר בהן.

דוישותיו וציפיותיו מהפארטנרית מרקיעות שחקים

והא נוסה להתביית על כל תסרון ועל כל נקורת

תורפה שלה ככיקורת הגובלת לעתים כסאריזם

מילולי. התוצאה היא, כמובן, שמעלותיה הולכות

ו'ומצטמקות" יחד עם הדימוי העצמי שלה, ואילו

הסרונותיה, שאליהם מופנים הזרקורים - תופחים

ושתעצמים כד כבר עם עצבנותה ותחושת חוסר הישע

אחרי שהתאומים גומר להרוס את בטחונה העצמי

ואיוונה הנפשי של זוגתו – הוא בררך כלל משלים את

המלאכה כניתוח פסיכולוגי "מעמיק" שבמהלכו הוא

משכנע אותה שהיא אכן כלתי מאוזנת, ורואג להחדיר

ברור שמרובר פה בתאומים טיפוסי מאור.

לעומתו, במפותיהם של רבים מכני מזל זה נמצאים

נתונים מקילים, כך שיחסם לנשים יהיה פחות קיצוני

נה גם אי אלה רגשות אשמה.

קימות אצל רוב התאומים.

כלפי חוץ זה מתבסא בכד שהוא אינו מפגיו

ראציונאליזם מנותק.

שם המול – "תאומים" – כ"תאום", אחר מיני

שניים, המרגיש כודר ומנותק רגשית משום

(נב ביולי עד 22 באונוסט)

(22 בספטמבר עד 22 באוקטובר)

(23 באוקטובר עד 21 בנובמבר)

קות את הבטחון העצמי.

תוקשה. אך הנטיות הבסיסיות לבדירות נפשית, פחר בעלת אישיות מעניינת, שאם לא כן - הוא יאכר נה

מפני רגשות ונטייה לבקר ולערער את בנות הזוג, עניין ואף יבוז לה. עליה להיות רגישה ומתמסרת

(23 באוגוסט עד 22 בספטמבר) שיחות בענייני עסקים עלולות להגיע אתם מאוד רגישים עכשיו, ועלולים לה־ השבוע למבוי שחום, בשל בעיות חקשור עיב תגובה מונומה על כל מה שנראה לכם עלולים לעכב תובניות לוסיעה. החוחמים כעלבון. אל תניחו לרגשות טינה להשת" על חוזה יצטרבו לשים לב לאותיות התחומים אתם משביעים רושם טוב על לט עליכם. בזירה תביתית יהיו מלאכות הקטמת. ביחסים עם קרובי משפחה עלוי פוטב לעשות אתנרותא, זה זמן טוב לשלב שמצריכות תשומת לב – אין לדחותן.

אך גם התאומים חקר והביקורתי אינו מחוסן רגישות ברוב תחומי החיים האחרים - כי בכך היא לחלוטין מפני רגשות: כשהוא מתאהב – זוהי אהבה עלולה לחשוף עצמה למתקפותיו הפסיכולוגיות

לא יבין מרוע.

ישנה, כמובן, גם האשה שאינה מוכנה לפשרות.

סיפורה לרוב עצוב. היא "נדלקת" מדי פעם על גבר זה

או אתר היוצר אצלה אשליה שהרא האיש היכול לספק

את כמיהותיה הנסתרות: אך כעבור זמן מה הוא יורד

מהפרק ומגיע הכא בתור – סיפור מייגע של תקוות

מתחדשות ואכובות הוזרות ונשנות... וברידות מתמדת.

ובראשונה עליה להיות מעשית, כדי שתוכל לראוג

לכל אותם פרטים קטנים בשיגרת היום־יום שהתאומים

מבחינה מינית – אך אסור שתגלה כלפיו עודף

המצוי יונה מפאת השיעמום. עם זאת עליה להיות

מיהי האשה האיראלית לבן מול תאומים? בראש

אסטרולוגיה

מאת רות אלי

עמוקה וסוחפת, המעוררת כו רגשות שלפנייכן מעולם

לא ידע על קיומם. כמקרים אלה, הוא בדרך כלל

הסובל, משום שמעולם לא למר להתמודר עם

זוגה, אם כי אותה תחושת חסר, אותו צורך ב"תאום"

רגשי ורוחני קיים גם אצלה. לרוכ היא אינה מוצאת

את הזיווג האיראלי, אם כי היא במהה לו בכל נימי

נפשה. אך בניגוד לנכר, כן מזלה, האשה מוכנה

להתפשר. היא עשוייה להנשא ל"בחור טוב" ותשתדל

להיות לו אשה טובה. היא יכולה ללמוד לחיות עם

החסר, תהיה מודעת לו, אך לא תדע מה בריוק חסר

לה. לבעלה, במקרים הללו, תהיה תחושה עמומה שהוא

לא לגמרי מבין אותה, שהיא לא לגמרי שלו - והוא

האשה ה"תאומים" שונה מהגכר ביחסה אל בן

רגשותיו.

להנשא לכן מול תאומים: ו. אל תיתלי על צווארו בכל כובר משקלך. הוא רוצה להיות חופשי ונוטה להשתחרר ממטען עודף. 2. אל תטביעי אותו בים רגשותייך ופגיעותר. זה

מספר המלצות לאלה מכן הנשואות או העומדות

האופייניות. עליה להיות חמה ואוהכת – אך לא

להפגין את רגשותיה ולא לרכר עליהם. עליה להיות

תומכת ומשלימה – גלי להיות כנועה ובלי להתבטל

בפניו. עליה להיות נכונה ריה, להשאיר ביריו את

להיות טיפוס חם ואוהב, המסוגל להעניק לה בטחון

מוראלי ותמיכה רגשית. יחר עם זאת. הוא חייכ להיות

בעל חוש הומור הרואה דכרים בפרספקטיבות נכונות

זלכז אינו מגביל אותה או מכביר עליה בדרישות לא

ענייניות ולא חשוכות. עליו לרעת להעריך הן את

הדברים הקלילים והנטימים בחיים (כילוי, בידור) והז

את הרכרים הככרים והרציניים (אחריות, התייחסות

רגשית וכרי). עליה לחוש שהוא זקוק לה, שהיא נחוצה

לו, שאי־אפשר לוותר עליה, זיחר עם זאת, אסור לו

להיות חלש ותלותי. קיצורו של דכר, היא זקוקה לגכר

היורע להעריך ולאהוב אותה ולהפוך אותה לשותפה

אשר לגבר האיראלי לכת מול תאומים – עליו

השליטה – מכלי שתיהפך לשפחה.

אמיתית כחייו.

יגרום לו מחנק ויכריה אותו ממך. 3. אל תתני לו לפרק אותך לגורמים באמצעות הניתוחים הפסיכולוגיים המתוחכמים שלו. יש לכר

השפעה טלילית מצטברת שתישחק את הכטחון העצמי שלך, ולו זה לא יוסיף כבור כלפייד. 4. העניקי לו אהבה ותמיכה כרי שירגים נוח

ורצוי במחיצתך: אך אל תגזימי בכך, שמא יחשור כך שאת מנטה להשתלט על ליבו ונשמחו. זה עלול לדתוק אותו עמוק יותר לתוך ה"קונכיה" שלו. 5. שמרי על דומור בכל מגעייך עימו. הומור הוא

ערוכה לשמירת פרופורציות; וכטיפוס הגיוני – העדר פרופורציות כתחום הכין־אישי האינטימי מפחיד אותו 6. שתררי אותו מכל העניינים המעשיים בשיגרה

היומיומית והמנעי מלפרט באוניו את סדר יוניך. הוא עלול למות משיעמום. שמרי את תסכולייך וסכלותייך הקטנים לעצמך. הם פשוט לא מעניינים אותו. 8. ואם קשה לך למלא אחר כל התראות הג"ל –

תחזית לשבוע שבין 17 ל־23 ביוני

אל תניתו ללחצים במקום העבודה להע" (22 ברצמנו עד 19 ביוואר)

כיר את האווירה ביניכם לכין אדם קרוב. מגמות מטעות, יחר עם נטייתכם לנהוג

החברת מבולבלים למדי, זה זמן טוב לעי בוע הצלחה בענייני כשפים. לא מומלע

יולו קצרים ולבילווים - צפויה פגישה לערון עתה קניות, במיוחר לא באשראי.

(22 במבמבר עד 21 בדצמבר)

אתם עתידים לקבל הזמנה הברתית מא"

דם שאתם ומצאים איתו בקשרי עסקים.

(20) במואר עד 18 במברואר)

הזמנה לכולוי.

(19) במברואר עד 20 במארס) אינכם מצליחים לכצע דברים מסויימים.

(12 במארט עד 19 באפריל) עלולה לפעול לרעתכם בענייוים שבינו לעיסוס בתרוביבים.

59 Bineald

דגים

מוטכ שתתחתני עם מישהו אחר.

כוונות טובות, כלי מעשים לצידן, עלולות עניינים של הרגע האחרון במישור הביחי להנות בעיה. אתם משתדלים מאוד אר בילויים עם פנישות עססיות. לום להתולע חילוקי דעות. אל תדהו

בתחום העסקים. הכאים אתכם במגע נוי מישהו עלול לחתקנא בכם עבשיו, וחיי בצורה אימפולסיביה, לא יביאו לכם השי טים להיות רומקמקים. התפרצות רושות לכינת. רפנו את מזוכם החם. זה זמן טוב

(20 באפריל עד 20 בנזאי) אורחים כלתי צפויים עשווים לחניע אליד כם חשבוע, ויש לחנית שחוץ מחטיפול יונים דווקא מחוזםמים. זה ומן שוב ליהי בהם לא תספיקו הרבח. ביחשים עם שוי נתחום הרומנים יש לגלות נישה מציאר שצבותם עד כה, אשר לקרירה, רומצב מת מבילוים ומפנישות אינטימיות. בעני הף שמרו על ההרמניה, זרו זמן שוב לקני אינו כשמים וש לכם עכשיו ועיה לחתווכה יות לכית ולמשמחה: השיפוט שלכם בעני יותר מדיי

שרציתי לעשות. אבל לפחות יש חלק של הצל שהקונטורים שלו יותר ברורים. ויש חלקים שהם מטושטשים, מעורפלים, ואז אתה לא מרוצה, מחומם. היום יש לי יותר הכנה, השלמה עם המוגבלות של מה שאני עושה, לטוב ולרע".

שהיה בארה"ב כפעם הראשונה לפני שמונה שנים, פגש את מייקל צ'ימינו ("צייך הצבאים"), קפרן גרול ממנו, שלא התיר לו להציץ נחדר העריכה, כשנכנס לעסוק ב"שערי שמיים", אותה הפקה ארירה וסודית שהתרסקה כאחר מכשלוגות הוליוור היותר גרולים. "שאלתי אותו אם התפשר אי־פעם, כי הנושא הזה העסיק אותי. צ'ימינו אמר: כן, פעם הייתי צריך לצלם שוט של מאפרה ורציתי שבמאפרה יהיה כדל אחד של סיגריה, לפני שימעכו בה כרל גוסף. כצילום הסופי היו לבסוף כמה בדלים ואני מצטער על זה עד היום. או גם אם הסיפור שלו היה סתם ראוותני, אני מבין אותו".

אלי זוהר: "אחרי יום עבורה בהסרטת 'הצוענים של יפו' הוא לא הפסיק לרבר על זה שהיריה של האקרוו לא נשמעה כסרר כפס הקול".

במשך כל ההקרנה בשכוע שעבר התייסר בשל חריקות סאונד ששמע בפס־הקול. משהו שהשתבש במהלך ההעברה מהפילם לווידאו, ואזניים הדיוטות של צופים פחות איכפתיים ממנו, לא חשות בו כלל. למחרת הוא מתוח כל היום. מתי יתפנה הטכנאי בשכילו, כדי לבצע העברה מחורשת של הסרט. כל סדר היום שלו אמורפי והטסני, עד שהוא יודע מתי יכנס שוב למעברה, לצורך תיקונים. אחריכך קולו קל

באותה גישה מפורטת הוא פונה אל השחקנים שלו. הוא לומד אותם כבני ארם ואחר-כך בודק את כישוריהם. תרגיל הכרחי בשעורים שהוא נותן לסטודנטים, מחייב אותם להתראיין. להבין מה עוכר

הראיונות עם שחקנים מועמדים הם השלכ הנפלא ביותר בעבורה. אחריכך כא השלב המכאיכ. לבחור מתוך כל האנשים היפים, הטובים והמוכשרים האלה את כעלי התפקידים לסרט". הוא לא מרכה להשתמש בכוכבים מוכרים. השחקו שלו נראה קטוף מן הרתוב. אותנטי. פנים של מציאות מעניינת, חכמה, לא בהכרת יפה. לוי מושך מתוך שחקניו גילויים דייקניים של תחושות אמת. ככל סרט הוא מוצא להקה חרשה שתנגן לפי תוויו. רק משה איכגי עובד איתו כבר בסרט שלישי (קודם "אינדיאני כשמש", "לחם"). כאן הוא יאמאני, לוחם לת"י צעיר, נסחף לתוך פוזות הגבורה של עצמו. ורדה אלכז כן ואר גם היא ווריגה מהכחינה הזאת. לוי התאהב באותנטיות שלה כ"לחס". והתפקיר שהיא עושה כ"משחקים כתורף" כגכרת דכש שרגליה נטועות בארמה, מקרין נוכחות חזקה, משמעותית, גם כסיפור הסרט גם כתמונת בעולמו של

כשאתת חושב על ימשחקים בחורףי, עבשיו, ערב הקרנתו, מה עושה לך טוב? במה נעים לך

יש שוט אחר של מבט הילד אלי, לקראת סוף הסרט. הוא רואה משהו. כמכט הזה אני רואה ברור את שבריר השניה שבו הילד נעשה מבוגר. הוא מכין שהוא

הרוצת שלה, עם הקול של הרגליים שלה בכוץ.

"יש מבט בעיניים של גכרת רכש; אחרי שהניחה את היד של ויים על השד שלה, והיא מגלה שחילדים ראו אותה. שבריר השניה הזה לפני שהיא הורירה את

ואחר כך, כמעט כצפוי, הוא גולש לתאורי הימים הארוכים כחדר העריכה, הנסיעות אל אתר הצילום עם הצוות, תחושת השיתוף, ההומור. ממיכתו ומעורבותו של ירון לונדון, או ראש מחלקת הדרמה. ההפקה הואת, למרות שלוותה בעיצומי צוותים טכניים (היו ימי עכורה בני חמש שעות בלכד. זמן מספיק להצכת

RIDEDIO 60

רי רוז המשחקת את עדינה כ"משחקים בחורף". "השלב המכאיב הוא בחירת בעלי התפקידים מתור כל האנשים הימים והמוכשרים האלה".

התאורה, בערך), ואחר־כך שביתה בת ארבעה תורשים, היתה נוחה מאחרות. מעבר לקשיי תקציב (200 אלף דולר) ותקלות טכניות, לא היו כאן סערות. מוקשים פוליטיים. ההנהלה לא נדרשה ללבוש אפודים לקראת ההקרנה, כפי שהיה בזמנו של ארנון צוקרמן, שרצה לטפח את לוי, אבל גם חשש לגורלו ("כזמנו אמרתי לו, לא לגעת כנושאים הקשורים לבעיה הפלשתינית, כי רציתי להגן עליו מפני הסטיגמה שכבר נקבעה לגביו" – "סרטים", מאי 86').

לוי למר אולי לעקוף את האמירה החויתית. לומר את דכרו בלי להטיח אותו. כ"משחקים כחורף" יש סיפור מעיק, אבל אפשר לעכלו. סיפור מהחיים. ילרה בת 16 מתאהבת בטרוריסט, איכר יורה בפרדה התולה שלו, עוזרת הבית מציעה נישואין לכעל הבית הנוח, ילד הולך שבי אחרי סיסמאות גבורה. אנשים מדברים כליל של שפות שבורות, שאף אחת מהן אינה עברית תיקנית. תהליך העיכול משאיר במערכת שלך את הסמלים, האנלוגיות, ואתה נעשה מודע להם זמן רב אחרי שהכמאי ככר הלך הכיתה.

"הכל היה כהיר מאוד בילדותי. אני זוכר תחושת כוח אדירה. הסתכלי מתל אביב על הרי יהודה וחשבתי שאני יכול ללכת לשם בלי בעיה ולחזור"

לא כך היה ב"חירבת חיועה". תוצאות הפקתו תרמו לא מעט לשיתוק האימה שאחז במגמת ההפקה המקורית בטלוויזיה הישראלית. הסרט עצמו בעול עד היום כארון אחר בסרטיה של הטלוויזיה. אין לו עוד עותק כארץ. כרי לצפות כו אתה צריך נימוקים יותר ממשכנעים. לוי: "אני מרגיש שזה מטומטם לנעול את זה. מטומטם להשאיר את הסרס סגור ולא להענות להמון פניות שיש לצפיה בסרס. העניין הזה הוא בריחה. אבל השגתי את המטרה. הסרט הוקרן בטלוויזיה. ימי הסרטתו היו חיים בתחושה מתמרת של התרגשות. אני עושה סרט כי אני חושב שדרך סרט אני יכול להגיר משהו בקול רם. משהו שהמלים שאני משתמש בהן לא מספיקות לכטא אותו".

לוי היה תמיר נועו כאמירות שלו, מבחינת העיתוי שלהן. "אנחנו נוטים להסתכל על הכל במונחים סטאטיים. מה שקורה עכשיו, הוא הרבר. זה לא נכון. כל מה שקורה עכשיו הוא בסיט למה שעתיד

הוא תיער תהליכים זמן רב לפני שאופנת המודעות החלה לדוש בהם. כאב השכול, למשל, לא רק אצל משפחה יהודית אחרי מלחמת ששת הימים, אלא גם אצל משפחה ערבית. "מיתרסים", סרט דוקומנטרי, הופק ב־69" שודר רק ב־72". לוי שוב הרעיד את הפופיק, וכמשך ארבע שנים, למי שהיו אחראים על לוח השירורים.

אלי ווהר: "הוא לא השתנה מאו שהכרנו בשביעית. חוץ מזה שהבלורית היפיפיה שלו היתה

לסרחת ויררה אל הסנטר נתור זקן. הוא היה נעו כלונרי עם עיניים כחולות, אהוב הבנות, מקודי מאה. רגיש, בעל עמרות קיצוניות ומעורכות נעניינים פוליטיים ואחרים, גם אם החברה לא תמיך קינלה או זה. הוא היה זה שהלך להפגנות על שכח תשעי. האם הוא מורע לנועזות שלוז

לוי: "אני לא יורע על מה את מדברת אני אמר מה שיש לי להגיד. כעצם העבודה כמקצוע הזה יש מאמץ לראות רברים כצורה אחרת. אם אני אעשה סרט על אהבה, ארצה לעשות את זה כצורה אחרת, חישה. אבל אתה לא עושה סרט על אהבה. אתה עושה סרש על מצוקה כלכלית וחברתית, על אנשים שנים ואבודים, על הערכים בתוכנו, דברים שנונים בשאלת קיומה של מרינת ישראל.

"כל האפשרויות הפוליטיות פרושות לפנין התג צריך להחליט מה באמת יהיה נכון. ואו אתה אמר צו זה, וזה נכון, כי בחרת באפשרות הזאת. הנסים הא שאתה מוכרח לעשות מעשה. אני לא יכול לשנח ננית קפה ולרבר על קולנוע. בית הקפה מציב את המפחת והשאלה. וברגע מסויים אני קם ועושה, ואף רגע אני לא כטוח כמאה אחוו".

והשלוויזיה מאפשרת לך את זה.

ל הזמן מאפשרים לי לעשות רברה שני רוצה. תקחי את 'לחם' לרוגמה לאוי פורת יש חלק רציני בעשייתו. הוא אשר לעשות אותו כשעה שכל היועצים אמו לו אתה משוגע. היה גרעון של 14 מיליון דולר לרשת השירור, ביטלו תוכניות ילרים, לא היה כסף למשכורות, והנה פורת הסכים לאשר סכום אנוי על 80 אלף דולר. ועוד למי, הוא, איש חרות נתן את וה לבמאי של 'חירבת חיזעה".

עם דעותיו וריגשותיו הברורים מיהר תמיו לארץ, כהתרגש מלחמה. ב־67' וכ־73' היה נלונחן. הוא רץ כחזרה לקרכות. "היו שואלים אותי ואם מהיו מלחמה, תבואז התשובה היתהו לא. אבל כל פנס שפרצה מלחמה עליתי על המטוס הראשון. ב־67 נאלי ישר לתוך ההילולה ההפגנתית ליד הכותל, כפה צניי שחזרו לחיק החם. נשבעתי שיותר לא אתור ע המעשה. כ־73, זה לכח לי לא 24 שעות, אלא 48 שעות לחגיע. הבן ארם הוא לא יצור רציונלי".

בשוך הקרבות הוא נעצר לחשוב. מה אתה עשה עם עצמך כיוצר סרטים. ואז מתחיל מחדש חולין

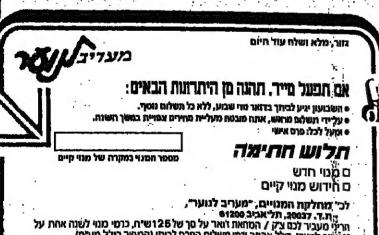
"מכל התררות של אז, למני שנים, כנושא של לא אפשר להגיע, אני לא חושב שהאמנו שיכול לקרות ש שקורה היום. החררה הגרולה שלי, בשתי המלחמה ההן, היתה שכתוצאה מהסמטום של עצמנו אוני נוכחר. דיברתי על החיה שבתוכנו כסרטים, חשנה שאני מרכר על הפוטנציאל, שעלול לצאת מוכח אל תפועל. היום אני חושב שהחיה הואת יש לה עוד כמו שלשלאות שמרסנות אותה, אבל היא עשויה להתפרן בצורה שתרהים גם את הלאומנים בארץ. כמונן 🕬 אנחנו כמו גרמניה של 32".

וכמקכיל לרכרים האלה הוא נמנע מהצטיפות למשחק פרשנויות על בסים ימשחקים כוצותי הח חוזר אל הילד אלי, גיבור הסיפור, שהוא מוצא כו קשו דמיון חיצוני לעצמו כילדות, וגם זהות בסקינות כהתבוננות המתמרת. "מה שראיתי אצל הילד הה וה נסיון נואש להכין איך העולם המטורף שממבינו פעל. מה מריץ אנשים, מה קורה בין גבר לאשה אין מתקיימים משחקי הכוח שבין המבוגרים. ואודי שנום לו שהוא מבין, לנסוח להשפיע, לקדת אחריות אל דוא, כאמור, לא מכץ, כמונו, כלום מה אנועו מנינים את מבינה לאן שהנענון איך צמחה המפלצת האתיין תמונה אחרונה ב"משחקים בחורה" (יוש

בשלוויויה כ-20 ביוניו: ישימון גבעות מכושטש מות לערפל אישון המצלמה אינו מבחין עוד אפילו כמי הכפר המחוק ההוא, שממילא לא נראה כאילו אושים חיים כן, או שואפים, עכשיו הערשה כובכל מל נין ריק מאדם, או התרחשות.

תלמה אלמו

לכ" מחלקת המנויים, "מעריב לנוער", הת.ד. 2007, תליאביב 61200 הרוני מעביר לכם צק / המחאת זואר על סך של 125שיח, כומי מנוי לשנה אחת על "מעריב לנוער", כולל אריזה וזמי משלוח הפרס לביתי (המחיר כולל מעימ).

ובנוסך – שי חינם

לוהטים תישלח אליך חינם

ותום היום על בעיה עשי

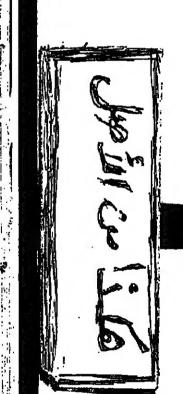
עתון הנוער של המדינה

לכל מנוי!

קלטת להיטי פופ

עם קבלת התלוש

המצורף למודעה זו

עורכח בח דורה עיצוכ חווה עילם

17 ביוני 1988 כ" בחמון חשמ"ח נליון 340

תערוכת הארבעים ילדים בארץ הפלאות

תערוכת ה- 40 ופתחה בגני התערוכה בתל אכיב. מה 9 ביוני ועד 2 ביולי. רותערוכה ותהיה פתוחה מדי יום מ 16.00 אחה"צ ועד -23.00, לבתי ספר הוקצו שעות וימים מיוחדים, על מנת לאמשר ביקורים מאורגנים של חלמידים במסגות בית ספרם. ימים ב' ה' מ-11.00 עד 16.00. מחיר כרטיס כניסה לתלמיד במסגרת בית הספר (כולל הדרכה) 5 ש"ח. מחיר כרטיס לאדם בקבוצה מאורגות ולווייל ז ש"ח. אז ככה, במשך שלושה שבועות, תתקיים תערוכת הארבעים שבה יוכלו ילדי המדינה לחזות בשפע אירועים על ההתפתחויות וההישגים של המדינה. בתערוכה משהו שטרם נראה בארץ. בהפקה ענקית, תוכלו לחזות בכל הדברים

היפים והחשובים שחתברכה מדינתנו.

Braealo 62

קשה עמלו להביא כמעט הכל בצורה

חגיגית ולהמתיש לכם הילדים את קיום

המדינה. בבטחוו, בבריאות, חינוך ועוד.

על מגילת העצמאות אתם שומעים

ולומדים בבית־הספר, ועכשיו תוכלו

"קם לתחיה" ומכריז שוב על הקמת

ביתן המשטרה, ביתן רשות שדות

התעופה בו תוכלו לעלות על מטוס

ולחוות "טיסה", למרות שהמטום לא זו

מחקרקע. בביתן החקלאות יש פינות חי

מקסימות, מוזיאון קולותו בו יושמעו

מדיות ישראל. יש עוד מה לראות כמן

לחוות במו עיניכם ולראות את בן־נוריון

קולותיהם של אושים חשובים מההיסטוריה. ועוד ועוד. אז אל תשכתו לקחת את אבא ואמא למשהו יפה. 40 שמת המדינה משהו שכל כך יקר לליבנו. לראות ולחימות. (איקי שובל

מַהַרְתִּי לְשׁוּב הַבּיְתָה. לְלְבִשׁ אָת כּוֹבַע סבּוֹקָרִים, לַעַנֹד אָת שְׁנֵי הָאָקְדְּחַים ולָרוּץ לַבָּקְתָּה שֶׁבָּנִיתִי לִי בַּפַּרְדָּס. שֶׁם הָתְמַקּמָתִי בְּעָמְדִּת פַּצְפִית. וְכָדָּ, לְעָתִּים עַד רָדֶת הַּחֲשַׁכָה תִּבְּיתִי לְהַתְּגָוְפַת הָאִינְדיאַנִים". אַזְּי לְמּוֹשְׁב עטור היָרָק וְהַבּּרְוַיִּסִים, וַחֲלֵת יְהוּדְה, שַׁבְּסָאָתַי ראשוֹרְ־לְצִיּוֹן, בּוֹ נוֹלֵד וְגָּדל יִנְאֶל הַאִּינְדִיאָנִים לא הַנִּיעוּ. בַּמּוֹשָׁב, בעל משלוב של יהודים שעלו לאָרֶץ

גם אני הייתי ילד

יגאל בשן

הזמר־מפיק ינאל כשן רצה דוקא

לְּהִיוֹת טָיָס כְּשִׁינְרַל. "זֶה הָנָה הַדְּבֶּר

הכי פופולרי בּאָרֶץ בְּשָׁהָיִיתִי יֵלֶד. הם

קמַעַרְבוֹנִים. מָדֵּי יוֹם אַתְרֵי הַלְּמּוּדִים

"לְסַבְּוּיל מָסִיְלְדִים שֶׁל הַיּוֹם,

"ספנתעיב קאָהוּב עָלֵי חָנָת קַרִיאָה.

שַׁבְּנִיל 13 מָחֶלִטְתִּי לָהְיוֹת סוֹמֵר. הַפַּמָּר

סָראשׁוֹן וְהָאַמָרוֹן שֻׁנְּמַרְתֵּי נְקְרָא

"מְלְחֶמֶת סֹשְׁכוּנוֹת", 60 עַמּוּד. אַזְּ

לָאַמר שָׁחָרָאַיתִי אוֹתוֹ לַשַּמְרָנִית תִיא

קראָח לָתּוֹרִי וְאָמְרָת: 'סַיָּלֶד מֻּבְשָׁר

וְהַשַּׁבֶּר גָחָמָד. אַדְּ מִדּוּעַ מָיָה עָלֶיוּ

לַטעָתִּיק 40 עַמוּר מְסְּמָרִים שֶׁל

אָתַרים'. כָּל פַּעַם שֶׁבְּתִיכָת הַסְּפוּר

נתָקוֹנָה חַלַּצְתִּי אוֹתוֹ מִשְּׁפָרִים שֶׁל

– לַּיְׁלָנֵת לְּוֹי מְבֶּרָתוֹ: "זֵיי הַּתְּבֵּיַשְׁתִּי

מבנות, אף שנים תונףתי אחר מלכת

סבּתָּח. שְׁמָח הָיָה אוֹרִית. כָּל רַאשׁית

"לצבו סענון הפעלתי את כל

הוכות לשבת על ידה.

שנת למודים ולחמו ביניחם הבנים על

אָהַבְתִּי מְאֹד גַּם אָת עוֹלָם "

הָיוּ כּמוֹ כּוֹכְבֵי רוֹק״. מְכֶּר יִנְאָל וּמְסַבֵּר:

"הקפורט הָאָחוֹכ עָלֵי הָנָה בּדּוּנְוָל. שַּׂסַקְתִּי אָפָלוּ בָּקְבוּצָת סוֹצֵר "הּוּוֹעַל

לנגן. על ניטרה מחבר שידע את שידי פָּמִיד חָיָתָה לִי מְשִׁיכָה חָזְאָה לְבִוּצּ. בְּשֶׁלֹא מָיָה לִי בֶּקֶף חִהְצּנַבְתִּי לְפּוֹּטְע של סגששים דרף חלון סשרותים של מה שֶׁתָנָח פעם קוֹלְנֹע 'תִּסְּאָנָת'

בְּוֹתְצָקשׁ עַר הַיּוֹם: לָמָה שָׁלֹא יִתְּיָה לִי

דניאל סטוקלין

* מירה אבירם חדגנים 2 גבעתיים. מיקה: .53482. מעוניינת להתכתג עם בות ומה בגיל 13-13. תחביבי: שחיה, קריאה טיולים, בילויים וכיף. * רעות גרשוני קבוץ גלער דג. חבל מיח מיקוד: 19240. משוניונת להתברוב ש בנים ובנות בניל 12-13 על כל הנושאת * נטע דמנה כתה ז'ו ניל 13 מיקוד: כיף להתכתב 79755. מושב נתיב העשרה דג חוף אשקלון מעוניינת להתכתב עם מים

רוצים להתכתב

ובנות בנילאי 13"15 על כל דבר שבעולם ולמטרת הכרות. תתביב: דיסקו, מסיפת * רועי גרטל מעוויין להתוברוב עם ביה בניל 9 כתובת: רחוב הרב שויאל זו ירושלים מיקודו 96423 תחביבים: ספורט, שירה, חיות, בידור ובילוי מוחה כל מי שרוצה להצטרף ולשלוח את כתובחו אלינו שישלח למי חבתובהי "מעריב לילדים" קרליבך 1 ת"א למחו

כיף להתכתב.

״כָּי לְשֶׁבֶת עַל יַד אוֹרִית זֶה הָיָה בִּשְׁבִילִי שִּׁיא הָאַהְּבָה. שֶׁל ראשל"צ בְּקַשָּׁר יְמָנִי. לֹא חָיִיחִי

מותיר, און הנמיד שחק לי המול. וּבְ״פּוּקִט״ מָקַעְתִּי אָת כֶּל ס׳נּוֹלִים׳. לָמעו הָאָמֶת אָסבָאִי יוֹתַר אָת קתַלְבֹּשֶׁת, קנַעָלִים עם ה'שְׁפִיצִים',

מַאַשָּׁר לְהַרְגאַפּון קוֹשֶׁה וּלְשֹׁחַק. נְּנִילִּם תַּתְנוּיעָתִּי לַתְּנחוּם הַיּוֹכוּר מַצְלָח שָׁלִי. אַחוֹתִי לְּמְּדָה אוֹתִי שִׁיר, אוֹתוֹ שְׁוְתֵּי בְּטֶקֶס חָנִינִי בַּמּוֹשָׁב. מאותו יום וְהַיַּהַ הנמר של המושב ושל הכפה. ופדי יום ששי בְּקַבְּלוֹת שַׁבָּת וּבְאַרוּעִים חָנְינִים קייתי הנקור. הערצתי את אלוים פְּרֶסְלִי וְזֶה דְּטַף אוֹתִי לְהַתְּחִיל לְלְשׁׁוֹ

בראשל"צ. שובב וְחָצוּף לֹא חָיֵיִתּי. הָיִיתָי יָלֶד טוֹב הָעוֹוֵר לָהוֹרִים בַּעְּבּוֹהוֹת ספֶשֶׁק וּקְטָיף ספּפּוּוים. הוֹנִי מִפּוּצְיּוּ פנימני, סעניקו לי סרבה אסקה. מוסיקה ויותר סיי רום מששר הפנוח אָקא הָּמְכָרה בָּוּכִייּוֹתֵי לְבִדּוּר. צוּן צֹּנְיּ עד עַצָם תַיּוֹם הנָה מְהָעַקּשׁ שְׁאַלּוּ ללמוד באוניברסיטה משפטים. הוא

הַקשָׁרִים שָׁלִי, אַסְלוּ אָת הַמּוֹרֶת.

יואי גרון, נבעת בית הכרם 2/28, ירושלים .9-26. מעוניין להתכתב עם בני/ות 8-9. תחביבים: חליל, טיולים, קרואה, טלוויזיה ובולים. רותי מינקלמן, בת 8, כוושכ נוויב הגדוד,

בקעת הירדן 90640. רוצה להתכתב עם בנות בניל 8. תחביבים: נלגיליות, קרמיקה וחבורת הזבל.

הַבְּשוֹרָה

"וְאִם תִּתְיָה זוֹ לָןְי אָחוֹתוּז" - נָהַם דָבוֹן בְּקוֹל -״כְּלֶל לֹא חָשׁוּב, אָשְׁמַח גַּם בָּהּ, אָתון לָה אָת סבּל.

> אָתָה אַטָלק אָת בָבּוֹתֵי, בל מִשְּׁחָק וּכְלִי (שתָּה, תָבֶר תָּמֶיד תִּהְיָה

(אָם אָתוֹת תַּחְיָה זוֹ לִי קאָם אוֹתִי תֹאַקבּנ כי לי, ברור לי, כבר היו אותויי מאד אמב.

אָהָא לִי בְּטוֹד נְּלְתָּה,

הְשׁוּרָה יָפָּה לִי מְּטַבָּה:

ומן היום הטוב ההוא

ושרה לי שירים בקב

שמחח אני מאד

אָתוֹת, אוֹ אָרו קַעְּוַן.

ני עם סיום מנן.

וּנִיל סְפַּרְתִּי הַנְּשׁוֹרָה לְנָבִי שָׁרְטָן. "דָבּוֹן, טִפְּשׁוֹן, הָלֹא הָבִין יָהָיָח לִי אָרו אָטְן״

משתעשעים

תשבץ ישובים

הַאָּוֹה הָעִיר הַבְּּרוֹלָה בָּאָרֶץ – שְׁהָיִתָּח

ום סעיר טעקרית טראשונת, ז. בקה

מירשלים. מקדה ב־1894. 10. מקבר

לְנָף בַּעַל הָבַרְבּוּרוֹת. 13. מְלֵת בַּקְשְׁה.

אותיות בעלות משמעות. 12. חיות

14. יָחִידִת חַשְׁמֵל. 16. מְרְנֵּישׁ. 17.

קבון בדרום – מישובי חומח ומנדל

שְּׁפְּנֵל אֲשׁוֹת בְּמָלְחָמֶת הַשְּׁתְרוּר

סַנּמָקְמּוֹת הַפְּצְרִים. 18. הָפּוּכוֹ שֶׁל

יַלל. 8. מוֹשֶׁבָח חַשוֹבֶנֶת 4 ק״מ

יָדְעָנוּ שֵׁיוֹם אָחָד זֶה יַזִּיע

הָיִינוּ מוּבְנִים לְזֶה. הַנּצְחוֹן כְּלוֹ שָׁלְכֶם, ושׁלַנו – אוֹתָם הַמְּבָנָרים הַמּאָמִינִים בְּתְבוּנַתְכֶּם וּבְּכָשְׁרְכֶם לִקְלט, לַּחָשׁב,

בנק לילדים

לְנַמָּס וּלְסַסְלִיט. וּבְבֵן מְדָבֶּר בְּבָּנְק מְיָחָר, הַנּוֹמֵן שׁרוּת אַן וַרַק לִילָדִים. "יַאוֹג אָמֶריאָן בּּוְק" שְׁמוֹ. הוּא נְפְּתַּת בְּקוֹלוֹרָדוֹ שֶׁבְּארה"ב. הָרַעִיוֹן שֶׁפָּאֲחוֹרֵי הַבָּנְק הוּא הַכָּרָה לאה אילני | בוכויות ילדים וכני נער לטפל

בְּעַסְקִיהָם בָּאֹפֶן עַצְמָאִי. לא עוד ולוול בּסְכוּמִים קטנים, לא עוד יסס קאל טרדנים ונודניקים בבנק חוה יכול כל ילד מגיל 10 נמעלה לפתום חשבון הקכון נהקכום המינימלי 10 דולר, שהם ב־16 ש"ח). וַלְּוֹכּוֹתַ בְּרַבִּיִת בְּמוֹ שֵׁזוֹכִים הַמְבָנְרִים. מְנָּיל 12 מְאַפְשֵׁר הַבּנָק לְפְתֹּנֵה חָשְׁבּוֹן עוֹבֶר וְשָׁב לָבְגִי 15 וְמָעָלָח. מַתָּר

לְהוֹצִיא צְיָקִים עַד 30 דוֹלָר, וְלְבְנִי 16

עד 18 – עד 100 דוקר. ילדים יכולים גם לקבל סלנאות

ַתְּכְנֵיוֹת מֶתְאִימוֹת.

מַהַבּוָק, בִּתְנַאי שְׁמוֹכִיתִים כִּי הַם

מְשָנֶלִים לְשַׁחֲוֹיר אָת הַהַלְנָאָה. כְּבִּי

שמתקנר וענו בהתלהבות ילדים

מַאַרְצוֹת הַבְּרִית (קוּנְדָה וְאַלְפִים רָבִּים

לא נוֹמַר אָלָא לְמָוֹוֹת שָׁנָם בְּיִשְּׁרָאַל

הַאַנְמִים – נַתְּחִילוּ לְהַתְנַחֵם בְּכֹבֶּד רֹאשׁ

חוה חבושי

כָּבָר בָּתְחוּ חֶשְׁבּוֹנוֹת בָּבָנָק הַתָּדְשׁ.

– אָם לא כּוָק מְיַחָד הָרֵי הַבּּוּקִים

אַל אַכְלוֹסְיַּוֹת הַיְּלְדִים (יַתְאִימוּ לָהָם

לְּדֶשׁ (בָּכְתֵּיב חָטֵר). 20. חָרְמוֹן לְמֶשְׁל. 21. זָר. 22. עִיר בְּלְבָנוֹן. 23. מְשַׁמְּף לְ. חַרְצָל, בָּן שָׁמֶן 25. עָנֶף. 26. עיר קוִט בּבְפוֹן הָאָרֶץ. מָאָנָה וּ. אָרֶץ בּּמָצִי הָאִי עַרְב שׁיְחוּדֶיהָ

עָלוּ לָאָרֶץ עַל נָנְפֵי נְשָׁרִים. 3. קַבּוּץ בּנָּלִיל מַתַּחָתוֹן שֶׁפֶּרוּשׁ שְׁמוֹ אַרָיַת. 3. אַף, אוּלֶם. 4. מְשַׁמָּף לֹ: בָּנְּרָת, מֶלַח וְתִיכוֹן. 5. בִּירַת בֶּרְמֵנְיָה הַמְּּצְרְבִית 6. בירת הנגב. 9. קבוץ לחוף בנרת. 11. חושב. 15. עיר לְיַד הַבְּעָרָת. 18. מוֹשָׁב ממְכַשַּׁר אָת סּשְּׁמָו לְיַד וְּדֵרָה. 14. סָּעִיר שַׁבָּה נִמְצָא נְמֵל הַתְּעוּמָה שֵׁלֶנוּ. 21. הגר שלי. 24. אינו נשך.

בין הפותרים יוגרל מחשב כיס

פחרונות נא לעולות ל"מעריב לילדים" ת.ר. 20044 ת"א.

63 BIDEDIO